

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.สุชาติ ชีระสวัสดิ์ รอง ผบ.ตร. เป็นประธานในพิธีบำเพ็ญกุศลทักษิณานุปทานและทำบุญตักบาตร พระสงฆ์ จำนวน ๘๘ รูป เพื่ออุทิศถวายเป็นพระราชกุศลแด่รัชกาลที่ ๙ โดยมีผู้บังคับบัญชาาระดับสูง ข้าราชการตำรวจ เข้าร่วมพิธีฯ

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.ภาณุรัตน์ หลักบุญ ผบช.ภ.๓ ร่วมพิธีเนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ รัชกาลที่ ๙ วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร ผบช.ภ.๘ ตรวจเยี่ยมข้าราชการตำรวจและประชาชนซึ่งได้รับผลกระทบ และได้รับความเดือดร้อนจากอุทกภัยในพื้นที่ สภ.เกาะหวอด อ.ปากพอง จ.นครศรีธรรมราช

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.อภิชาติ ศิริสิริทธิ์ ผบช.ภ.๖ ประชุมบริหารหน่วยในสังกัด ภ.๖ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๓ พร้อมมอบเงินกองทุน ข้าราชการตำรวจที่บาดเจ็บหรือเสียชีวิตจากการปฏิบัติหน้าที่ ณ ห้องประชุม ๑ ชั้น ๒ ภ.๖

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.กรไชย คล้ายคลึง ผบช.สอท. (CCIB) ร่วมกับนายเกส ปีเตอร์ ราเดอ เอกอัครราชทูตเนเธอร์แลนด์ ประจำประเทศไทย และภาคีเครือข่าย (สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) ดีแทค และ Change Fusion) เปิดตัวเพจ “มายซิสบอท MySis Bot” โดยการพัฒนาระบบ AI Chatbot ผ่าน facebook เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุ เด็ก และเพศทางเลือกที่ประสบ ความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงผู้ที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ให้สามารถ พูดคุย สอบถามปัญหาและแจ้งเหตุออนไลน์ผ่านเพจดังกล่าวได้ตลอด ๒๔ ชม. ภายในงาน MySisXOrangeTheWorld

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.ประจวบ วงศ์สุข ผบช.ภ.๕ ให้ข้าราชการตำรวจในสังกัด ภ.๕ (ส่วนกลาง), บก.อก.ภ.๕, บก.กค.ภ.๕ และ บก.สส.ภ.๕ รวมกว่า ๕๐๐ คน เข้ารับการตรวจคัดกรองหาเชื้อโควิด-19 ด้วยเทคโนโลยีแบบ Real Time PCR ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ โดยได้รับความอนุเคราะห์ จากโรงพยาบาลลานนาเชียงใหม่ นำทีมแพทย์และพยาบาล มาให้บริการ ณ ห้องประชุมอาคารสโมสรคุ้มแก้ว-ขวัญดาว ภ.๕ อ.เมือง จว.เชียงใหม่

วารสารตำรวจ

วารสาร ปีที่ ๕๖ ฉบับที่ ๕๖๕ เดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๓
ตำรวจ
ISSN 1685-2672

พลตำรวจเอก สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ปีที่ ๕๖ ฉบับที่ ๕๖๕ เดือนตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก สุรเชษฐ์ หักพาล
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสื่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกาของบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแจ้งนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิ์ของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดตอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่ากรณีใด ๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

สารบัญCONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง	๓
พระพุทธศาสนา	
• เรื่อง ครอบครัวและการทำให้ครอบครัวมีความสุข	๔
บทความพิเศษ	
๑ เรื่อง เล่นการพนันไฮโล...อาญาลงโทษปรับ...แต่วินัยถึงขั้นไล่ออก !?	๘
๒ เรื่อง การประเมินผลโครงการในงานตำรวจ	๑๐
๓ เรื่อง การเกิดเมืองส่งผลอย่างไรต่อความปลอดภัยทางถนนของกรุงเทพมหานคร	๑๘
กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง	
๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๒)	๒๑
พ.ศ. ๒๕๖๓	
๒ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓	๒๓
๓ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่น	๒๕
ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๖๓	
๔ กฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด และขนาดของเครื่องพันธนาการที่ใช้แก่ผู้ต้องขัง	๒๙
พ.ศ. ๒๕๖๓	
๕ กฎกระทรวงการอนุญาตจำหน่ายหรือมิไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ	๔๓
ในประเภท ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓	
๖ ระเบียบสำนักงานกฤษฎีกาว่าด้วยเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติ	๕๔
ข้าราชการพลเรือนดีเด่น พ.ศ. ๒๕๖๓	
๗ ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำ	๕๗
ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม	
ของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓	
๘ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจ	๖๒
การรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๖๓	
๙ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง วิธีราชการและสถานที่ในการชำระค่าปรับ	๗๐
ตามพระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๓	
๑๐ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๓/๓๐ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓	๗๒
เรื่อง กำหนดแนวทางและกำกับการปฏิบัติ	
๑๑ หนังสือสำนักงานกักขังพล ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๔๗๓๐ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓	๗๓
เรื่อง แนวทางปฏิบัติการถอดยศตำรวจ	
๑๒ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๙.๑๔/๖ ๓๕ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓	๗๘
เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการขอเทียบตำแหน่งและรับรองการดำรงตำแหน่ง	
หัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี	
๑๓ หนังสือสำนักงานเจรตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๑(จตช)/๐๓๕	๘๐
ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง กำกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	

สารบัญ CONTENT

หน้า

๑๔ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนที่ ๑๑๑๑.๒๔/๓๓๓๔	๘๑
ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	
๑๕ หนังสือกองวินัย ที่ ๐๐๐๖.๓/๕๓๓๒ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓	๘๕
เรื่อง กำชับการปฏิบัติตามมติ ก.ตร. ให้ผู้บังคับบัญชาสอดส่องดูแลพฤติกรรมผู้ใต้บังคับบัญชาที่ต้องสงสัยว่าเป็นโรคหรือมีอาการทางจิตประสาท	

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

• ที่ ๑๖/๒๕๖๓ เรื่อง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่	๘๖
--	----

คำพิพากษาศาลฎีกา

๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๑๓/๒๕๖๒ เรื่อง ชิงทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ, ลักทรัพย์	๙๑
๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๙๙๙/๒๕๖๒ เรื่อง ความผิดมูลฐาน	๙๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๑ ที่ สค ๒๖๘/๒๕๖๓ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๙๘
ของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ	
๒ ที่ สค ๒๗๔/๒๕๖๓ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลตำรวจ	๑๐๑
เกี่ยวกับใบแสดงความเห็นแพทย์	

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

• เรื่อง ร่วมกันพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากรหรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง	๑๐๓
บทกฎหมาย ข้อจำกัดและข้อห้ามอันเกี่ยวกับการส่งไม้หวงห้าม (ไม้พะยุง) ออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเจตนาจะฉ้อค่าอากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ฯลฯ	

เกร็ดความรู้ทั่วไป

๑ เรื่อง โรคไข้หวัดและไข้หวัดใหญ่	๑๑๐
๒ เรื่อง คูโบเสิร์ฟคำช่อม ก่อนขับรถออกจากคู	๑๑๒

ข่าวประชาสัมพันธ์

• เรื่อง ศูนย์ฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและสวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๑๑๔
“THE COP SEMINAR & RESORT”	

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑๑๗

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

พล.ต.ท.สุรพงษ์ ชัยจันทร์	ชัชจันทร์
พล.ต.ต.สมเกียรติ วัฒนพรมงคล	วัฒนพรมงคล

บรรณาธิการ

พล.ต.ต.สุกิจ โตตาบ	โตตาบ
--------------------	-------

บรรณาธิการผู้ช่วย

พ.ต.อ.หญิง สาริมน มิถินทางกูร	มิถินทางกูร
พ.ต.อ.ตนุ ก่อสุ่ม	ก่อสุ่ม
พ.ต.อ.หญิง บุษกร สุนทรสถิตพิมล	สุนทรสถิตพิมล
พ.ต.อ.ธีรภพ รุมนแสง	รุมนแสง
พ.ต.อ.ธนาธิษณ์ กวยรักษา	กวยรักษา

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.ต.อ.อาภรณ์ เนาวสันต์	เนาวสันต์
พ.ต.อ.ดิศตนิย ภูริไพโชติ	ภูริไพโชติ
พ.ต.อ.มนตรี ศิริกำเนิด	ศิริกำเนิด
พ.ต.อ.ศิลายุทธ จิตติยธีรากล	จิตติยธีรากล
ว่าที่ พ.ต.อ.สุวิน ภูริรัตน์กิตติวงศ์	ภูริรัตน์กิตติวงศ์
ว่าที่ พ.ต.อ.กมล เอื้อจรรุพร	เอื้อจรรุพร
ว่าที่ พ.ต.อ.สัญญา ศิริโสภณ	ศิริโสภณ
ว่าที่ พ.ต.อ.จักรภพ ศิลาทอง	ศิลาทอง
ว่าที่ พ.ต.อ.หญิง คณิศ คลังสิน	คลังสิน
พ.ต.ท.หญิง อรทัย จิตภักดี	จิตภักดี
พ.ต.ต.วิชาญ นามแสงผา	นามแสงผา
พ.ต.ต.หญิง รุจิรา สิกษะ	สิกษะ

คณะผู้จัดทำ

พ.ต.ท.หญิง สุนันทา เกษมสันต์ ณ อยุธา	เกษมสันต์ ณ อยุธา
ร.ต.อ.หญิง จูฑาพร นาคผ่อง	นาคผ่อง
ด.ต.ภัทรพล โพธิ์แสง	โพธิ์แสง
ส.ต.ท.นิติพล ช่างระดม	ช่างระดม

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่

โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓

บรรณาธิการแถลง

สวัสดีครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน วารสารตำรวจประจำเดือนตุลาคม - ธันวาคม ฉบับนี้ เป็นช่วงเทศกาลปีใหม่ กองบรรณาธิการวารสารตำรวจขออวยพรให้ท่านผู้อ่านและครอบครัวมีสุขภาพที่ดี กำลังใจที่ดี พบแต่สิ่งดี ๆ และมีความสุขมาก ๆ

สาระสำคัญของวารสารตำรวจในฉบับนี้ มีบทความ ได้แก่ (๑) เล่นการพนันไฮโล...อาญาลงโทษปรับ...แต่วินัยถึงขั้นไล่ออก!? เป็นกรณีข้าราชการตำรวจเล่นการพนันไฮโล ซึ่งทางอาญาถูกลงโทษปรับ แต่ในทางวินัยถูกคำสั่งไล่ออกจากราชการ ได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกดังกล่าว โดยอ้างว่าได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่สืบสวนหาข่าว (๒) การประเมินโครงการในงานตำรวจ (๓) การเกิดเมืองสงผลอย่างไรต่อความปลอดภัยทางถนนของกรุงเทพมหานคร ในส่วนของกฎหมาย อาทิเช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีระบบการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องคดีเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ที่มีกรณีพิพาททางแพ่งใช้เป็นช่องทางในการยุติข้อพิพาทก่อนที่จะมีการฟ้องคดี) การแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (จัดตั้งกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี) กฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด และขนาดของเครื่องพินนาการที่ใช้แก่ผู้ต้องขัง การอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประกาศกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ วิธีการและสถานที่ในการชำระค่าปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๒ การกำหนดแนวทางและกำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจพิจารณาสั่งการทางวินัยให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยไม่จำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหา กลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน แนวทางปฏิบัติการถอดยศตำรวจ การขอเทียบตำแหน่งและรับรองการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร สำหรับคำพิพากษาฎีกาย่อเป็นเรื่องเกี่ยวกับการชิงทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ, ลักทรัพย์ และความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓ (๕) คำชี้ขาดความเห็นแย้งเกี่ยวกับเรื่องความผิดร่วมกันพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากรหรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมาย ข้อจำกัดและข้อห้ามอันเกี่ยวแก่การส่งไม้หวงห้าม (ไม้พะยูน) ออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเจตนาจะหือค่าอากรที่ต้องเสียสำหรับของมันๆ การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจและใบแสดงความเห็นแพทย์ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับการรับฟังและชั่งน้ำหนักพยานในคดีอาญาขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่ รวมทั้งเกร็ดความรู้เกี่ยวกับโรคไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่ และดูใบเสร็จค่าซ่อม ก่อนขับรถออกจากคู

พลตำรวจตรี

(สุกิจ โตตาบ)

ผู้บังคับการกองกฎหมาย
บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

ครอบครัวและการทำให้ครอบครัวมีความสุข

จาก thaihealthlife.com

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ทางสายเลือดหรือไม่มีความสัมพันธ์ทางสายเลือด อันประกอบด้วยบุคคลที่แต่งงานกัน บุตร ผู้เป็นทายาท ปู่ ย่า ตา ยาย ผู้มีอุปการะ และบุคคลอื่นที่มารวมอาศัยอยู่ร่วมกัน ซึ่งบุคคลทั้งหลายเหล่านี้ถูกสานสัมพันธ์ด้วยความรัก ความห่วงใย และบทบาทหน้าที่เพื่อการดำรงอยู่ของครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันหนึ่งในสังคมที่ประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป มาอยู่ร่วมกันในครัวเรือนเดียวกันในฐานะสามีภรรยา พ่อแม่ พี่น้อง มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยการสมรส การสืบสายโลหิตหรือการยอมรับตามกฎหมาย มีการตัดสินใจร่วมกัน มีการรับรู้ความทุกข์สุข มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน ช่วยเหลือ

เกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและ
จริยธรรมต่าง ๆ เพื่อการดำรงอยู่ในสังคมต่อไป

ประเภทของครอบครัว

๑. ครอบครัวเดี่ยว (Nuclear families) ประกอบด้วย
ชายหญิงอยู่ร่วมกัน และอาจมีบุตรของตนเองหรือมีการ
รับเป็นบุตรบุญธรรม ครอบครัวเดี่ยวลักษณะนี้มีมา
แต่โบราณและยังคงเป็นรูปแบบที่พบเห็นได้มากที่สุด

๒. ครอบครัวขยาย (Extended families)
ประกอบด้วย บิดามารดา เครือญาติ และอาจ
หมายรวมถึงบุคคลที่ไม่ใช่เครือญาติ แต่มาอยู่ร่วม
ชายคาเดียวกันเสมือนเครือญาติก็ได้

๓. ครอบครัวที่ประกอบด้วยบิดามารดา
ที่ผ่านการหย่าร้างและได้สร้างครอบครัวใหม่
โดยมีบุตรจากครอบครัวเดิมหรือไม่ก็ได้

๔. ครอบครัวที่ไม่มีบุตร

๕. ครอบครัวที่มีบุตรอยู่ร่วมกับบิดามารดา
หรือมารดาเพียงผู้เดียว (Lone-parent families)

๖. ครอบครัวที่ชายหญิงอยู่ร่วมกันในแบบ
ที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส
จึงไม่ได้เป็นที่ยอมรับตามกฎหมาย

๗. ครอบครัวเพศเดียวกัน หรือเรียกว่ากลุ่มเกย์
สำหรับเพศชายต่อเพศชาย หรือกลุ่มเลสเบี้ยนสำหรับ
เพศหญิงต่อเพศหญิง ซึ่งยังไม่เป็นที่ยอมรับตามกฎหมาย
หรือยอมรับตามกฎหมายในบางประเทศ

ลักษณะของครอบครัว

๑. มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ผู้ที่เป็นสามีหรือภรรยา
หรือบุตรจะต้องมีเป้าหมายทางครอบครัวที่เหมือนกัน
เช่น ต้องการสร้างครอบครัวให้มีความสุขปราศจาก
อบายมุข ทั้งสามี ภรรยา บุตรจะต้องละเว้นจากอบายมุข
ทั้งปวง ครอบครัวก็จะมีมีความสุข

๒. มีการแบ่งงานกันทำ การแบ่งงานกันทำระหว่าง
สมาชิกโดยอาศัยความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ภรรยา
ทำกับข้าว สามีขับรถ ลูกช่วยทำความสะอาดบ้าน เป็นต้น

๓. มีผู้นำและกำหนดสถานะ ในครอบครัวจะมี
การกำหนดว่าใครเป็นผู้นำครอบครัว ใครมีบทบาท
และสถานะอย่างไรในครอบครัว เช่น ครอบครัวคนจีน
จะเด่นชัดในเรื่องบทบาทและสถานะมากระหว่างลูกสาว
และลูกชาย

๔. มีความร่วมมือกัน สมาชิกในครอบครัวทุกคน
ถึงแม้จะมีบทบาทหน้าที่ต่างกัน แต่บทบาทเหล่านั้น
มีความเชื่อมโยงกันอย่างขาดมิได้ เพื่อให้ครอบครัว
ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน

๕. มีการสื่อสารกันภายในครอบครัว การอยู่ร่วมกัน
เป็นครอบครัวนั้นจะขาดการสื่อสารหรือการพูดคุยกัน
มิได้ จำเป็นต้องสื่อสารหรือพูดคุยกันอย่างต่อเนื่อง
เพื่อให้สมาชิกภายในครอบครัวมีความเข้าใจกัน
ทั้งเข้าใจในบทบาทหน้าที่ เข้าใจในแนวทางประพฤติตน
และเข้าใจที่จะสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว

บทบาทหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว
คือ การรับรู้ของสมาชิกในครอบครัวต่อการดูแล
ซึ่งกันและกันในทางที่เหมาะสม ประกอบด้วย การให้
ความรักความอบอุ่น การให้กำลังใจ การเอาใจใส่ดูแล
ความเป็นอยู่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว
การให้การศึกษอบรมสั่งสอน การให้รู้ระเบียบ
กฎเกณฑ์ทางสังคม การให้ความคุ้มครองความปลอดภัย
และการดูแลรักษาเมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น

๑. ให้การดูแลทางด้านเสรีภาพ เช่น ด้รับ
การเลี้ยงดูเอาใจใส่ ด้รับประทานอาหาร มีที่พักอาศัย
ด้รับเครื่องนุ่งห่ม ด้รับการดูแลเมื่อเจ็บป่วย

๒. เป็นที่พึ่งพิงทั้งร่างกายและจิตใจ คือ ครอบครัว
เป็นแหล่งที่มีรายได้ รายจ่าย มีการซื้อสิ่งต่าง ๆ ของการ
ดำรงชีวิต มีที่พักผ่อนหย่อนใจ ครอบครัวเป็นที่พึ่งพิง
ทางจิตใจ เช่น เป็นที่ให้ความรักความอบอุ่น เป็นบ่อเกิด
ของการเคารพนับถือ และมีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ร่วมกัน

๓. มีการแบ่งหน้าที่ร่วมกันในการทำงาน
คือ ครอบครัวควรมีหน้าที่จัดแบ่งว่าใครจะทำอะไร

เช่น ใครเป็นผู้หารายได้ ใครเป็นผู้ทำความสะอาดบ้าน ใครเป็นผู้ดูแลบุตรหรือสมาชิกอื่น ๆ

๔. ทำให้บุคคลในครอบครัวมีโอกาสร่วมสังสรรค์กันในบางครั้ง คือ ครอบครัวมีหน้าที่ทำให้สมาชิกได้ร่วมพบปะ พูดคุย หรือทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดสานสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัว

๕. ทำหน้าที่ผลิตสมาชิกใหม่ของครอบครัว คือ ครอบครัวจะต้องมีการวางแผนในการให้กำเนิดบุตรตามความเหมาะสม ทำการเลี้ยงดูบุตร ให้การศึกษา ให้ความรักความอบอุ่น ให้อิสระเสรีตามที่เห็นสมควร

๖. ครอบครัวควรรักษาไว้ซึ่งความเป็นระเบียบ มีขอบเขตการบริหารในครอบครัว การมีระเบียบที่ให้ทุกคนอยู่กันอย่างมั่นคง

๗. ครอบครัวต้องมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคม คือ ครอบครัวมีการติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรต่าง ๆ หรือแหล่งทางสังคมอื่น ๆ เช่น ชุมชนที่เป็นเครือข่ายของตนเอง เพื่อจะได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีเหตุจำเป็น

๘. ครอบครัวควรมีแรงจูงใจและมีศีลธรรมจรรยา คือ ครอบครัวควรมีหน้าที่สร้างแรงจูงใจ มีการสนับสนุนให้รางวัลสมาชิกตามความเหมาะสมเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จต่าง ๆ ครอบครัวควรมีการฝึกให้สมาชิกในครอบครัวมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรักใคร่ซึ่งกันและกัน ครอบครัวควรเป็นแหล่งที่ทำให้ทุกคนได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเหมาะสม และเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาที่เป็นภาวะวิกฤตที่รุนแรง ครอบครัวควรเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับอุปสรรคและแก้ปัญหาาร่วมกันได้

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเกิดขึ้นจาก

๑. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับทุกซ่สุข ความลับในเรื่องต่าง ๆ ของพ่อแม่ เช่น ปัญหาการเงิน ปัญหาการงาน

๒. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง บุตรควรมีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

๓. การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

๔. ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมที่แสดงความรักความห่วงใยที่มีต่อบุตร เช่น การช่วยเหลือคลายปัญหาต่าง ๆ การให้ความเป็นกันเองต่อลูก

๕. การที่ไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการกำหนดหรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

๖. การไม่เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใด ๆ ที่สื่อถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยึดหยุ่นในระเบียบวินัย บังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัดโดยไม่คำนึงถึงความพร้อม

๗. ความกลมเกลียวของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในลักษณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักสามัคคีถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

๘. การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและด้วยคำพูด

การทำให้ครอบครัวมีความสุข

๑. การดูแลเอาใจใส่ต่อกัน การเอาใจใส่ในที่นี้หมายถึง การคอยช่วยเหลือดูแลในเรื่องสุขภาพ อาหาร การกิน เงินทอง ค่าใช้จ่าย การรับส่ง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดความอบอุ่นทางใจที่สำคัญ

๒. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สามิภรรยาต้องรู้จักและเข้าใจกันให้ดี สำหรับบุตรบิดามารดาที่ต้องเข้าใจ

และมีความรู้เกี่ยวกับบุตร เช่น รู้เกี่ยวกับอุปนิสัยว่า บุตรชอบหรือไม่ชอบอะไร มีจุดเด่นหรือจุดด้อยอย่างไร

๓. การเคารพซึ่งกันและกัน การเคารพในที่นี้ หมายถึง การเคารพที่มาจากใจ การเคารพในลักษณะนี้มีพฤติกรรมแสดงออกได้หลายอย่าง เช่น บุตรเกรงใจ บิดามารดา บิดามารดาก็ต้องรู้จักเกรงใจบุตร ความเกรงใจนี้รู้สึกว่ามีคุณค่าและจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดีขึ้น

๔. การมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิดหรือความชอบ เช่น การที่บิดามารดา เป็นต้นแบบที่ไม่ดีแก่บุตร ก็เป็นการแสดงความไม่รับผิดชอบ การละเลยไม่เลี้ยงดูก็เป็นการไม่รับผิดชอบเช่นกัน เป็นต้น

๕. ความไว้วางใจกันและกัน ความไว้วางใจ เป็นรากฐานที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ในครอบครัว ความไว้วางใจควรมีต่อกันทั้งทางกายและทางใจ ซึ่งจะช่วยให้คนในครอบครัวมีความสบายใจ ไร้ความวิตกกังวลหรือความกลัว เป็นที่พึงพาได้

๖. การให้กำลังใจกันและกัน การให้กำลังใจ ก็คือ การเสริมสร้างพลังจิตใจให้แก่สมาชิกในครอบครัว ให้สามารถดำเนินชีวิตไปอย่างมีความสุข การให้กำลังใจ อาจเป็นคำพูดและท่าทางที่ให้การสนับสนุนและชมเชย เมื่อทำสิ่งที่ถูกต้อง แนะนำแนวทางในการหาทางออก เมื่อมีปัญหาไม่คู่ท่าหรือกล่าวโทษว่าเป็นความผิด

๗. การให้อภัยซึ่งกันและกัน สมาชิกในครอบครัวที่อยู่ร่วมกันหลายคนบางครั้งมีการกระทบกระทั่งกันบ้างเป็นเรื่องปกติของสังคม แต่ครอบครัวก็ควรให้อภัยแก่กัน ครอบครัวที่มีบุตรประพฤติดี บิดามารดาไม่ควรจดจำความผิดนั้นแล้วนำไปต่อว่าบุตรในโอกาสต่อ ๆ ไป เพราะเมื่อบุตรได้รับฟังความผิดของตน อยู่เสมอ ก็จะทำให้เกิดความโกรธและความไม่สบายใจ และบางครั้งอาจนึกไปว่าบิดามารดาไม่รักตน

๘. ควรใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่า สมาชิกในครอบครัวควรรหาเวลาที่จะอยู่ด้วยกัน มีการพูดคุยถามสารทุกข์สุกดิบระหว่างกัน ช่วยกัน

แก้ปัญหามาต่าง ๆ มีกิจกรรมร่วมกัน เช่น การไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ ด้วยกัน เป็นต้น

๙. ต้องรู้จักการสื่อสารในครอบครัว การสื่อสารในครอบครัวนั้นควรใช้คำสุภาพทั้งระหว่างสามีกับภรรยา และบิดามารดากับบุตร การสื่อสารอาจจะมีทั้งรูปแบบที่ใช้ภาษาพูด ท่าทาง และภาษาเขียน แต่การตำหนิกันก็ทำได้ แต่ควรเป็นคำตำหนิที่ใช้ถ้อยคำที่น่าฟัง

๑๐. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะที่เปลี่ยนแปลงของบุคคล ภาวะของครอบครัวและสภาวะของสมาชิก มิได้อยู่หนึ่ง มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นและมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา บิดามารดา จะต้องปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงของบุตร และตัวของบิดามารดาก็มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัยเช่นกัน

๑๑. การรู้จักภาระหน้าที่ในครอบครัว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันในครอบครัวต่างคนต่างมีบทบาทและหน้าที่ที่ต่างกัน ซึ่งบทบาทและหน้าที่เหล่านี้เป็นสิ่งที่ตนเองต้องกระทำเพื่อให้ครอบครัวและสมาชิกในครอบครัวดำรงอยู่ได้ตลอดไป ดังนั้น สมาชิกในครอบครัวจะต้องตกลงกันให้ดีกว่า เรื่องนี้ใครรับผิดชอบ เรื่องนั้นใครรับผิดชอบ มีสัดส่วนอย่างไร และมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร เป็นต้น

๑๒. การให้ความใกล้ชิดทางสัมผัส เช่น การโอบกอดกัน เกี่ยวแขนกัน เป็นการแสดงถึงความรัก ความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน แต่การแสดงออกควรกระทำในครอบครัวระหว่างคนใกล้ชิดและแสดงความจริงใจ ๆ การสัมผัสนี้จะทำให้บุตรมีความอบอุ่นและเพิ่มความมั่นใจเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการของบุตร เป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างพ่อแม่และลูกในครอบครัวนั้น

นอกจากนี้ หากผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายให้สืบสวนหาข่าวจริง ก็น่าจะรายงานเหตุให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบเพื่อหาทางช่วยเหลือในพื้นที่ทันที ขณะถูกจับกุม แต่กลับมารายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบในภายหลัง และแม้ผู้ฟ้องคดีจะอุทธรณ์อ้างว่าได้รับคำสั่งด้วยวาจาจากผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติหน้าที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษเพื่อสืบสวนหาข่าว และการแจ้งชื่อตัวและชื่อสกุลอันเป็นเท็จหรือปกปิดชื่อตัวและชื่อสกุลที่แท้จริง ก็เพื่อปกปิดสถานภาพที่แท้จริงของตนเองเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนหาข่าวก็ตาม ก็เป็นเพียงการกล่าวอ้างพยานบุคคลซึ่งเป็นบุคคลภายนอก อันเป็นการขัดแย้งกับคำให้การรับสารภาพของผู้ฟ้องคดีในคดีอาญาเดิมโดยสิ้นเชิง กรณีจึงถือว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาร่วมเล่นการพนันผิดกฎหมาย ซึ่งถือเป็นการกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

โดยที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการตำรวจผู้กระทำผิดวินัย และมีหนังสือ ตร. ที่ ๐๕๒๒.๔๑/๗๓๖๖ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๓๔ แจ้งให้ผู้มีอำนาจพิจารณาลงโทษ

ทางวินัยถือเป็นแนวทางในการพิจารณา ซึ่งระดับการลงโทษ (โทษ) ข้าราชการตำรวจแนบท้ายหนังสือดังกล่าว ลำดับที่ ๗ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน ๗.๓ เป็นผู้เล่นการพนันผิดกฎหมาย (๑) เล่นการพนันประเภทที่ไม่สามารถอนุญาตให้เล่นได้ ตามกฎหมายระดับต้นๆ คือ ไล่ ออก ดังนั้น คำสั่งลงโทษไล่ ออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๒๕/๒๕๕๘)

คดีดังกล่าว...ถือเป็นอุทาหรณ์สำหรับข้าราชการทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการ “ตำรวจ” ในฐานะผู้มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งหากกระทำความผิดเช่นผู้ฟ้องคดีในเรื่องนี้ซึ่งได้ร่วมเล่นการพนันผิดกฎหมาย ที่แม้คดีอาญาศาลจะสั่งลงโทษปรับเงินก็ตาม แต่ในความผิดทางวินัยนั้นถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ส่งผลให้ถูกไล่ ออกจากราชการในที่สุด

(ปริกษาศติปกครอง ได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ และสืบค้นเรื่องอื่น ๆ ได้จาก www.admircourt.go.th เมนูวิชาการ เมนูย่อยอุทาหรณ์จากคดีปกครอง)

* * *

โดย พันตำรวจเอก วัชรพงษ์ พนิธธีารง อาจารย์ (สบ ๔) กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการการศึกษา

บทนำ

การบริหารงานตำรวจให้ได้ผลสัมฤทธิ์ตามแผนยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติภายใต้ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ ต้องอาศัยการนำไปปฏิบัติที่มีประสิทธิผล (Effective Implementation) โดยการนำแผนหรือนโยบายไปปฏิบัติต้องใช้กลไกของการบริหารโครงการที่เป็นการขับเคลื่อนการทำงานให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้

การบริหารโครงการในงานตำรวจไม่ว่าจะเป็นโครงการในระดับกองกำกับการ กองบังคับการ จนถึงโครงการที่ดำเนินการในระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องสร้างความมั่นใจให้ได้ว่าโครงการมีความเป็นไปได้ในการดำเนินงานหรือโครงการมีผลผลิตที่ตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ การประเมินผลโครงการจึงมีความสำคัญต่อการตัดสินใจและให้คุณค่ากับโครงการ ทั้งนี้ ผลการประเมินโครงการจะทำให้ผู้บริหารตัดสินใจได้ว่าโครงการควรดำเนินการต่อไปหรือไม่ หรือแม้แต่ว่าโครงการที่ดำเนินการแล้วมีความคุ้มค่าหรือไม่ ควรดำเนินการต่อเนื่องในปีถัดไปอย่างไร โดยผลการประเมินโครงการจะทำให้การบริหารงบประมาณของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ความจำเป็นที่ต้องประเมินโครงการ

เมื่อกล่าวถึงหน้าที่ทางการบริหารของผู้บริหารทุกระดับ อันรวมไปถึงผู้บริหารงานตำรวจตั้งแต่ระดับสารวัตร ผู้กำกับการ ผู้บังคับการ จนถึงผู้บริหารระดับสูงสุด ต้องมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การชักนำ (Leading) และการควบคุมหรือประเมินผล (Evaluating) โดยแนวคิด

POLE ข้างต้นประกอบไปด้วยบทบาทหน้าที่การประเมินผลองค์การด้วย ซึ่งการประเมินผลที่สำคัญก็คือการประเมินผลตามแผน นโยบาย โครงการที่กำหนดไว้นั่นเอง

การประเมินผลโครงการเป็นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่จะทำให้ทราบว่าภารกิจหรือการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหรือไม่ ในระหว่างการดำเนินงานประสพอุปสรรคอย่างไร การดำเนินงานต้องได้รับการแก้ไขหรือสนับสนุนทรัพยากรอะไรบ้าง ซึ่งหากพิจารณาถึงวงจรโครงการหรือวงจรชีวิตโครงการ (Project Life Cycle) จะพบว่า การประเมินผลโครงการถือเป็นส่วนหนึ่งของวงจรโครงการ (Heagney, 2016) นอกเหนือไปจากการวางแผนโครงการ การดำเนินโครงการ และการยุติโครงการ เป็นต้น ทั้งนี้ การประเมินโครงการถือว่ามีประโยชน์และเกื้อหนุนต่อความสำเร็จในการบริหารงาน ดังนี้

๑. ทำให้ผู้บริหารเกิดความมั่นใจว่าผลงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้ เช่น โครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ ทำให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อตำรวจและลดความหวาดระแวงต่อการพักอาศัยในสังคม

๒. ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าของผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม เช่น โครงการจัดหาอาวุธปืนสวัสดิการให้กับตำรวจ ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของตำรวจ

๓. ผลการประเมินนำไปตัดสินใจและต่อยอดการกำหนดโครงการ กล่าวคือ รายงานการประเมินโครงการมีความสำคัญต่อการผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์

ตามที่กำหนดไว้ และยังสามารถนำไปเชื่อมโยงกับการกำหนดโครงการใหม่หรือต่ออายุโครงการเดิมในระยะถัดไปอีกด้วย

ความหมายของการประเมินโครงการ

การประเมิน (Evaluation) ถือเป็นกระบวนการที่เป็นระบบในการเก็บรวบรวมและใช้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจ (Cronbach, 1963) ในขณะที่ สूरคักดี อมรรัตน์ศักดิ์ (๒๕๕๓) กล่าวว่า การประเมินก็คือ การตัดสินใจราคาสิ่งต่าง ๆ ว่ามีคุณค่าหรือไม่ ดีหรือเลว โดยต้องมีเกณฑ์ที่ยอมรับของผู้รู้

โดยสรุปแล้วการประเมิน หมายถึง การตัดสินใจหรือลงความเห็นใด ๆ จากผลของการวัด วิเคราะห์ผลที่วัดได้หรือหลักฐานอื่น ๆ ประกอบการลงความเห็น

ในขณะที่เดียวกันเมื่อกล่าวถึงการประเมินมักจะ ต้องกล่าวถึง “การวัด (Measurement)” ด้วย เนื่องจากมีความหมายที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ การประเมินผลจะต้องนำผลของการวัดมาใช้เพื่อเทียบกับเกณฑ์ จึงลงความเห็นและตัดสินใจได้ การวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกัน เพราะการวัดเป็นไปเพื่อการประเมินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน ดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน บรรลุหรือล้มเหลว สิ่งใดบ้างที่ต้องแก้ไขปรับปรุง พัฒนา

ประเภทของการประเมินผลโครงการ

แนวทางการประเมินผลสำหรับโครงการต่าง ๆ ในงานตำรวจ สามารถจำแนกประเภทของการประเมินผลในหลากหลายมิติ ดังนี้

๑. จำแนกตามช่วงเวลาของการประเมิน โดยแบ่งเป็น ๑) การประเมินผลก่อนดำเนินโครงการ (Pre-Evaluation) ซึ่งจะมุ่งเน้นพิจารณาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการ ๒) การประเมินผลระหว่างการดำเนินโครงการ (On-going Evaluation) และ ๓) การประเมินเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ (Post-Evaluation) อันเป็นการประเมินเชิงสรุปผลและให้การตัดสินใจหรือ

พิจารณาคูณค่าของผลดำเนินงานโครงการ ทั้งนี้ Spector & Yuen (2016) ยังอธิบายไว้ว่า ช่วงเริ่มต้นและกำลังดำเนินโครงการอาจเรียกว่าเป็นการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) และการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ (Summative Evaluation)

๒. จำแนกตามจุดมุ่งหมายที่ยึด โดยแบ่งเป็น

๑) การประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายของโครงการ (Goal-based Evaluation) อันเป็นการประเมินที่เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า และ ๒) การประเมินที่ยึดอิสระจากจุดมุ่งหมายของโครงการ (Goal-free Evaluation) อันเป็นการประเมินทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากโครงการโดยไม่คำนึงถึงจุดประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้

๓. จำแนกตามลักษณะข้อมูล โดยแบ่งเป็น

๑) การประเมินเชิงปริมาณ (Quantitative Evaluation) โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ มีมาตรวัดที่ชัดเจน และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ๒) การประเมินเชิงคุณภาพ (Qualitative Evaluation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากการสัมภาษณ์ โดยได้รับข้อความอันเป็นสารสนเทศประกอบการวิเคราะห์ผลที่ต้องการตีความและอธิบายผลสรุป ทั้งนี้ การประเมินใน ๒ ลักษณะข้างต้น มีข้อดีและข้อจำกัดแตกต่างกันออกไป ผู้ประเมินอาจนำแนวทางทั้ง ๒ ลักษณะมาดำเนินการประเมินโครงการได้ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นการประเมินผลเชิงผสมผสาน (Mixed Evaluation) นั้นเอง (Samset & Christensen, 2017)

๔. จำแนกตามหน่วยงานที่รับผิดชอบ โดย

แบ่งเป็น ๑) การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน (Internal Evaluator Evaluation) โดยมีบุคลากรภายในหน่วยงานนั้นเป็นผู้ดำเนินการประเมินผล และ ๒) การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก (External Evaluator Evaluation) ซึ่งมีหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกเป็นผู้ประเมิน เช่น ลูกค้า ผู้รับบริการ ผู้ใช้งาน เป็นต้น ทั้งนี้ หากมีการประเมินผลโดยหน่วยงานภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับองค์การ มักเรียกกันว่าเป็นการประเมินผลโดยบุคคลที่สาม (Third Party Evaluator)

การดำเนินงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในห้วงเวลาที่ผ่านมามีการประเมินผลโครงการในหลายประเภท เช่น ๕เนต เกษศิลป์ (๒๕๖๐) ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชาชนที่รับรู้สื่อประชาสัมพันธ์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ร่วมดำเนินโครงการตำรวจล้ำสมัย โดยการประเมินผลจากข้อมูลเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ หรือแม้แต่งานวิจัยประเมินผลของ นวลักษณ์ แสงเพิ่ม (๒๕๖๒) ที่ได้ศึกษาประเมินโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ๒๕๕๘ ในเขตพื้นที่นครบาล ซึ่งได้ประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ (Post-Evaluation) และได้กำหนดแนวทางประเมินโดยยึดจุดมุ่งหมายของโครงการ (Goal-based Evaluation) เป็นหลักสำคัญ

กระบวนการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่การริเริ่มแนวคิดการประเมินจนกระทั่งถึงสรุปผลการประเมิน ทั้งนี้ ในบางโครงการที่มีมูลค่าและความสำคัญไม่มากนัก อาจจะมีกระบวนการและขั้นตอนการประเมินผลที่สั้นและกะทัดรัด และใช้เวลาดำเนินการประเมินไม่นาน แต่ในบางโครงการอาจต้องดำเนินการครบถ้วนในทุกขั้นตอน ซึ่ง Linn (2000) ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมินผลโครงการไว้ ๙ ขั้นตอน ดังนี้

๑. การศึกษาความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน

ผู้ใช้ผลการประเมินจะเป็นผู้กำหนดความต้องการในการประเมินผล ซึ่งความต้องการมีแตกต่างกันออกไป เช่น ผู้บริหารงานบุคคลต้องการประเมินผลบุคลากรเพื่อกำหนดค่าตอบแทน ธนาคารพาณิชย์ประเมินผลความพึงพอใจของลูกค้าเพื่อปรับปรุงการให้บริการ ค่ายเพลงประเมินผลการประกวดร้องเพลงเพื่อการสร้างศิลปิน เป็นต้น ดังนั้นการประเมินผลโครงการในงานตำรวจต้องมีภาระของผู้ใช้ผลการประเมินเสียก่อนว่าเป็นบุคคลใด หน่วยงานใด เป็นต้น

๒. การศึกษารายละเอียดของโครงการที่จะประเมิน

ผู้ประเมินโครงการต้องศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ ตั้งแต่ข้อเสนอโครงการ (Project Proposal) รายงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงรายละเอียดผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ สภาพแวดล้อมในการดำเนินโครงการ รวมไปถึงแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเบื้องต้นต่อการประเมินโครงการ

๓. การกำหนดวัตถุประสงค์และประเด็นของการประเมิน

สำหรับขั้นตอนนี้ผู้ประเมินผลต้องมีความชัดเจนว่าวัตถุประสงค์ในการประเมินโครงการคืออะไร ขอบเขตการประเมินมีอย่างไร ไม่เช่นนั้นผู้ประเมินจะไม่สามารถออกแบบการประเมินผลโครงการได้ เช่น การประเมินผลโครงการฝึกทบทวนยุทธวิธีตำรวจ ผู้ประเมินผลต้องมีความชัดเจนว่าประสงค์จะประเมินความสามารถด้านยุทธวิธีหรือประเมินความพึงพอใจต่อการฝึกอบรม เป็นต้น

๔. การวิเคราะห์หรือบรรยายสภาพของโครงการ

ถือเป็นการศึกษารายละเอียดรวมถึงแนวคิดและหลักการที่เป็นพื้นฐานของการพัฒนาโครงการ ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการ การบริหารจัดการโครงการ รวมไปถึงประเด็นที่ข้อเสนอโครงการกำหนดไว้เรื่องแนวทางการประเมินโครงการนี้

๕. การออกแบบการประเมิน

ผู้ประเมินโครงการต้องกำหนดแนวทางการประเมินโครงการให้ครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ คือ ตัวชี้วัดในการประเมินโครงการ ตัวแปรหรือชุดตัวแปรที่ใช้ในการประเมิน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการประเมิน เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการประเมินผล เกณฑ์การประเมินและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อพิจารณาที่สำคัญของผู้ประเมินก็คือการนำตัวแบบการประเมินผลมาเชื่อมโยงกับตัวแปรการประเมิน เช่น การนำแนวคิด CIPP Model มาใช้

เป็นกรอบแนวคิดและนำไปสู่การสร้างแบบสอบถามเป็นต้น รวมถึงการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างต้องมีจำนวนที่เหมาะสมในเชิงสถิติ อีกทั้งการระบุเครื่องมือประเมินผลต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินผลด้วย เช่น โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์รอบกองบังคับการ ต้องกำหนดให้ใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการประเมินผลความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อกองบังคับการ เป็นต้น

๖. การสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลโครงการสำหรับงานสำรวจส่วนใหญ่นิยมใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการประเมิน แต่ในสภาพความเป็นจริงการประเมินผลโครงการนั้นอาจใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบ หรือแบบวัดอื่น ๆ ที่เหมาะสมก็ได้ (Kerzner, 2017) เช่น การประเมินผลโครงการรณรงค์การขับขี่ปลอดภัยในโรงเรียน อาจกำหนดให้ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการก็ได้ หรือแม้แต่โครงการฝึกอบรมพัฒนาจริยธรรมให้กับข้าราชการตำรวจ อาจใช้แบบสังเกต (Observation Form) เพื่อวัดผลพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เข้าอบรมที่เข้าร่วมโครงการก็ได้

ทั้งนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลควรให้มีจำนวนที่ครบถ้วนและครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโครงการ (Stakeholders) เช่น การประเมินผลคุณภาพการให้บริการของศูนย์รับแจ้งเหตุ 191 จังหวัดนครราชสีมา ที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนผู้รับบริการ อันถือเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมินผล (เพ็ญพักตร์, ดันดีดำรงค์, ๒๕๕๙) ในขณะที่เดียวกันงานวิจัยประเมินผลโครงการชุมชนปลอดภัยไร้อาชญากรรมของตำรวจภูธรภาค ๗ (ภคิน คิวเมธากุล, ๒๕๖๑) ระบุถึงข้อมูลที่เก็บรวบรวมซึ่งได้จากข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ภ.๗ เป็นกลุ่มตัวอย่างในการประเมินผล อันถือเป็นผู้มีส่วนได้

ส่วนเสียของการประเมินโครงการ และถือว่าเป็นการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informers) ของการดำเนินโครงการอีกด้วย

๗. การกำหนดเกณฑ์การประเมินและการวิเคราะห์ข้อมูล

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินแบ่งได้เป็น เกณฑ์สัมพัทธ์หรือแบบอิงกลุ่ม และเกณฑ์สัมบูรณ์หรือแบบอิงเกณฑ์ โดยที่ผู้ประเมินอาจเลือกใช้เกณฑ์ที่เคยกำหนดไว้แล้ว หรือเกณฑ์ที่ผู้ประเมินกำหนดขึ้นมาเอง เช่น ผู้ผ่านเกณฑ์จะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ จากการวัดผลด้วยแบบทดสอบการเรียนรู้ หรือแม้แต่ความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจของผู้เข้าร่วมโครงการต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ เป็นต้น ทั้งนี้ การกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินโครงการจะต้องมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์โครงการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการด้วย

๘. การจัดทำข้อสรุปและเสนอแนะ

เมื่อได้จัดทำผลการประเมินโครงการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินจะต้องมีการสรุปผลให้เห็นถึงภาพรวมของการประเมิน รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอแนะ (Suggestion) อันถือเป็นส่วนที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการแก้ไขปัญหาและกำจัดข้อบกพร่องของโครงการในอนาคต ทั้งนี้ การจัดทำข้อเสนอแนะที่ดีควรให้สามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ และต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากผลการประเมินโครงการ

๙. การจัดทำรายงานการประเมินฉบับสมบูรณ์

รายงานผลการศึกษาระดับสมบูรณ์หรือที่ผู้ประเมินมักเรียกกันว่า “Final Report” จะนำไปสู่การให้ข้อมูลกับผู้บริหารหรือผู้จ้างงานประเมิน รวมทั้งนำไปสู่การเผยแพร่ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเจตนาที่สำคัญคือการนำไปสู่การใช้ประโยชน์และการตัดสินใจที่เหมาะสมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของโครงการ

ตัวแบบการประเมินผลโครงการ

ตัวแบบหรือรูปแบบการประเมินผล (Evaluation Model) ก็คือ รูปแบบ หรือแผนภาพ หรือแนวทาง หรือรูปจำลอง เพื่อใช้แทนระบบหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มีความซับซ้อน เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยที่ตัวแบบการประเมินถือเป็นรายละเอียดที่นักวิชาการด้านการประเมินผลเสนอไว้เป็นแนวทางในการประเมินผล ซึ่งการประเมินผลโครงการมีแนวทางของนักวิชาการหลายท่าน ดังนี้

- ๑) การประเมินจุดมุ่งหมายและผลข้างเคียงของครอนบาค (Cronbach)
- ๒) การประเมินที่เน้นศูนย์กลางการเรียนรู้ของอัลคิน (Alkin)
- ๓) การประเมินสนองความต้องการของสแตค (Stake)
- ๔) การประเมินโดยยึดจุดมุ่งหมายของไทเลอร์ (Tyler)
- ๕) การประเมินที่เน้นการตัดสินใจของสตัฟเฟอิม (Stufflebeam)
- ๖) การประเมินแบบอิสระจากเป้าหมายของสคริเวน (Scriven)
- ๗) การประเมินความไม่สอดคล้องของโปรวูล (Provus) เป็นต้น

การประเมินผลโครงการในงานตำราวิจัยนิยมใช้ตัวแบบการประเมินผลต่าง ๆ เพียงไม่กี่ตัวแบบเท่านั้น โดยมีรายละเอียดการประเมินผลที่สำคัญ ดังนี้

๑. การประเมินที่เน้นการตัดสินใจ

แนวทางประเมินนี้ผู้นำเสนอคือ Daniel L. Stufflebeam ซึ่งได้กำหนดแนวคิดไว้ว่าการประเมินผลประกอบไปด้วยการหาข้อเท็จจริงของโครงการ ๔ ด้าน หรือเรียกว่าเป็น “CIPP Model” อันประกอบไปด้วย ๔ องค์ประกอบ ดังนี้

๑.๑ การประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Context Evaluation : C) อันเป็นการพิจารณาข้อมูลด้านสภาพแวดล้อมโครงการ วัตถุประสงค์โครงการ ว่ามีความสอดคล้องกับนโยบายหรือยุทธศาสตร์หรือไม่ โครงการมีความเป็นไปได้ตั้งแต่เริ่มต้นกำหนดโครงการหรือไม่ สภาพแวดล้อมโครงการเกื้อหนุนต่อการกำหนดและดำเนินโครงการอย่างไร เป็นข้อจำกัดในแง่ภูมิใด (สุวรรธนา นาควิบูลย์วงศ์, ๒๕๕๓) เป็นต้น

๑.๒ การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input

Evaluation : I) เป็นการประเมินความเหมาะสมของทรัพยากรในการดำเนินกิจกรรมโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา เป็นต้น โดยผู้ประเมินผลจะต้องพิจารณาว่าโครงการมีความพร้อมด้านทรัพยากรหรือไม่ ทั้งในด้านความเพียงพอและคุณภาพของทรัพยากร เช่น งบประมาณเหมาะสมต่อการดำเนินโครงการฝึกอบรมพนักงานสอบสวนหรือไม่ บุคลากรผู้รับผิดชอบโครงการมีคุณภาพเพียงพอต่อโครงการแก้ปัญหาการค้ามนุษย์หรือไม่ เป็นต้น

๑.๓ การประเมินกระบวนการ (Process

Evaluation : P) เป็นการตัดสินใจหรือให้คุณค่าในระหว่างการดำเนินโครงการ กิจกรรมที่ดำเนินโครงการมีความถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะดำเนินโครงการอย่างไร ทั้งนี้ ในระหว่างดำเนินโครงการที่พบปัญหานั้น ผู้บริหารและคณะทำงานของโครงการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่

๑.๔ การประเมินผลผลิต (Product

Evaluation : P) เมื่อสิ้นสุดโครงการหรือยุติโครงการไม่ว่าจะเป็นการสิ้นสุดตามที่วางแผนไว้หรือยุติโครงการกลางคันก็ตาม ผู้ประเมินต้องตรวจสอบให้ชัดเจนว่าโครงการมีผลงาน (Performance) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ รวมถึงคุณภาพของผลผลิตหรือผลลัพธ์เป็นอย่างไร และมีผลกระทบ/ผลข้างเคียงอื่นใดอย่างไรบ้าง เช่น การประเมินผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับตำรวจ จะต้องมียุติผลผลิตที่เป็นจำนวนผู้ผ่านการอบรมที่ครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนดไว้ และผลผลิตที่ต้องพิจารณาในการประเมินก็อาจจะเป็นร้อยละของทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ตำรวจได้รับ เป็นต้น

ในภาพรวมจึงถือเป็นการประเมินผลด้วยแนวคิด CIPP Model ซึ่งเป็นที่นิยมในงานการประเมินโครงการในงานตำรวจ ทั้งนี้ การประเมินผลตามแนวคิดของสตัฟเฟอิมอาจไม่จำเป็นต้องมาใช้ให้ครบถ้วน

ทุกองค์ประกอบ เช่น การประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาโรงพักเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจสังกัดกองบังคับการภูธรจังหวัดนนทบุรี (ประเสริฐชาญพล และอัมพร ปัญญา, ๒๕๖๑) ได้นำกรอบทางการประเมินด้วย CIPP Model ของสตัฟเฟิมบีมาเป็นแนวทาง แต่ในกระบวนการสร้างเครื่องมือเพื่อการประเมินได้กำหนดเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยไม่ประเมินบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมของโครงการ ซึ่งสามารถกระทำได้หากผู้ประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินโครงการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องดำเนินการให้ครบถ้วนทุกองค์ประกอบของตัวแบบ

อนึ่ง นักวิชาการสมัยใหม่ได้มีการนำเสนอแนวคิด “CIPPI Model” โดยได้เพิ่มเติมองค์ประกอบการประเมินในด้านผลกระทบ (Impact : I) ด้วย (Vedung, 2017) ทั้งนี้ ผลกระทบในการดำเนินโครงการอาจเป็นไปได้ทั้งในผลกระทบทางบวก (Positive Impact) และ/หรือผลกระทบทางลบ (Negative Impact) ซึ่งถือเป็นแนวทางการประเมินผลใหม่ที่ผู้ประเมินผลในงานตำรวจให้ความสนใจมากขึ้น

๒. การประเมินจุดมุ่งหมายและผลข้างเคียง

แนวทางการประเมินนี้กำหนดขึ้นโดย Lee J. Cronbach ซึ่งเน้นการประเมินผลการเรียนรู้จากโครงการอันมีสมมติฐานที่ว่า การประเมินผลไม่ควรเน้นประเมินเฉพาะแต่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เท่านั้น แต่ควรประเมินหรือตรวจสอบผลข้างเคียงของโครงการด้วย ทั้งนี้ ตัวแบบการประเมินผลต้องอาศัยสารสนเทศต่าง ๆ ของโครงการ ๔ ด้าน ดังนี้ (Cronbach, 1970)

๒.๑ การศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการ (Process Studies) เป็นการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ระหว่างการศึกษาหรือการเรียนรู้ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลของวิทยากร สถานที่ฝึกอบรม บรรยากาศการเรียนรู้ เป็นต้น

๒.๒ การวัดศักยภาพของผู้เรียน (Proficiency Measurement) เป็นการให้ความสำคัญกับการวัดผล

คะแนนจากการเรียนรู้ หรือผลผลิตต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนรู้ เช่น ผู้อบรมมีความรู้ด้านกฎหมายจราจรเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละเท่าไร ทักษะการตรวจค้นรถยนต์ของตำรวจเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในการดำเนินโครงการ เป็นต้น

๒.๓ การวัดเจตคติ (Attitude Measurement)

วัดได้จากการสัมภาษณ์หรือสังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ หลาย ๆ โครงการอาจนำแบบวัดทัศนคติมาเป็นเครื่องมือในการวัดผล เพื่อพิจารณาถึงศักยภาพที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเรียนรู้ในการฝึกอบรมของโครงการ

๒.๔ การติดตามผล (Follow-up Studies)

เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว โดยพิจารณาถึงศักยภาพที่เปลี่ยนแปลงไปจากการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลด้วยข้อเท็จจริงถึงผลความเปลี่ยนแปลงหลังจากกระบวนการเรียนรู้สิ้นสุด เช่น ทักษะการดำเนินการสอบสวนรัดกุม และรวดเร็วยิ่งขึ้นหลังจากฝึกอบรมเสร็จสิ้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การประเมินผลตามแนวทางของครอนบาคนอกจากจะได้รับความนิยมในการประเมินผลโครงการด้านการศึกษาหรือการฝึกอบรม แต่ยังถูกนำไปประยุกต์เข้ากับโครงการอื่น ๆ ทางสังคมศาสตร์อีกด้วย

๓. การประเมินความไม่สอดคล้องกัน

ตัวแบบการประเมินนี้กำหนดขึ้นโดย Malcolm M. Provas ภายใต้แนวคิดว่าการประเมินผลเป็นการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับมาตรฐาน หรือการค้นหาความไม่สอดคล้องกันระหว่างความคาดหวังกับผลการปฏิบัติงานของแผน โดยแบ่งแนวทางการประเมินเป็น ๕ ขั้นตอน ดังนี้

๓.๑ การกำหนดโครงการ (Program Definition)

เป็นการพิจารณาถึงคุณภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ของโครงการ ซึ่งพิจารณาได้จากสิ่งต่าง ๆ ๓ ประการ คือ วัตถุประสงค์โครงการ บุคลากร และวัสดุโครงการ รวมถึงกิจกรรมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์โครงการ

๓.๒ ประเมินการนำโครงการไปปฏิบัติในพื้นที่ (Program Installation) ในขั้นตอนนี้เป็น การตรวจสอบสารสนเทศเมื่อมีการนำโครงการไป ปฏิบัติจริงแล้วในพื้นที่หรือภาคสนาม โดยผลการ พิจารณาจะทำให้พบความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ที่ กำหนดไว้กับข้อเท็จจริงที่ปรากฏในขณะที่ดำเนินโครงการ

๓.๓ การประเมินกระบวนการในโครงการ (Program Process) ในระหว่างการดำเนินโครงการ ในแต่ละกิจกรรม ผู้ประเมินจะพิจารณาถึงกิจกรรมย่อย ที่ดำเนินงานว่ามีความสอดคล้องกับกิจกรรมหลัก หรือไม่ และแต่ละกิจกรรมมีปัญหาหรืออุปสรรคในการ ดำเนินงานอย่างไร ผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการทบทวน ปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการที่ กำหนดไว้หรือไม่

๓.๔ การประเมินผลผลิตของโครงการ (Program Product) ถือเป็นการประเมินผลที่ขั้นตอน สุดท้ายของวงจรโครงการ (Project Life Cycle) ซึ่ง สอดคล้องกับขั้นตอนการยุติโครงการ ทั้งนี้ เพื่อจะ ทำให้ทราบได้ว่าผลผลิตหรือผลลัพธ์ของโครงการ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีความ คลาดเคลื่อนหรือเบี่ยงเบนจากเป้าหมายอย่างไร ปัจจัย อะไรที่ส่งผลต่อความคลาดเคลื่อนจากเป้าหมายผลผลิต ดังกล่าว (Joslin, 2019)

๓.๕ การวิเคราะห์ต้นทุนและผลได้ (Cost – Benefit Analysis) อันเป็นการมุ่งเน้นข้อมูล เชิงปริมาณเพื่อแสดงถึงความคุ้มค่าของโครงการ ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย หรือระยะเวลา คืนทุน หรือผลตอบแทนจากการลงทุน โดยมีพื้นฐาน แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ เช่น การประเมินความคุ้มค่า ของโครงการจัดตั้งร้านตัดผมสวัสดิการตำรวจ เป็นต้น การนำตัวแบบการประเมินโครงการหรือ แนวทางการประเมินโครงการมาเป็นกรอบแนวคิดต่อการ

ประเมินผลแต่ละโครงการจะขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และประเภทของโครงการด้วย โดยที่โครงการที่ เกี่ยวข้องกับงานตำรวจนิยมใช้แนวทางการประเมิน ของสถิติเพิ่มปิมเป็นหลัก ในขณะที่โครงการฝึกอบรม ตำรวจในลักษณะต่าง ๆ อาจมีการใช้แนวทางการ ประเมินผลของครอนบาค ซึ่งการเลือกใช้รูปแบบการ ประเมินผลถือเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ผู้ประเมินจะเป็น ผู้ดำเนินการและนำไปเป็นแนวทางการประเมินตาม ขั้นตอนที่กำหนดไว้

บทสรุป

การประเมินผลโครงการในงานตำรวจมีความ สำคัญต่อการบริหารงานของหน่วยงานทุกระดับใน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยการประเมินผลโครงการ จะทำให้ทราบได้ว่าโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ หรือดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว หรือแม้แต่กำลังจะเริ่มต้น โครงการมีประสิทธิภาพหรือไม่ มีความพร้อมอย่างไร มีปัญหาหรือข้อจำกัดเพียงใด ทั้งนี้ การประเมินผล โครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อตัดสินใจหรือพิจารณาคุณค่า ของโครงการนั้น ๆ โดยผลจากการประเมินจะทำให้ ผู้บริหารสามารถตัดสินใจดำเนินงานโครงการในอนาคต ได้อย่างเหมาะสม การประเมินผลโครงการในงาน ตำรวจมีหลายประเภทขึ้นอยู่กับมิติที่ใช้ในการจำแนก การประเมินผล โดยผู้ประเมินโครงการควรดำเนินการ ประเมินผลให้เป็นไปตามขั้นตอนที่นักวิชาการด้านการ ประเมินผลให้มองเห็นได้ อันจะทำให้ผลงานการ ประเมินมีความรัดกุมและมีระบบที่ดี ทั้งนี้ สิ่งที่มีความ สำคัญต่อการประเมินผลในงานตำรวจก็คือตัวแบบ หรือแนวทางการประเมินซึ่งใช้เป็นองค์ประกอบในการ กำหนดกรอบแนวคิดของผู้ประเมิน และการใช้ตัวแบบ การประเมินยังแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและระบบงาน ที่เป็นมืออาชีพของผู้ประเมินโครงการอีกด้วย

บรรณานุกรม

ธเนศ เกษศิศิลป์. (๒๕๖๐). การประเมินผลการประชาสัมพันธ์โครงการสถานีตำรวจลำปางบูรณาการกระบวนการยุติธรรม รองรับประชาคมอาเซียน. วารสารวิชาการอาชีวศึกษาและนิติวิทยาศาสตร์, ๓ (๒), ๑๑ – ๒๗.

เพ็ญพักตร์ ดันดีดำรงดี. (๒๕๕๙). การประเมินคุณภาพการให้บริการประชาชนของโครงการศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191 ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ : ศึกษากรณีศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน 191. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ, ๓ (๑), ๑๔๒ – ๑๖๒.

นวลลักษณ์ แสงเพิ่ม. (๒๕๖๒). การประเมินโครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ๒๕๕๘ ในเขตพื้นที่นครบาล. วารสารการบริหารปกครอง, ๕ (๒), ๑๖๕ – ๑๗๘.

ประเสริฐ ชาญพล และอัมพร ปัญญา. (๒๕๖๑). การประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาโรงพักเพื่อประชาชนของสถานีตำรวจสังกัดกองบังคับการภูธรจังหวัดนนทบุรี. วารสารราชพฤกษ์, ๔ (๓), ๒๐๓ – ๒๑๔.

ภคิน คิวเมธากุล. (๒๕๖๑). การประเมินผลการดำเนินโครงการชุมชนปลอดภัยไร้อาชญากรรมของตำรวจภูธรภาค ๗ ตามแบบจำลอง CIPP MODEL. วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ, ๕ (๒), ๒๒๕ – ๒๔๙.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์. (๒๕๕๗). ทฤษฎีทางการวัดและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุวรรณมา นาควิบูลย์วงศ์. (๒๕๕๗). การติดตามและประเมินผลโครงการ : แนวคิดสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

Cronbach, L. J. (1970) *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper & Row.

Heagney, J. (2016). *Fundamentals of project management*. Amacom.

Joslin, R. (2019). *Project Management Methodologies, Governance and Success : Insight from Traditional and Transformative Research*. CRC Press.

Kerzner, H. (2017). *Project management: a systems approach to planning, scheduling, and controlling*. John Wiley & Sons.

Linn, R. L. (2000). Assessment and Accountability. *Educational Researcher*, 29 (2), 4 – 16.

Samset, K., & Christensen, T. (2017). *Ex ante project evaluation and the complexity of early decision-making*. *Public Organization Review*, 17 (1), 1 – 17.

Spector, J. M., & Yuen, A. H. (2016). *Educational technology program and project evaluation*. Routledge.

Vedung, E. (2017). *Public policy and program evaluation*. Routledge.

* * *

การเกิดเมืองส่งผลอย่างไรต่อความปลอดภัยทางถนนของกรุงเทพมหานคร

โดย พันตำรวจโท ภาณุพงศ์ ภาณุคุณกิตติ รองผู้กำกับการฝ่ายตำรวจสากลและประสานงานภูมิภาค ๒ กองการต่างประเทศ

ในโลกเศรษฐกิจนั้น นอกจากระบบของการพัฒนาการเศรษฐกิจที่นิยมใช้จำแนกกัน เช่น แบบอุตสาหกรรมและบริการ หรือแบบเกษตรกรรม หรือแบบกึ่งผสมผสาน การพัฒนาการเศรษฐกิจอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถสะท้อนโครงสร้างเศรษฐกิจได้โดยที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจ นั่นคือ ในรูปแบบการก่อกำเนิด (Formation) แบบเมืองและแบบชนบท

หากเทียบกับประเทศหนึ่ง ๆ ที่ประกอบไปด้วยรัฐหรือผู้ปกครอง ประชาชน และอาณาเขตแล้ว การออกแบบและวางตำแหน่งทางเศรษฐกิจของเมืองและชนบทเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรก ๆ ที่ต้องวางแผนทางยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงตามเวลาจากปัจจุบันสู่อนาคต โดยคงไว้ซึ่งประโยชน์สูงสุดจากความหลากหลายของเมืองต่าง ๆ และของชนบทเข้าไว้ด้วยกัน

โดยเฉพาะในเขตเมืองที่มีการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการจราจรและขนส่งเป็นจำนวนมาก จึงต้องมีความสอดคล้องกัน เพื่อนำไปสู่การวางแผนในการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ รวมถึงการลงทุนต่าง ๆ เป็นอย่างดี อันเปรียบเหมือนการสร้างบ้านเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากลับคืนสู่ประชากรผู้อาศัย

แต่ในที่นี่ผลตอบแทนอันเกิดจากการมีลักษณะความเป็นเมือง (Urbanization) อาจมีทั้งแบบในมิติของตัวเงิน (Monetary Dimension) ดังที่สะท้อนในรูปของตัวเลขทางเศรษฐกิจ เช่น อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ หรือผลผลิตมวลรวมของเมืองหรือประเทศ เป็นต้น แต่ยังมีมิติซึ่งไม่ใช่อยู่ในรูปของตัวเงิน (Non-monetary Dimensions) เช่น การศึกษา หรือการสาธารณสุข ซึ่งครอบคลุมถึงความปลอดภัยในชีวิตอันเกิดจาก

การใช้ระบบจราจรและขนส่งหรือความปลอดภัยบนถนนอีกด้วย

จากข้อมูลรายงานของศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ (UN-Habitat) เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า ในช่วงเวลามากกว่า ๓๐ ปีที่ผ่านมา จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองต่าง ๆ ทั่วโลกมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด และในปัจจุบันมากกว่าร้อยละ ๕๔ ของจำนวนประชากรโลกได้อาศัยอยู่ในเขตเมืองแล้ว

สำหรับในประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว จำนวนประชากรอาศัยอยู่ในเขตเมืองมีมากกว่าร้อยละ ๗๕ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ามาก คือ ที่ระดับประมาณร้อยละ ๔๘ และจากฐานข้อมูลเดียวกันนี้พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น คาดว่าประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรเมืองประมาณร้อยละ ๕๐ (ในที่นี้คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ภายในเขตเทศบาล) ดังนั้น รูปแบบการเปลี่ยนแปลงขนาดของเมืองและประชากรเมืองจะมีการขยายตัวที่เกิดจากการรวมตัวกันของจำนวนประชากรในระดับที่มีความหนาแน่นและนำมาสู่ภาวะความเป็นเมือง

การอพยพย้ายถิ่นฐานจากชนบทเข้าสู่เมืองถือว่าเป็นสาเหตุหลักที่เกิดการมีลักษณะความเป็นเมืองกับมหานครขนาดใหญ่ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เป็นการเปลี่ยนแปลงไปของฐานจำนวนประชากรเมืองที่สะท้อนให้เห็นถึงกิจกรรมต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรเมืองในระดับต่าง ๆ ของประเทศ

สำหรับประเทศไทยนั้น มีข้อสังเกตหนึ่งที่น่าสนใจ กล่าวถึงไว้ในที่นี้ นั่นคือ แนวโน้มการลงทุนบนโครงสร้าง

การคมนาคมและพื้นฐานด้านต่าง ๆ ในเขตเมืองจะสูงขึ้นต่อเนื่องตามเมืองที่มีอัตราการเจริญเติบโตของประชากรเมืองที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องเท่านั้น อย่างเช่น กรุงเทพมหานคร หรือหัวเมืองตามภูมิภาค เป็นต้น

เนื่องจากในปัจจุบันรถและถนนยังคงเป็นการขนส่งหลักของประเทศอยู่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อีกทั้งความที่กรุงเทพมหานครมีลักษณะเป็นเมืองที่มีอิทธิพลอย่างโดดเด่นต่อประเทศ (Urban Primacy) ที่ส่งผลให้เกิดแรงดึงดูดกับประชากรให้เข้ามาอยู่อาศัยในอาณาเขตเมืองทั้งแบบถาวรหรือการอพยพเข้ามาชั่วคราว ดังนั้น การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยจากการจราจรและขนส่งทางถนนในเขตเมืองจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ในสภาพความเป็นไปของความเป็นเมืองที่สอดคล้องกับปัจจัยด้านความปลอดภัยทางถนนสามารถแบ่งเป็น ๒ กลุ่มหลัก ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ ลักษณะทางด้านผู้ใช้งาน ได้แก่ “คน” และ “รถ”

กลุ่มที่ ๒ ลักษณะทางด้านกายภาพ ได้แก่ “ถนน” และ “ภาวะแวดล้อม”

ซึ่งการบริหารความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มที่ ๑ นั้น เป็นการดำเนินงานด้านการบังคับใช้กฎหมาย (Enforcement) โดยตรง ผสมกับด้านการศึกษา (Education) ด้วยอีกส่วนหนึ่ง โดยในส่วนกลุ่มที่ ๒ นั้นเน้นหนักไปที่การดำเนินงานทางวิศวกรรม (Engineering) เป็นหลัก ที่ต้องมีมาตรฐานทางวิศวกรรมจราจรหรือวิศวกรรมงานทางเป็นแก่นสารหลักในโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะจำพวกถนนและระบบเครือข่ายถนนซึ่งมาตรฐานที่ถูกต้องตามหลักวิชาการจะต้องสอดคล้องและเพียงพอต่อบริบทการจราจรและขนส่งของพื้นที่เมืองเป็นอย่างมาก

ด้วยปัจจุบันจำนวนประชากรและรถในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครมีจำนวนที่สูง ทั้งจำนวนประชากรตามทะเบียนและแบบแฝงกว่า ๑๐ ล้านคน และมีปริมาณรถจดทะเบียนสะสมมากกว่า ๙ ล้านคัน ที่สะท้อนมายังความต้องการของการเดินทางต่าง ๆ ที่โครงสร้างพื้นฐาน

การจราจรและขนส่งต้องสามารถรองรับได้อย่างเหมาะสม เพราะหากไม่รองรับอย่างเพียงพอแล้วย่อมส่งผลไม่ใช้เพียงแค่การจราจรและขนส่งที่ไม่มีประสิทธิภาพ แต่จะนำมาซึ่งความปลอดภัยทางถนนอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนจะเป็นการทำให้การจราจรเป็นไปด้วยความสะดวกไม่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดจากการฝ่าฝืนกฎหมายป้องกันและลดอุบัติเหตุ ลดความสูญเสียอันเกิดมาจากอุบัติเหตุทั้งในแง่ของชีวิต ทรัพย์สิน และทรัพยากรเศรษฐกิจ สังคม อีกทั้งเป็นการสร้างวินัยและมารยาทในการขับขี่ของผู้ใช้รถใช้ถนนในการที่มาใช้โครงสร้างพื้นฐานสาธารณะร่วมกันด้วยในขณะเดียวกัน

ในกรุงเทพมหานครนั้น สาเหตุด้าน “คน” ถือว่าเป็นปัจจัยทางด้านอุปสงค์ (ความต้องการ) ของประชากรเมืองที่มีความต้องการเดินทางตามภาวะของความเป็นเมืองที่มีอยู่สูง และกลายเป็นปัญหาหลักของความปลอดภัยทางถนนอย่างชัดเจน ดังสะท้อนออกมาในเชิงวินัยจราจรภาคประชาชน นอกจากนี้ ก็ยังมีอีกส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานที่ไม่สามารถรองรับประชากรเมืองได้อย่างทั่วถึง เพราะการกำหนดขนาดของเมืองและโครงสร้างพื้นฐานอย่างโครงข่ายการจราจรและขนส่งไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่วางไว้แต่แรก ดังเช่น ค่าสัดส่วนพื้นที่ผิวจราจรเทียบกับพื้นที่ทั้งหมด ที่พบว่า กรุงเทพมหานครมีประมาณร้อยละ ๖ แต่สวนทางกับมหานครขนาดใหญ่ในประเทศที่พัฒนาแล้วที่มีประชากรมากกว่า ๒ - ๕ ล้านคน จะมีค่าสัดส่วนนี้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ - ๑๕ เป็นต้น

การมีสัดส่วนจำนวนประชากรเมืองคล้ายเป็นการกำหนดขนาดและบทบาทของเมืองที่มีต่อการพัฒนาการเศรษฐกิจของประเทศไว้ในความหมายของตัวเอง อีกทั้งการประสานกับสัดส่วนขนาดของเมืองต่าง ๆ ให้มีขนาดที่ลดหลั่นลงไปตามกระบวนการ (Mechanism) การมีลักษณะเมือง เช่น ขนาดและกิจกรรมเศรษฐกิจของเมืองมหานคร เมืองบริวาร หัวเมืองภูมิภาค หรือ

เมืองท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อที่เมืองต่าง ๆ จะได้ประสาน
กับกลไกการทำงานของลำดับชั้นของเมืองได้ในทิศทาง
เดียวกัน

การออกแบบสัดส่วนจำนวนประชากรเมืองจะนำมา
ซึ่งภาพรวมขนาดของเมืองต่าง ๆ ที่ลดหลั่นกันไป
แต่อย่างไรก็ดี ยังถือว่าเป็นเพียงแค่กลไกเริ่มต้นเท่านั้น
โดยโครงสร้างพื้นฐานด้านการจราจรและขนส่งที่มี
ในเมืองยังต้องสอดคล้องไปพร้อมกันด้วย นอกจากกลไก
ดังกล่าวนี้ ยังมีระบบขับเคลื่อนลำดับชั้นของระบบเมือง
ด้วยตนเองเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไข
การย้ายถิ่นแบบอิสระ (Free Mobility) สุดท้ายแล้ว
ผลลัพธ์ของภาวะสมดุลของเมืองต่าง ๆ จะเกิดขึ้นตาม

กระบวนการกลไกการมีลักษณะเมืองภายใต้แผนที่ได้วาง
กำหนดไว้แล้ว

จะเห็นได้ว่า การวางยุทธศาสตร์กำหนดทิศทาง
และบทบาทในระยะกลางและระยะยาวตามกระบวนการ
กลไกการมีลักษณะเมือง จะไม่ใช่มีแค่ผลในแง่ของ
เศรษฐกิจเท่านั้น แต่เกี่ยวเนื่องไปถึงการบริหารจัดการ
โครงสร้างพื้นฐาน การกระจายอำนาจ และอื่น ๆ ที่ส่งผล
ต่อการจราจรและขนส่งที่ปลอดภัยและยั่งยืน ซึ่งการ
ได้ลองทบทวนกระบวนการทัศน์ของเมืองและประเทศด้วย
มุมมองนี้แล้ว ย่อมได้เห็นพัฒนาการที่ทำให้การบริหาร
จัดการประสานทั้งระบบเมืองและความปลอดภัย
ทางถนนอย่างในกรุงเทพมหานครในอีกมิติหนึ่ง

* * *

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๒)

พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

“มาตรา ๒๐ ตริ ก่อนยื่นฟ้องคดี บุคคลที่จะเป็นคู่ความอาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ หากมีการฟ้องคดีนั้น เพื่อขอให้ศาลแต่งตั้งผู้ประนีประนอมทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้องได้ตกลงหรือ ประนีประนอมยอมความกันในข้อพิพาท โดยคำร้องนั้นให้ระบุชื่อและภูมิลำเนาของคู่กรณีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง รายละเอียดของข้อพิพาท เมื่อศาลเห็นสมควร ให้ศาลรับคำร้องนั้นไว้แล้วดำเนินการสอบถามความสมัครใจ

ของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งในการเข้าร่วมการไกล่เกลี่ย หากคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งยินยอมเข้าร่วมการไกล่เกลี่ย ให้ศาลมีอำนาจเรียกคู่กรณีที่เกี่ยวข้องมาศาลด้วยตนเองโดยคู่กรณีจะมีหน้าความมาด้วยหรือไม่ก็ได้ และแต่งตั้งผู้ประนีประนอมดำเนินการไกล่เกลี่ยต่อไปโดยให้นำความในมาตรา ๒๐ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้าคู่กรณีที่เกี่ยวข้องสามารถตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันได้ ให้ผู้ประนีประนอมเสนอข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความต่อศาล หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความเป็นไปตามเจตนาของคู่กรณี หลักแห่งความสุจริตเป็นธรรม และไม่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ก็ให้คู่กรณีลงลายมือชื่อในข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความนั้น

ในวันทำข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความตามวรรคหนึ่งคู่สัญญาอาจร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาตามยอม พร้อมแสดงเหตุผลความจำเป็นต่อศาล หากศาลเห็นว่ากรณีมีความจำเป็นที่สมควรจะมีคำพิพากษาไปในเวลานั้น ก็ให้ศาลมีคำพิพากษาไปตามข้อตกลงหรือสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวได้โดยให้นำความในมาตรา ๑๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การขอและการดำเนินการตามมาตรา นี้ ไม่ต้องเสียค่าขึ้นศาล

คำสั่งของศาลที่ออกตามความในมาตรา นี้ให้เป็นที่สุด

เมื่อศาลมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ประนีประนอมแล้วแต่การไกล่เกลี่ยสิ้นสุดลงโดยไม่เป็นผล หากปรากฏว่าอายุความครบกำหนดไปแล้วหลังจากยื่นคำร้องหรือจะครบกำหนดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่การไกล่เกลี่ยสิ้นสุดลง ให้อายุความขยายออกไปอีกหกสิบวันนับแต่วันที่การไกล่เกลี่ยสิ้นสุดลง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรส่งเสริมให้มีระบบการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องคดีเพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ที่มีกรณีพิพาททางแพ่งใช้เป็นช่องทางในการยุติข้อพิพาทก่อนที่จะมีการฟ้องคดี โดยคู่กรณีสามารถร้องขอให้ศาลแต่งตั้งผู้ประนีประนอมดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและหากตกลงกันได้อาจขอให้ศาลมีคำพิพากษาตามยอมได้ทันที ทำให้ข้อพิพาททางแพ่งสามารถยุติลงได้ในเวลาอันรวดเร็วโดยไม่จำเป็นต้องมีการฟ้องคดี อีกทั้งเป็นการประหยัดเวลาและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะต้องสูญเสียในการดำเนินคดีอันจะยังประโยชน์แก่ระบบเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๗๑ ก หน้า ๑ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๓)

พระราชกฤษฎีกา
แบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๓

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓
เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒/๒) ของ ข. กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการ ของมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๑๒/๒) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๐/๒) ของ ข. กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่า กองบัญชาการ ของมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๒๐/๒) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นฝ่ายอำนวยการด้านยุทธศาสตร์ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ ให้คำแนะนำ และเสนอแนะการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและหน่วยงานในสังกัด

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
ทั่วราชอาณาจักร

(ค) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และกฎหมายอื่นอันเป็นความผิดทางอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือพิเศษ สนับสนุนส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นในการสืบสวนสอบสวน รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการสืบสวนสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้มีความรู้ความสามารถในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบและวิเคราะห์การกระทำความผิดทางเทคโนโลยี

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิสูจน์หลักฐานดิจิทัล การตรวจสถานที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานต่าง ๆ

(ช) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี รวมทั้งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกันและปราบปราม และงานสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (ง) ของ (๒๓) ของ ข. กองบัญชาการหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ ในมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลอย่างกว้างขวาง ทั้งในรูปแบบของโทรศัพท์เคลื่อนที่ คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ โดยผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรคมนาคม ซึ่งเป็นช่องทางให้มีการใช้เทคโนโลยีดังกล่าวกระทำความผิดในลักษณะต่าง ๆ และมีการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นความผิดตามกฎหมาย กระบสิทธิของผู้อื่นหรือความมั่นคงของประเทศ ซึ่งโครงสร้างของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในปัจจุบันไม่สามารถรองรับปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดในลักษณะดังกล่าวมีความซับซ้อนและกระจายอยู่หลายพื้นที่ รวมทั้งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สมควรจัดตั้งกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งแก้ไขอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรองรับภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๗๑ ก หน้า ๔ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๓)

กฎกระทรวง
แบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่น
ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๗)

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๖) ของ (ฎ) ของ (๒) ในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก (๕) ของ (ข) ของ (๓) - (๑๑) ในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๓/๒) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๑๓/๒) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี แบ่งเป็นดังต่อไปนี้

(ก) กองบังคับการอำนวยการ ประกอบด้วย

- (๑) ฝ่ายธุรการและกำลังพล
- (๒) ฝ่ายยุทธศาสตร์
- (๓) ฝ่ายส่งกำลังบำรุง
- (๔) ฝ่ายงบประมาณและการเงิน
- (๕) ฝ่ายกฎหมายและวินัย
- (๖) ฝ่ายกิจการต่างประเทศ
- (๗) ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

(ข) - (ฉ) กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑ - ๕ แต่ละกองบังคับการ ประกอบด้วย

- (๑) ฝ่ายอำนวยการ
- (๒) - (๕) กองกำกับกร ๑ - ๔
- (๖) กองกำกับการวิเคราะห์ข่าวและเครื่องมือพิเศษ
- (๗) กลุ่มงานสอบสวน

- (ข) กองบังคับการตรวจสอบและวิเคราะห์อาชญากรรมทางเทคโนโลยี ประกอบด้วย
- (๑) ฝ่ายอำนวยการ
 - (๒) กลุ่มงานตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานดิจิทัล
 - (๓) กลุ่มงานสนับสนุนทางไซเบอร์
 - (๔) กลุ่มงานป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี
 - (๕) กลุ่มงานรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
 - (๖) กลุ่มงานต่อต้านการลวงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน (ค) ของ (๒๐) ในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ค) กองบังคับการสนับสนุนทางเทคโนโลยี ประกอบด้วย

- (๑) ฝ่ายอำนวยการ
- (๒) กลุ่มงานฝึกอบรมทางเทคโนโลยี
- (๓) กลุ่มงานอินเทอร์เน็ต
- (๔) กลุ่มงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยี
- (๕) กลุ่มงานตรวจสอบและควบคุมมาตรฐานทางเทคโนโลยี”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (ฎ) ของ (๑๒) ของ ๒. กองบัญชาการ ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(ฎ) กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) ถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ รวมทั้งรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญอื่น ๆ

๒) รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องทั่วราชอาณาจักร

๓) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย”

ข้อ ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒/๒) ของ ๒. กองบัญชาการ ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๑๒/๒) กองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

(ก) กองบังคับการอำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานธุรการ งานสารบรรณ งานประชาสัมพันธ์ งานช่วยอำนวยการ และงานเลขานุการของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานงานและจัดทำยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ งานวิจัย และงานประเมินผลของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๔) ดำเนินการเกี่ยวกับงานการเงิน การบัญชี การงบประมาณ งานพัสดุ อาคารสถานที่ งานพลาธิการ งานส่งกำลังบำรุง งานยานพาหนะ และงานสื่อสารของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๕) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและวินัยของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานวิเทศสัมพันธ์และกิจการต่างประเทศของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๗) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเทคโนโลยีสารสนเทศและสถิติข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานในสังกัด

๘) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย

(ข) – (ฉ) กองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑ – ๕ แต่ละหน่วยงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) บังคับและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีทั่วราชอาณาจักร

๒) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และกฎหมายอื่นอันเป็นความผิดทางอาญาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยีและความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และคดีอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานดิจิทัล และพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔) ดำเนินการด้านกรรมวิธีข่าวกรอง และเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์และติดตามสถานการณ์อาชญากรรมทางเทคโนโลยีและความมั่นคงในเขตอำนาจการรับผิดชอบ

๕) สืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือพิเศษ รวมทั้งพัฒนาบุคลากรด้านการสืบสวนสอบสวนให้มีความรู้ในด้านการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือพิเศษต่าง ๆ

๖) ให้คำปรึกษา แนะนำ สนับสนุนส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นในการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๗) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย

(ช) กองบังคับการตรวจสอบและวิเคราะห์อาชญากรรมทางเทคโนโลยี มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์และกู้พยานหลักฐานดิจิทัล การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและเก็บรวบรวมพยานหลักฐานดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานต่าง ๆ

๒) ดำเนินการสืบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยีร่วมกับฝ่ายปฏิบัติการหรือหน่วยงานอื่นตามที่ได้รับร้องขอ

๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี โดยการให้ความรู้ การสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ประชาชน และแสวงหาการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และองค์กรอื่น ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งจัดทำแผนงานและโครงการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๔) ดำเนินการพัฒนาบุคลากรด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การตรวจสอบและวิเคราะห์การกระทำ ความผิดทางเทคโนโลยี รวมทั้งการวิเคราะห์การทำงานของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนงานสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๖) ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานป้องกัน และปราบปราม และงานสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๗) ดำเนินการเกี่ยวกับงานรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

๘) พัฒนาเทคนิคการสืบสวน นวัตกรรมทางเทคโนโลยีและเครื่องมือพิเศษ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูล องค์ความรู้ ศึกษาดูงาน ฝึกอบรมด้านการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๑๐) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมอบหมาย”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิก ๑) ของ (ค) ของ (๑๙) ของ ๒. กองบัญชาการ ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมการแบ่งส่วนราชการในกองบัญชาการและกองบังคับการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๑ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓)

กฎกระทรวง

กำหนดประเภท ชนิด และขนาดของเครื่องพันธนาการที่ใช้แก่ผู้ต้องขัง

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) หมวด ๓ เครื่องพันธนาการ ของส่วนที่ ๒ อำนาจและหน้าที่เจ้าพนักงานเรือนจำ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

ข้อ ๒ ประเภทของเครื่องพันธนาการที่ใช้แก่ผู้ต้องขัง มีดังต่อไปนี้

(๑) สายรัดข้อมือ

(๒) เลื่อพันธนาการ

(๓) กุญแจมือ

(๔) กุญแจเท้า

(๕) ชุดกุญแจมือและกุญแจเท้า

(๖) ตรวน

(๗) โซ่ล่าม

ข้อ ๓ สายรัดข้อมือมี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) สายรัดข้อมือแบบที่ ๑ ได้แก่ สายรัดข้อมือพลาสติกขึ้นรูปเป็นชั้นเดียวกันทั้งหมด แบบตัวรัดให้แน่นด้วยตัวเอง โดยใช้ปลายพลาสติกพันรอบข้อมือซ้ายและข้อมือขวา และต้องสอดปลายสายพลาสติกเข้ากับช่อง ๒ ช่องตรงกลางของอุปกรณ์ เมื่อปลายสายพลาสติกเข้าช่องแล้ว จะไม่สามารถดึงสายรัดข้อมือกลับออกมาอีกได้ โดยบริเวณฐานของสายรัดข้อมือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑ เซนติเมตร ส่วนสายรัดข้อมือมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๐.๕ เซนติเมตร และมีความยาวโดยรวมไม่น้อยกว่า ๘๕ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เซนติเมตร

(๒) สายรัดข้อมือแบบที่ ๒ ได้แก่ สายรัดข้อมือพลาสติกขึ้นรูปเป็นชั้นเดียวกันทั้งหมด แบบตัวรัดให้แน่นด้วยตัวเอง โดยใช้ปลายพลาสติกพันรอบข้อมือซ้ายและข้อมือขวา และต้องสอดปลายสายพลาสติก

เข้ากับช่อง ๑ ช่องตรงปลายของอุปกรณ์ เมื่อปลายสายพลาสติกเข้าช่องแล้ว จะไม่สามารถดึงสายรัดข้อมือ กลับออกมาอีกได้ โดยบริเวณฐานของสายรัดข้อมือมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑ เซนติเมตร ส่วนสายรัดข้อมือมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๐.๕ เซนติเมตร และมีความยาวโดยรวมไม่น้อยกว่า ๑๔ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร

ข้อ ๔ เลือพื้นธนาการ ได้แก่ เลือที่ทำด้วยผ้าอย่างหนาหรือวัสดุอื่นใดที่มีความคงทน แข็งแรง ลำตัวมีความกว้างระหว่าง ๙๐ เซนติเมตร ถึง ๑๒๕ เซนติเมตร แขนเลือมีความยาวจากหัวไหล่ถึงปลายแขน ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร โดยด้านหน้าของตัวเลือประกอบด้วยบริเวณปลายแขนเลือทั้งสองข้างเย็บปิด และติดตั้งห่วงโลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร ข้างละ ๑ ห่วง เพื่อใช้ร้อยสายรัดที่มีความยาวไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร และมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร ตัวสายรัดทำจากผ้าอย่างหนา หรือวัสดุอื่นใดที่มีความคงทนแข็งแรงไม่น้อยกว่าวัสดุที่ใช้ทำตัวเลือ ด้านหลังของตัวเลือประกอบด้วยสายรัด และห่วงโลหะติดตั้งไว้ไม่น้อยกว่า ๓ จุด โดยสายรัดมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และมีความกว้าง ไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร ด้านข้างของตัวเลือบริเวณกึ่งกลางด้านหน้าและด้านหลังติดตั้งสายรัดและจุดยึด เพื่อใช้รัดใต้หว่างขา จำนวน ๑ จุด โดยสายรัดมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และมีความกว้าง ไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร

ข้อ ๕ กุญแจมือมี ๕ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) กุญแจมือแบบที่ ๑ ได้แก่ ห่วงทำด้วยโลหะ มีพื้นเฟืองโลหะเพื่อใช้ตัวรัดข้อมือซ้าย และข้อมือขวาให้แน่น ระหว่างตัวห่วงโลหะทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยลูกโซ่โลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร

(๒) กุญแจมือแบบที่ ๒ ได้แก่ ห่วงทำด้วยโลหะ มีพื้นเฟืองโลหะเพื่อใช้ตัวรัดข้อมือซ้ายและข้อมือขวา ให้แน่น ระหว่างตัวห่วงโลหะทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยบานพับโลหะที่มีจุดยึดติดกับตัวห่วงโลหะอย่างน้อย ข้างละสองจุด

(๓) กุญแจมือแบบที่ ๓ ได้แก่ ห่วงทำด้วยโลหะ มีพื้นเฟืองโลหะเพื่อใช้ตัวรัดข้อมือซ้ายและ ข้อมือขวาให้แน่น ตัวห่วงโลหะแต่ละข้างเชื่อมติดกับห่วงโลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร สอดเข้ากับบานพับโลหะที่มีจุดยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวที่มีจุดยึดไม่น้อยกว่าสี่จุด สายรัดเข็มขัดรัดเอวยาว ไม่เกิน ๑๓๐ เซนติเมตร และมีระยะห่างระหว่างบานพับโลหะที่ยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวด้านซ้ายและเอว ด้านขวาไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เซนติเมตร

(๔) กุญแจมือแบบที่ ๔ ได้แก่ ห่วงทำด้วยโลหะ มีพื้นเฟืองโลหะเพื่อใช้ตัวรัดข้อมือซ้ายและข้อมือขวา ให้แน่น ตัวห่วงโลหะแต่ละข้างเชื่อมติดกับลูกโซ่โลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร และ มีความยาวไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร ยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวที่ทำจากลูกโซ่โลหะ ที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่เกิน ๑๓๐ เซนติเมตร และมีระยะห่าง ระหว่างตัวห่วงโลหะที่อยู่เหนือด้านซ้ายและเอวด้านขวาไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เซนติเมตร ปลายทั้งสองข้างของสายเข็มขัดรัดเอวลูกโซ่โลหะมีห่วงสำหรับใช้สอดแม่กุญแจโลหะเพื่อยึดสายเข็มขัดรัดเอว ลูกโซ่โลหะทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน

(๕) กุญแจมือแบบที่ ๕ ได้แก่ ห่วงทำด้วยโลหะ มีพื้นเฟืองโลหะเพื่อใช้ตัวรัดข้อมือซ้ายและข้อมือขวา ให้แน่น ตัวห่วงโลหะแต่ละข้างเชื่อมติดกับลูกโซ่โลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร และ มีความยาวไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร ยึดติดกับสายเข็มขัดรัดเอวที่ทำจากลูกโซ่โลหะ ที่ด้านหน้าลำตัว ลูกโซ่โลหะมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร สายเข็มขัดรัดเอวลูกโซ่โลหะ

มีความยาวไม่เกิน ๑๓๐ เซนติเมตร ปลายทั้งสองข้างของสายเข็มขัดรัดเอวลูกโซ่โลหะมีห่วงสำหรับใช้สอดแม่กุญแจโลหะเพื่อยึดสายเข็มขัดรัดเอวลูกโซ่โลหะทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน

การคลายห่วงโลหะที่ใช้ตัวรัดข้อมือของกุญแจมือตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ลูกกุญแจโลหะไขที่ตัวห่วงโลหะทั้งสองข้างด้วยลูกกุญแจโลหะดอกเดียวกัน ส่วนการคลายแม่กุญแจโลหะของกุญแจมือแบบที่ ๔ และแบบที่ ๕ ให้ใช้ลูกกุญแจโลหะดอกเดียวกันกับที่ใช้ในการคลายห่วงโลหะ

ข้อ ๖ กุญแจเท้า ได้แก่ ห่วงทำด้วยโลหะ มีพื้นเพื่อโลหะเพื่อใช้ตัวรัดข้อเท้าซ้ายและข้อเท้าขวาให้แน่น ระหว่างตัวห่วงโลหะทั้งสองข้างเชื่อมติดกันด้วยลูกโซ่โลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓๘ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร

การคลายห่วงโลหะที่ใช้ตัวรัดข้อเท้าของกุญแจเท้าตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ลูกกุญแจโลหะไขที่ตัวห่วงโลหะทั้งสองข้างด้วยลูกกุญแจโลหะดอกเดียวกัน

ข้อ ๗ ชุดกุญแจมือและกุญแจเท้า ได้แก่ กุญแจมือแบบที่ ๑ ตามข้อ ๕ (๑) และกุญแจเท้าตามข้อ ๖ ที่ระหว่างกึ่งกลางของลูกโซ่โลหะของกุญแจมือแบบที่ ๑ และลูกโซ่โลหะของกุญแจเท้าเชื่อมติดกับลูกโซ่โลหะที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ เซนติเมตร

ข้อ ๘ ตรวนมี ๓ ขนาด ดังต่อไปนี้

(๑) ขนาดที่ ๑ วัดเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๐ มิลลิเมตร ไซ้ระหว่างวงแหวนมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๗๕ เซนติเมตร และมีขนาดของลูกโซ่ที่วัดเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๑๐ มิลลิเมตร

(๒) ขนาดที่ ๒ วัดเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๒ มิลลิเมตร ไซ้ระหว่างวงแหวนมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๗๐ เซนติเมตร และมีขนาดของลูกโซ่ที่วัดเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๔.๗๕ มิลลิเมตร

(๓) ขนาดที่ ๓ วัดเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กวงแหวน ๑๗ มิลลิเมตร ไซ้ระหว่างวงแหวนมีความยาวไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๗๕ เซนติเมตร และมีขนาดของลูกโซ่ที่วัดเส้นผ่านศูนย์กลางเหล็กไม่เกิน ๑๗ มิลลิเมตร

ข้อ ๙ โซ่ล่าม ให้มีขนาดตามที่กำหนดไว้สำหรับตรวนขนาดที่ ๑ และขนาดที่ ๓ โดยมีความยาวของโซ่ไม่น้อยกว่า ๙๐ เซนติเมตร แต่ไม่เกิน ๑๓๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๐ สายรัดข้อมือ เลื่อยพันธนาการ กุญแจมือ กุญแจเท้า ชุดกุญแจมือและกุญแจเท้า ตรวน และโซ่ล่าม ให้เป็นไปตามแบบทำยกฎกระทรวง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

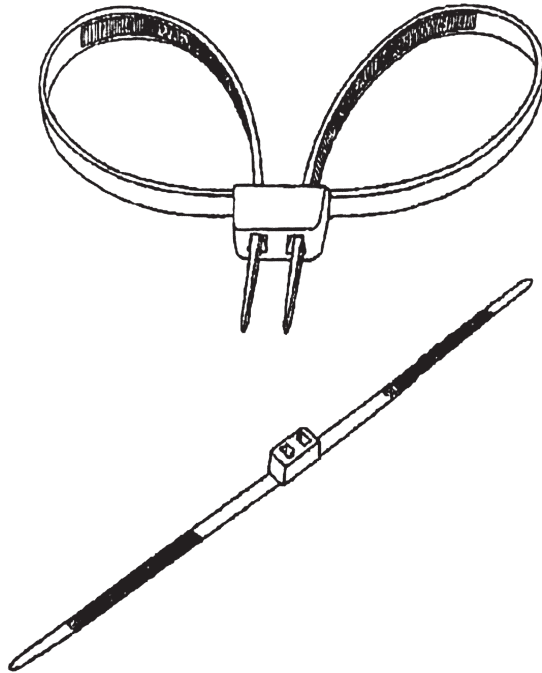
สมศักดิ์ เทพสุทิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

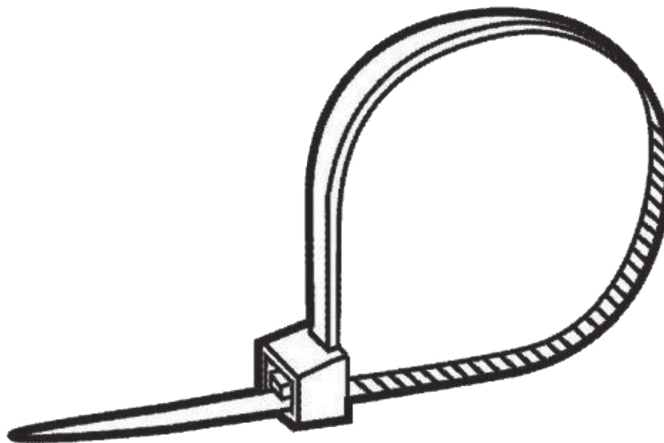
แบบเครื่องพันธนาการทำยกฎกระทรวงกำหนดประเภท ชนิด และขนาด
ของเครื่องพันธนาการที่ใช้แก่ผู้ต้องขัง
พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. สายรัดข้อมือ

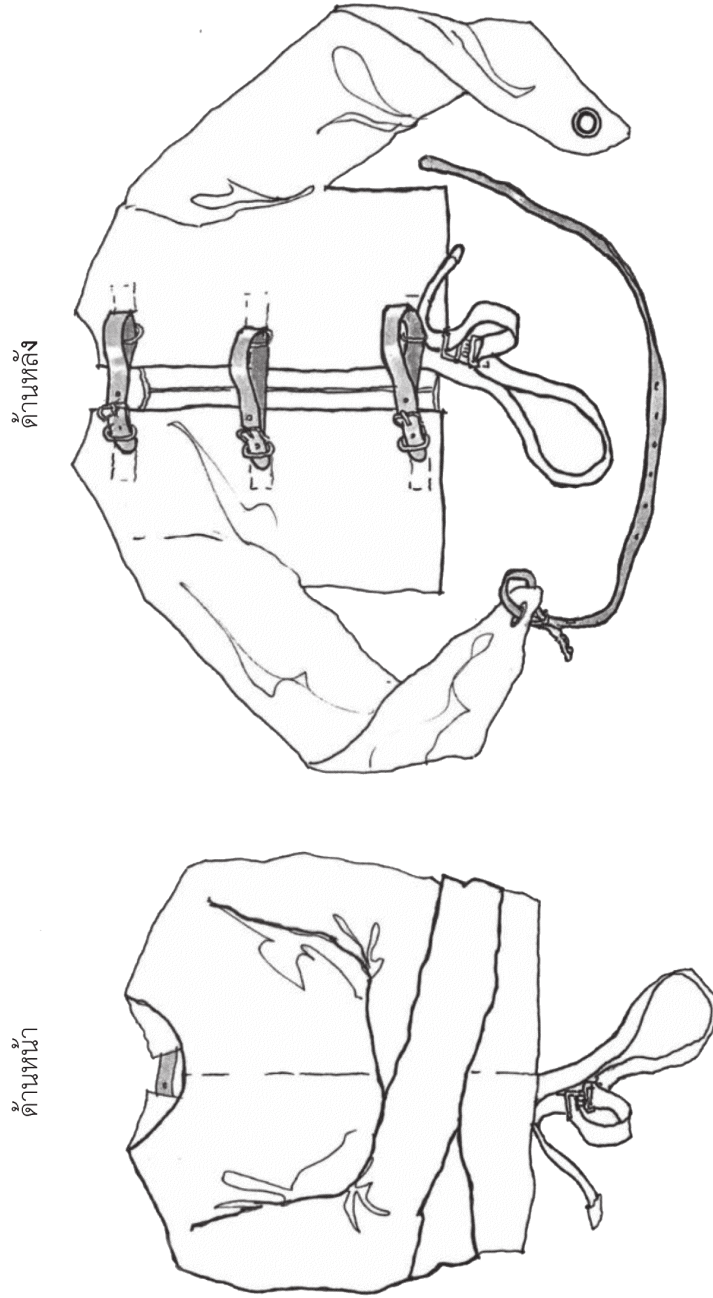
๑.๑ สายรัดข้อมือแบบที่ ๑

๑.๒ สายรัดข้อมือแบบที่ ๒

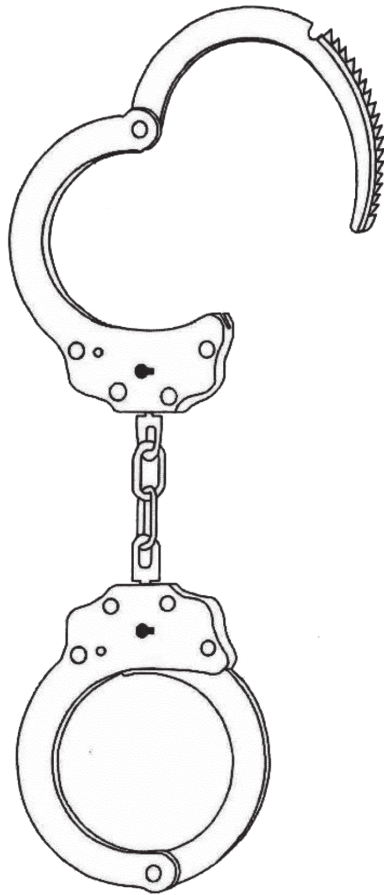

๒. เสื้อพันขนาก

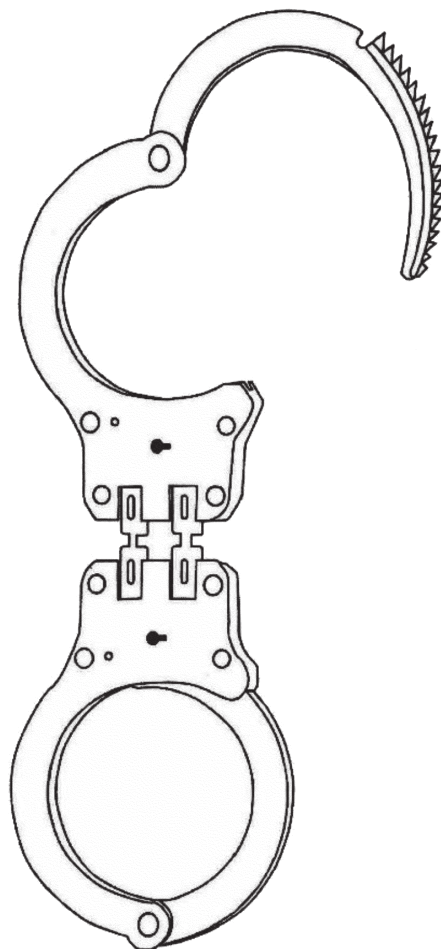
๓. กุญแจมือ

๓.๑ กุญแจมือแบบที่ ๑

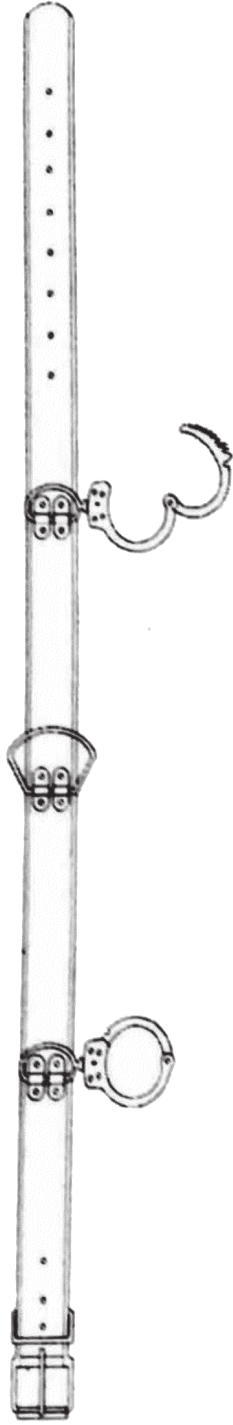

* ลูกกุญแจมีปุ่ม
ค้ำเบิ้ลล็อก
อยู่ด้านท้ายดอก

๓.๒ กุญแจมือแบบที่ ๒

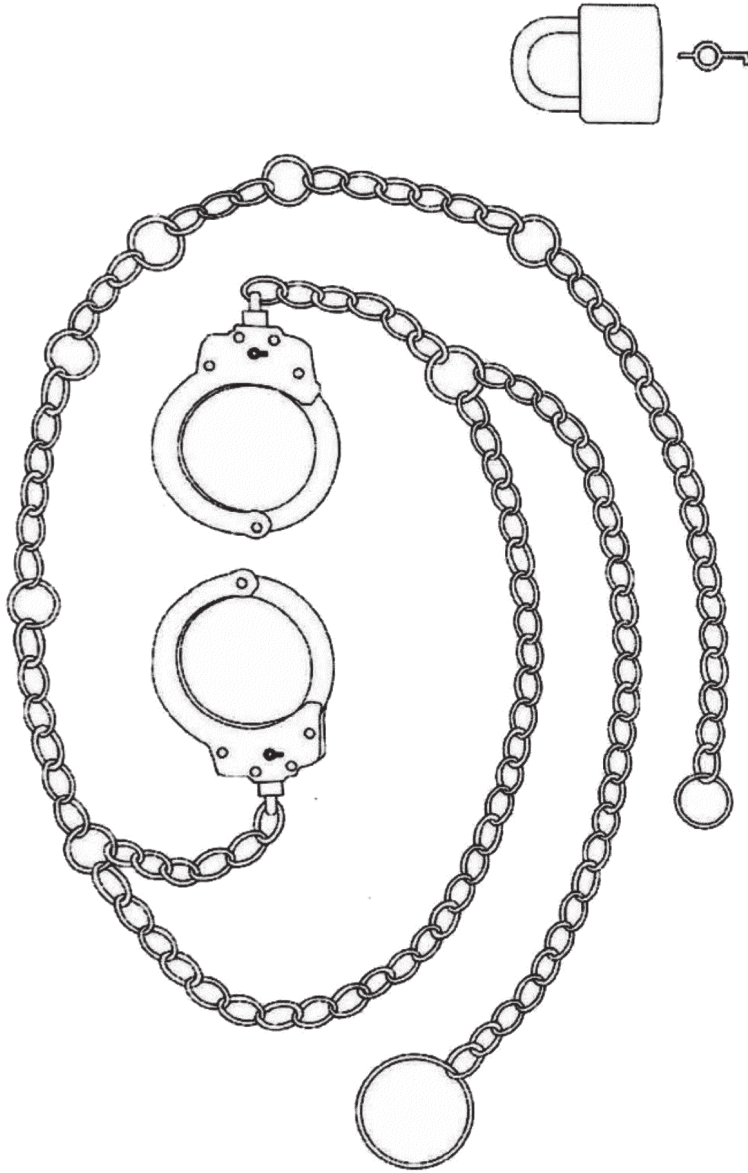

* ลูกกุญแจมีปุ่ม
ดับเบิ้ลล็อก
อยู่ด้านท้ายดอก

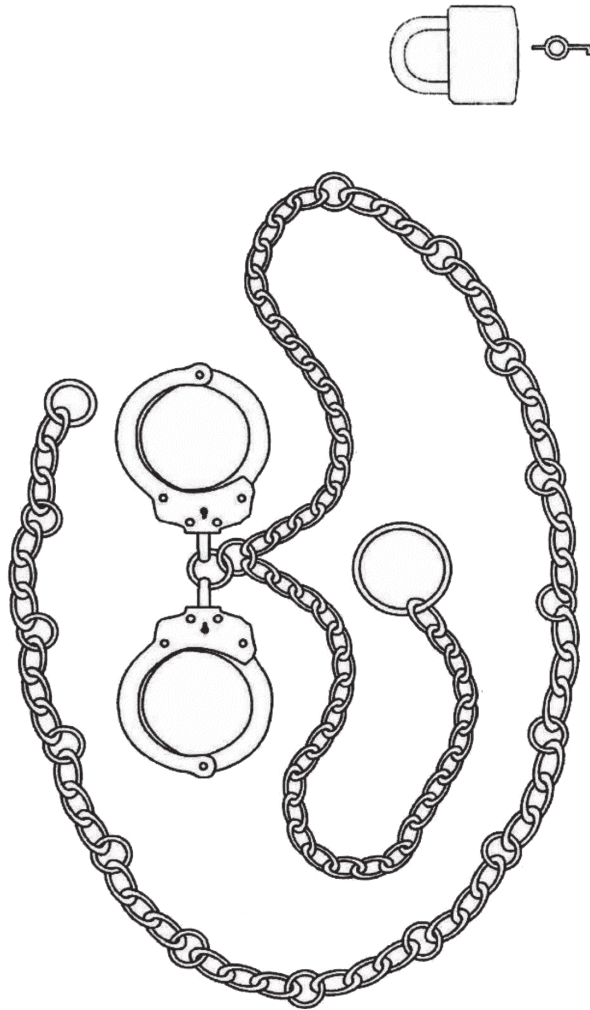

* ลูกกุญแจมีปุ่ม
ค้ำเปิดล็อก
อยู่ด้านท้ายดอก

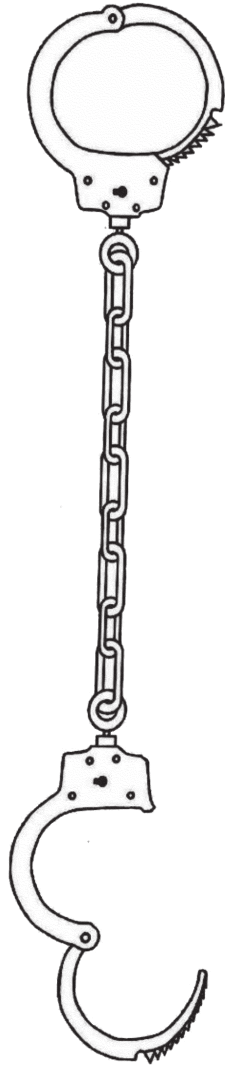
๓.๔ ทุญแจมือแบบที่ ๔

๓.๕ ฎุญแจมือแบบที่ ๕

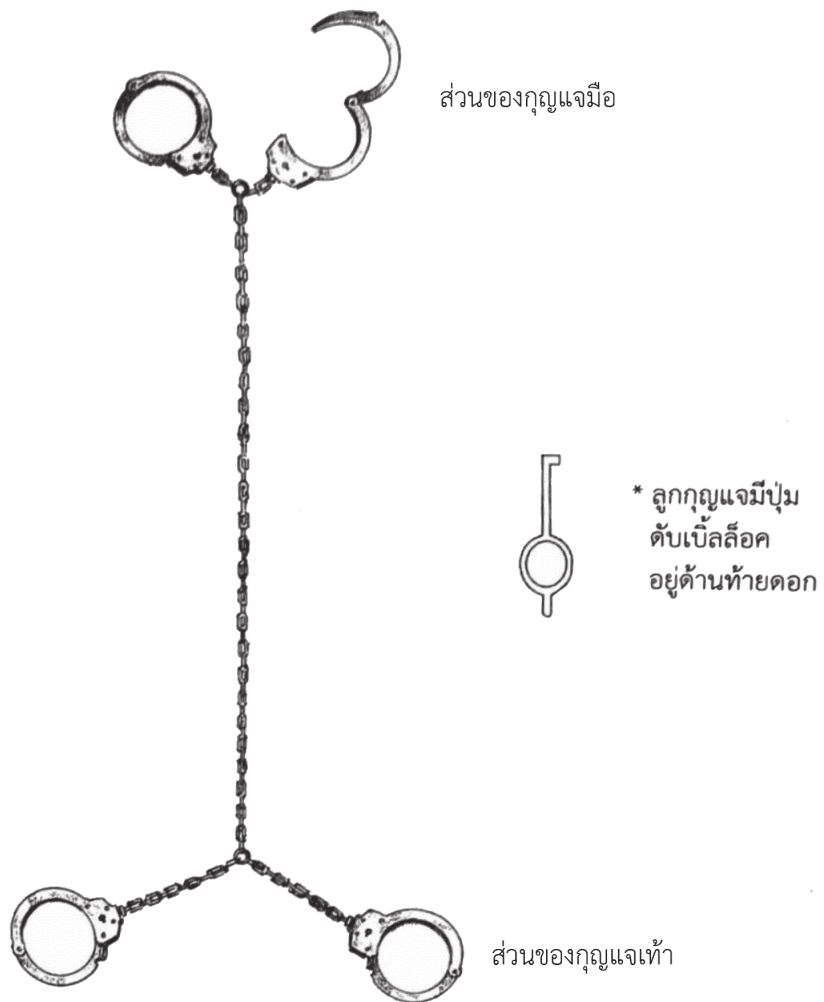

๔. กุญแจเท้า

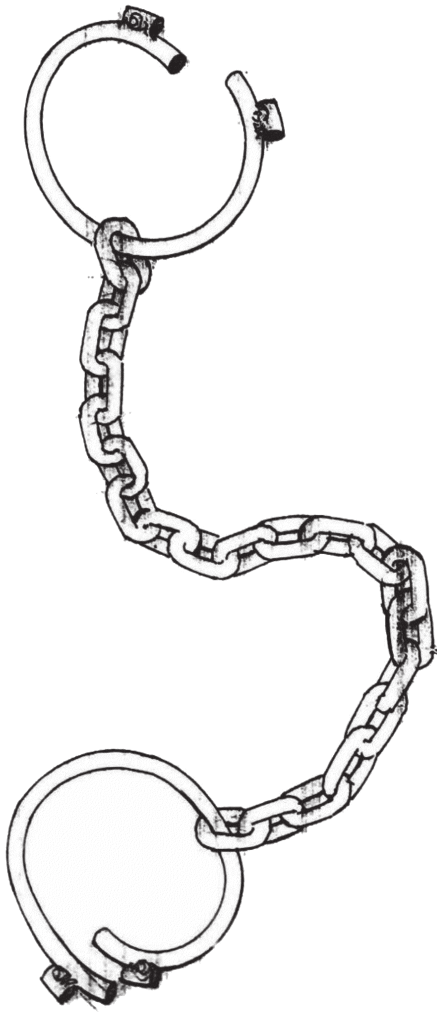

* ลูกกุญแจมีปุ่ม
ดับเบิ้ลล็อก
อยู่ด้านท้ายดอก

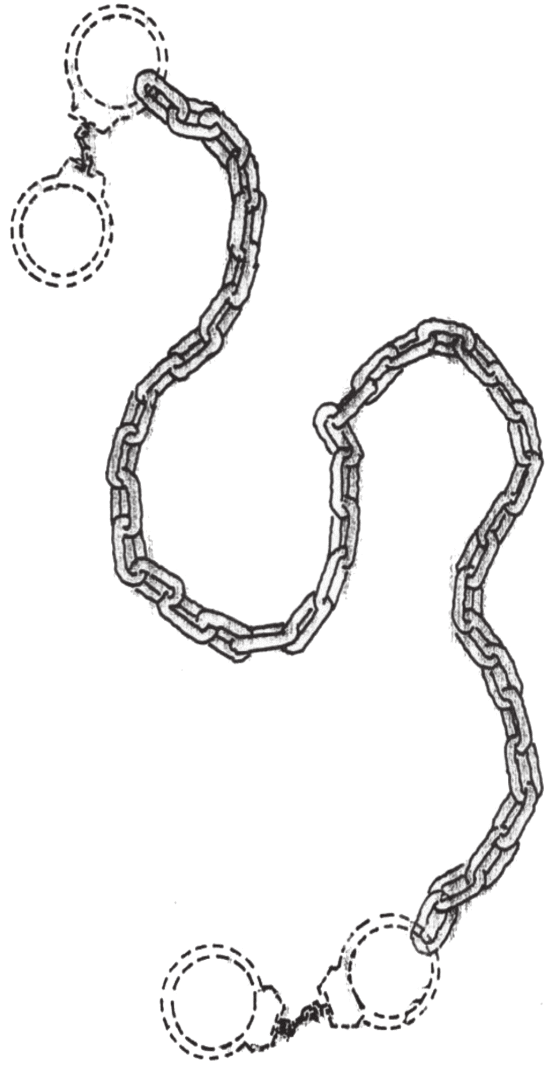
๕. ชุดกุญแจมือและกุญแจเท้า

๖. ตระกวน

๗. โซ่ล่าม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๑ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้การกำหนดประเภท ชนิด และขนาดของเครื่องพันธนาการที่ใช้แก่ผู้ต้องขังให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑๗ วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓)

กฎกระทรวง

การอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓/ วรรคสาม มาตรา ๒๓ วรรคสาม มาตรา ๓๕ วรรคสอง และมาตรา ๖๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๓ ผู้อนุญาตจะพิจารณาออกใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตมีความประสงค์ที่จะจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อการรักษาหรือป้องกันโรคให้แก่ผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยในทางการแพทย์
- (๒) เพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์
- (๓) เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๔ ผู้อนุญาตจะพิจารณาออกใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตมีความประสงค์ที่จะครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
- (๒) เพื่อเป็นตัวช่วยสำหรับการศึกษา
- (๓) เพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์
- (๔) เพื่อประโยชน์ของทางราชการ
- (๕) เพื่อใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือหรือเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร

การขอรับใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองเพื่อวัตถุประสงค์ตาม (๑) ผู้ขออนุญาตต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมผู้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๐

ข้อ ๕ ผู้ขออนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นกระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย หรือองค์การเภสัชกรรม

(๒) เป็นผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

(๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตาม (๓) ต้องเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการในสถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อผู้อนุญาต โดยระบุเหตุผลและความจำเป็นในการขออนุญาตพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับกระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย หรือองค์การเภสัชกรรม

(ก) เอกสารหรือหลักฐานแสดงการเป็นนิติบุคคล และหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

(ข) หนังสือมอบหมายให้บุคคลเป็นผู้ดำเนินการของหน่วยงานผู้ขอรับใบอนุญาต

(ค) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) สำหรับผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

(ก) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ออกให้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอ

(ข) สำเนาใบอนุญาตให้จดทะเบียนในราชอาณาจักรซึ่งเรือหรือเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่ง

สาธารณะระหว่างประเทศ

(ค) หนังสือมอบหมายให้บุคคลเป็นผู้ดำเนินการของหน่วยงานผู้ขอรับใบอนุญาต

(ง) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

(ก) สำเนาใบประกอบวิชาชีพของผู้ขออนุญาต

(ข) สำเนาใบอนุญาตให้ประกอบกิจการสถานพยาบาลและสำเนาใบอนุญาตให้ดำเนินการ

สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ของผู้ขออนุญาต

(ค) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๗ การยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๓ และข้อ ๔ ต้องแนบเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีตามข้อ ๓ (๒) และข้อ ๔ (๓) เพื่อการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ ให้แนบโครงการศึกษาวิจัยซึ่งระบุชื่อ จำนวนหรือปริมาณ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ รวมทั้งกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองภายใต้โครงการศึกษาวิจัยดังกล่าว และในกรณีที่เป็นการศึกษาวิจัยในมนุษย์ให้แนบหลักฐานการผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่หน่วยงานผู้ขออนุญาตไม่มีคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรม ให้แนบหลักฐานการผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมที่เลขาธิการกำหนด

(๒) กรณีตามข้อ ๔ (๑) ให้แนบสำเนาใบอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

(๓) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๘ เมื่อผู้อนุญาตได้รับคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้อนุญาตออกใบรับคำขอให้แก่ผู้ขออนุญาตไว้เป็นหลักฐาน และให้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐานว่ามีความถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาตหรือเอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้ผู้อนุญาตแจ้งให้

ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาตหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องและครบถ้วนภายใน
ระยะเวลาที่ผู้อนุญาตกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้อง
และครบถ้วนภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการต่อไป
และให้ผู้อนุญาตจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ แล้วแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตทราบ

ข้อ ๙ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต รวมทั้งเอกสารหรือหลักฐานมีความถูกต้องและครบถ้วน
ให้ผู้อนุญาตพิจารณาออกใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ แล้วแต่
กรณี ให้แก่ผู้ขออนุญาตนั้น

ในการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการมีไว้เพื่อจำหน่าย
หรือมีไว้ในครอบครอง ในการนี้ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

ให้ผู้อนุญาตแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้ขออนุญาตทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับ
ใบอนุญาตพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวถูกต้องและครบถ้วน ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่
ไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว อาจขยายระยะเวลาการพิจารณาออกไปได้อีกไม่เกิน
สองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งเหตุผลหรือความจำเป็นนั้นให้ผู้ขออนุญาตทราบ
ก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้อนุญาตมีคำสั่งไม่อนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบพร้อมด้วยเหตุผลและ
สิทธิอุทธรณ์ ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่อนุญาต

ข้อ ๑๐ ให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ปฏิบัติ
ดังต่อไปนี้

(๑) การซื้อขายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองตามวัตถุประสงค์
ที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(ก) การซื้อจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ให้ยื่นคำขอต่อ
เลขาธิการ

(ข) การซื้อจากส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
ให้ยื่นคำขอต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น

(๒) การจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ในกรณีเพื่อการรักษาหรือป้องกันโรคให้แก่ผู้ป่วย
หรือสัตว์ป่วยในทางการแพทย์

(ก) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ต้องจำหน่ายเฉพาะผู้ป่วยซึ่งตน
ให้การรักษา ณ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐ หรือผู้ประกอบ
วิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งต้องจำหน่ายเฉพาะสัตว์ป่วยที่ตนให้การักษา ณ สถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์

(ข) ผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายจะจำหน่ายให้แก่บุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยซึ่งตน
ให้การรักษาได้ต่อเมื่อมีใบสั่งจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบ
วิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง แล้วแต่กรณี

(๓) การจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ในกรณีเพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัย
ทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ต้องจำหน่ายให้แก่ผู้รับอนุญาตให้มีไว้ใน
ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และเป็นไปตามเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนด

(๔) การใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อการผลิตซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อเลขาธิการทุกครั้งก่อนวันที่ผลิต

ข้อ ๑๑ ผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ต้องจัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ สำหรับผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อการรักษาหรือป้องกันโรคให้แก่ผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยในทางการแพทย์ ให้ใช้แบบ บ.ย.ส. ๒-๑

(๒) บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ สำหรับผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้ใช้แบบ บ.ย.ส. ๒-๒

(๓) บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ สำหรับผู้รับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้ใช้แบบ บ.ย.ส. ๒-๓

(๔) บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ สำหรับผู้รับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อเป็นตัวอย่างเพื่อการศึกษา เพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้ใช้แบบ บ.ย.ส. ๒-๔

(๕) บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ สำหรับผู้รับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เพื่อใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือหรือเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร ให้ใช้แบบ บ.ย.ส. ๒-๕

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการรับจ่ายยาเสพติดให้โทษที่ได้ลงรายการในบัญชีดังกล่าว ให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต มีกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี

ข้อ ๑๒ ให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีการรายงานรับจ่ายยาเสพติดให้โทษโดยจัดทำเป็นสองฉบับ ฉบับหนึ่งให้เสนอต่อเลขาธิการภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นเดือนและสิ้นปี แล้วแต่กรณี อีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตมีกำหนดห้าปีนับแต่วันที่เสนอต่อเลขาธิการ

ข้อ ๑๓ ผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตก่อนใบอนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตฉบับเดิม

(๒) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๔ การอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้อนุญาตจะแสดงไว้ในรายการต่ออายุในใบอนุญาตฉบับเดิมหรือจะออกใบอนุญาตให้ใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๕ ผู้อนุญาตจะพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เมื่อปรากฏว่าคำขอรับใบอนุญาตและเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องและครบถ้วนแล้ว และให้นำความในข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับแก่การขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตพร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบแจ้งความ กรณีใบอนุญาตสูญหาย

(๒) ใบอนุญาต กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือลบเลือนในสาระสำคัญ

(๓) เอกสารหรือหลักฐานอื่นตามที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบใบอนุญาต แต่ให้กำกับคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้าด้วย
ข้อ ๑๓ คำขอรับใบอนุญาต ใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาต คำขอรับใบแทนใบอนุญาต คำขอ
ซื้อขายเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ใบส่งจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และรายงานรับจ่ายยาเสพติดให้โทษ
ในประเภท ๒ ตามกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ข้อ ๑๔ การยื่นคำขอหรือการแจ้งตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
(๑) ยื่นคำขอหรือแจ้ง ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(ก) กรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข

(ข) จังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานที่ทำการของผู้ขอรับ
ใบอนุญาตนั้นตั้งอยู่

(ค) สถานที่อื่นที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ยื่นคำขอหรือแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกและการลดภาระแก่ผู้ขออนุญาตหรือผู้แจ้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการกำหนด
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีการยื่นคำขอหรือแจ้งโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ยื่นเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอ
หรือแจ้งตามระบบการยื่นหรือแจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และ
ให้ถือว่ามิผลชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการยื่นคำขอหรือแจ้งโดยเอกสาร

ข้อ ๑๙ ใบอนุญาตที่ออกตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่กฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ
หรือถูกเพิกถอน

ให้ผู้รับอนุญาตจัดทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษที่ดำเนินการภายใต้ใบอนุญาตที่ออกตาม
กฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒
ก่อนวันที่กฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

ข้อ ๒๐ คำขอหรือหนังสือขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ไว้ก่อนวันที่กฎหมายกระทรวงนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่าง
การพิจารณาของผู้อนุญาต ให้ถือว่าเป็นคำขอหรือการแจ้ง แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายกระทรวงนี้

ในกรณีที่คำขอตามวรรคหนึ่งมีข้อความแตกต่างไปจากคำขอตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจ
สั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น เพื่อให้การเป็นไป
ตามกฎหมายกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

สำหรับผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

เพื่อการรักษาหรือป้องกันโรคให้แก่ผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยในทางการแพทย์

กรณีผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง จำหน่ายเฉพาะผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยซึ่งตนให้การรักษา

กรณีผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายให้แก่บุคคลภายนอกที่มีใช้ผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยซึ่งตนให้การรักษา

ประจำเดือน พ.ศ.

ชื่อผู้รับอนุญาต ใบอนุญาตให้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ หมวด

สถานที่ชื่อ ตั้งอยู่เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

วัน เดือน ปี	ชื่อ/ความแรงของยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	เลขที่ รุ่นที่/ครั้งที่ ผลิต	ชื่อผู้ผลิต/ แหล่งผลิต	ได้มาจาก	จ่ายไปให้		ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒*		
					ชื่อผู้รับยา	อายุ	ที่อยู่	รับ	จ่าย

(ลายมือชื่อ) (ผู้รับอนุญาต/ผู้ดำเนินการ)
(.....)

หมายเหตุ : (๑) *ระบุหน่วยเป็นหน่วยย่อย เช่น ขวด กัดอง แอมพูล ไวแอล เม็ด แคปซูล แผ่น
(๒) ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
สำหรับผู้รับอนุญาตให้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
เพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์
เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ประจำเดือน พ.ศ.
ชื่อผู้รับอนุญาต ใบอนุญาตให้จำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ หมวด
สถานที่ชื่อ ตั้งอยู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

วัน เดือน ปี	ชื่อยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒	เลขที่ รุ่นที่/ครั้งที่ ผลิต	ชื่อผู้ผลิต/ แหล่งผลิต	ได้จาก	จำหน่ายให้		ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒*		
					ชื่อ	เลขที่ใบอนุญาตให้ มีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติด ให้โทษในประเภท ๒	ที่อยู่	รับ	จ่าย

(ลายมือชื่อ) (ผู้รับอนุญาต/ผู้ดำเนินการ)
(.....)

หมายเหตุ : (๑) *ระบุหน่วยเป็นหน่วยย่อย เช่น มิลลิกรัม กรัม มิลลิลิตร
(๒) ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒
 สำหรับผู้ประกอบการที่มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
 เพื่อการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
 ประจำเดือน พ.ศ.
 ชื่อผู้ประกอบการ ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ หมวด
 สถานที่ตั้ง ตรอก/ซอย หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

วัน เดือน ปี	ชื่อยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒	เลขที่ รุ่นที่/ครั้งที่ ผลิต (วัตถุดิบ)	ชื่อผู้ผลิต/ แหล่งผลิต	ได้มาจาก	ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒*			วัตถุประสงค์เพื่อ	เลขที่ รุ่นที่/ครั้งที่ผลิต (ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป)	ปริมาณผลผลิต สำเร็จรูปที่ผลิตได้**	
					รับ	จ่าย	คงเหลือ			ทฤษฎี	จริง

(ลายมือชื่อ) (ผู้รับอนุญาต/ผู้ดำเนินการ)
 (.....)

หมายเหตุ : (๑) *ระบุหน่วยเป็นหน่วยย่อย เช่น มิลลิกรัม กรัม กิโลกรัม มิลลิลิตร ลิตร
 (๒) **ระบุหน่วยเป็นหน่วยย่อย เช่น กรัม มิลลิลิตร เม็ด แคปซูล
 (๓) ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
สำหรับผู้นับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

- เพื่อเป็นตัวอย่างเพื่อการศึกษา
 เพื่อการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์
 เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ประจำเดือน พ.ศ.

ชื่อผู้นับอนุญาต ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ หมวด
 สถานที่ชื่อ ตั้งอยู่เลขที่ ตรอก/ซอย หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

วัน เดือน ปี	ชื่อยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒	เลขที่ รุ่นที่/ครั้งที่ ผลิต	ชื่อผู้ผลิต/ แหล่งผลิต	ได้มาจาก	ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒*		วัตถุประสงค์เพื่อ
					รับ	จ่าย	

(ลายมือชื่อ) (ผู้นับอนุญาต/ผู้ดำเนินการ)
 (.....)

หมายเหตุ : (๑) *ระบุหน่วยเป็นหน่วยย่อย เช่น กรัม มิลลิลิตร แอมพูล ไร่ แอล เม็ด แคปซูล แผ่น
 (๒) ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
 สำหรับผู้รับอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒
 เพื่อใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือหรือเครื่องบินที่ใช้ในการขนส่งสารอันตรายระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร
 ประจำเดือน พ.ศ.

ชื่อผู้รับอนุญาต ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่ หมวด
 สถานที่ซื้อ ตั้งอยู่เลขที่ ตรอก/ซอย ถนน หมู่ที่ ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

วัน เดือน ปี	ชื่อ ยาเสพติดให้โทษ ในประเภท ๒	ชื่อการค้า (ถ้ามี)	จ่ายไปให้		ปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒*		หมายเหตุ (ลายมือชื่อผู้รับผิดชอบ)**
			ชื่อผู้รับยา	เที่ยวบินที่ (Flight No.) /เที่ยวเรือที่ (Voyage)	รับ	จ่าย	

(ลายมือชื่อ) (ผู้รับอนุญาตผู้ดำเนินการ)
 (.....)

หมายเหตุ : (๑) * ระบุหน่วยเป็นหน่วยย่อย เช่น กรัม มิลลิกรัม แอมพูล ไร่ แอล เม็ด แคปซูล แผ่น
 (๒) ** กรณีเพื่อใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือให้ระบุลายมือชื่อผู้รับผิดชอบหรือท่าเรือที่มีการรับยาเพิ่ม
 (๓) ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ รวมทั้งแบบบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องดังกล่าวเสียใหม่ เพื่อประโยชน์ในการใช้บังคับกฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๙๕ ก หน้า ๙ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเกียรติบัตรและเข็มเครื่องหมายเพื่อเชิดชูเกียรติแก่ข้าราชการและลูกจ้างประจำซึ่งเป็นผู้ที่มีความประพฤติเหมาะสมและผลการปฏิบัติงานดีเด่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เกียรติบัตร” หมายความว่า ใบประกาศเกียรติคุณแก่ข้าราชการพลเรือนดีเด่น

“เข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น” หมายความว่า เข็มเครื่องหมายเพื่อเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น

“ข้าราชการพลเรือนดีเด่น” หมายความว่า ข้าราชการที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่น ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการจัดงานวันข้าราชการพลเรือนกำหนด

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ และให้หมายความถึงลูกจ้างประจำในส่วนราชการด้วย

ข้อ ๔ ให้มีเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการยกย่องและเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น

เกียรติบัตร ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการจัดงานวันข้าราชการพลเรือนกำหนด

เข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ ผู้มีสิทธิได้รับเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น และประดับเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น ต้องเป็นผู้ที่มีชื่อตามประกาศผลการคัดเลือกให้เป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นประจำปีของคณะกรรมการจัดงานวันข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๖ การประดับเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การประดับกับเครื่องแบบข้าราชการ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) การประดับกับชุดสากล ให้ประดับที่ปกเสื้อเบื้องซ้ายของเสื้อชั้นนอก

(๓) การประดับกับชุดซาฟารี ชุดไทย และเสื้อพระราชทาน ให้ประดับที่อกเสื้อเบื้องซ้าย

กรณีประดับเครื่องหมายเข็มพระราชทานด้วย การประดับเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่นให้พิจารณาตามความเหมาะสม โดยไม่ประดับในระดับเดียวกันหรือสูงกว่าเครื่องหมายเข็มพระราชทาน

ข้อ ๓/ ข้าราชการพลเรือนดีเด่นผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยร้ายแรง หรือส่วนราชการต้นสังกัดของข้าราชการพลเรือนดีเด่นเห็นว่าเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมและไม่สามารถดำรงเกียรติของข้าราชการพลเรือนดีเด่นได้ ให้ความเป็นข้าราชการพลเรือนดีเด่นของผู้นั้นสิ้นสุดลง และให้ส่วนราชการต้นสังกัดของข้าราชการผู้นั้นดำเนินการเรียกคืนเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่นโดยพลัน และส่งให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔ ให้ผู้ซึ่งได้รับเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่นก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ มีสิทธิประดับเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่นได้ตามระเบียบนี้ด้วย

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๓/ ตอนพิเศษ ๒๔๙ ง หน้า ๑ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓)

แบบเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่นแบบทำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยเกียรติบัตรและเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น พ.ศ. ๒๕๖๓

ผู้ออกแบบ นายสุเมธ พุฒพงษ์
ผู้อำนวยการด้านช่างศิลป์ไทย
สำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร

ลักษณะของเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประกอบด้วย

ครุฑ	เป็นประธานของเข็มเครื่องหมาย
กรอบเหนือครุฑ	เป็นรัศมีของครุฑ รองรับรัศมีของเพชร
รัศมีทองเหนือครุฑ	มาจากเพชรเปล่งรัศมีของตราสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
พื้นเข็ม	สีน้ำเงิน
ข้อความ	“ข้าราชการพลเรือนดีเด่น” บนแถบพื้นลงยาสีขาวย อยู่ด้านล่าง
เรือนเข็ม	เส้นขอบรอบเข็มเครื่องหมาย จัดวางตามลักษณะองค์ประกอบภาพรูปทรง สี่เหลี่ยมเป็นไทย

ความหมาย

ครุฑ	สื่อความหมายถึง ดวงตราแผ่นดินอันเป็นเครื่องหมายแสดงถึงการทำงานในหน้าที่ ราชการ ซึ่งข้าราชการผู้นั้นย่อมต้องปฏิบัติหน้าที่เป็นเข้ารับใช้แผ่นดิน
เพชรเปล่งรัศมี	สื่อความหมายถึง คุณงามความดีที่ได้รับการยกย่อง เชิดชู
สีน้ำเงิน	สื่อความหมายถึง สถาบันพระมหากษัตริย์
สีทอง	สื่อความหมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง
ข้อความ “ข้าราชการพลเรือนดีเด่น”	สื่อความหมายถึง ข้าราชการผู้ประกอบคุณงามความดี และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติในฐานะ ข้าราชการพลเรือนดีเด่น

ขนาดและรูปแบบเข็มเชิดชูเกียรติข้าราชการพลเรือนดีเด่น

ประกอบด้วย ๒ ส่วนยึดติดกัน คือ

๑. ครุฑทองคำ ความกว้างของปีกครุฑ ๑.๕ เซนติเมตร ความสูง ๑.๕ เซนติเมตร ทำด้วยทองคำ
โค้งหลังเต่าตามตัวฐานด้านหลัง ยึดติดกับตัวเรือนเข็มด้านหลัง

๒. ตัวเรือนเข็มด้านหลังครุฑ ความกว้างของฐาน ๒ เซนติเมตร ความสูง ๓ เซนติเมตร หล่อเป็น
แผ่นโลหะชุบทองลงยาสีน้ำเงิน โค้งหลังเต่า ตัวเรือนด้านบนเป็นกรอบรัศมีทองเหนือครุฑมาจากเพชรเปล่งรัศมีของตรา
สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ด้านล่างเป็นข้อความ “ข้าราชการพลเรือนดีเด่น” ตัวหนังสือสีทอง
บนแถบพื้นลงยาสีขาว

ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม
และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มีเจตนารมณ์ที่จะให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลจัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐจัดทำข้อกำหนดจริยธรรมเพื่อใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรมให้เหมาะสมแก่ภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน จึงกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีมาตรฐานเดียวกัน และสอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ก.ม.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในฝ่ายบริหาร แต่ไม่หมายความรวมถึง หน่วยงานธุรการของรัฐสภา องค์การอิสระ ศาล และองค์การอัยการ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

“องค์กรกลางบริหารงานบุคคล” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น รวมทั้งคณะกรรมการกลางบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐในฝ่ายบริหาร และคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

“องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม” หมายความว่า องค์กรกลางบริหารงานบุคคล คณะรัฐมนตรี สภาทนายความ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน และองค์กรที่ ก.ม.จ. วินิจฉัยว่าเป็นผู้จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการ ก.พ. รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม จัดทำประมวลจริยธรรม และกำหนดให้มีกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ รวมถึงให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม

ข้อ ๖ ให้องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมดำเนินการจัดทำประมวลจริยธรรมให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ระเบียบฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

หมวด ๒

หลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรม

ข้อ ๗ การจัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จัดทำขึ้น ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมตามที่กำหนดในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๘ การจัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จัดทำขึ้น ต้องเป็นจริยธรรมที่แสดงให้เห็นถึงอุดมการณ์ คุณลักษณะของการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี

ข้อ ๙ ประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จัดทำขึ้น ต้องสอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน โดยยึดโยงกับหลักการตามรัฐธรรมนูญ ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาหรือความเสี่ยงทางจริยธรรมในภาคราชการและสังคมไทย รวมถึงจริยธรรมในบริบทที่เป็นสากล จรรยาบรรณวิชาชีพ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้รับบริการและประชาชน

ข้อ ๑๐ ในการจัดทำประมวลจริยธรรมให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในหน่วยงาน รวมถึงผู้รับบริการและประชาชน

ข้อ ๑๑ ให้เสนอร่างประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อ ก.ม.จ. พิจารณา

ในกรณีที่ ก.ม.จ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ประมวลจริยธรรมที่องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมจัดทำขึ้นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมหรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนด ให้องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องโดยเร็ว และรายงานให้ ก.ม.จ. ทราบด้วย

ข้อ ๑๒ หน่วยงานของรัฐอาจพิจารณาจัดทำข้อกำหนดจริยธรรม โดยนำหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรมมาปรับใช้ตามที่เห็นสมควร เพื่อใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นเพิ่มเติมจากประมวลจริยธรรมให้เหมาะสมแก่ภารกิจที่มีลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน หรือสาขาวิชาชีพได้

ในกรณีที่พบว่า ข้อกำหนดจริยธรรมที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นไม่สอดคล้องกับมาตรฐานทางจริยธรรมหรือมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนด ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องโดยเร็ว และรายงานให้ ก.ม.จ. ทราบด้วย

กระบวนการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๑๓ ให้องค์การที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม ดำเนินการดังนี้

(๑) จัดทำประมวลจริยธรรมและกระบวนการรักษาจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ

(๒) กำกับดูแลการดำเนินการตามประมวลจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรม การประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม รวมทั้งจัดหลักสูตรการฝึกอบรม การเผยแพร่ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) กำหนดแนวทาง หลักเกณฑ์การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล รวมทั้งมาตรการจูงใจเพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และมาตรการที่ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐซึ่งมีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม โดยอาจกำหนดมาตรการเพื่อใช้ในการบริหารงานบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภะนั้น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.ม.จ. มอบหมายภายใต้ระเบียบฉบับนี้

ข้อ ๑๔ ให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินการดังนี้

(๑) กำหนดให้มีผู้บริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐประจำหน่วยงาน

(๒) กำหนดกรอบอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงาน และงบประมาณเพื่อการดำเนินงานด้านจริยธรรมที่เหมาะสม

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อ ก.ม.จ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ม.จ. กำหนด

ข้อ ๑๕ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมหรือข้อกำหนดจริยธรรม

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมหรือข้อกำหนดจริยธรรม แต่มิได้เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือเป็นความผิดอาญา ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือน หรือสั่งให้ผู้นั้นได้รับการพัฒนา หรือดำเนินการตามกระบวนการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานนั้น

ข้อ ๑๖ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายด้านจริยธรรมและแผนปฏิบัติการด้านจริยธรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของหน่วยงาน เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงด้านจริยธรรม การกระทำผิดวินัย และปัญหาการทุจริต

(๒) กำกับ ดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรมในหน่วยงาน

(๓) กำหนดให้มีการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ และนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล

(๔) เป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม ส่งเสริม สนับสนุน และยกย่องเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณและอัตรากำลังเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมของหน่วยงาน

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน

(๖) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน
(๔) รายงานและเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม และข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงาน
ข้อ ๑๓๗ องค์การที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมหรือหน่วยงานของรัฐ อาจกำหนดให้มีคณะกรรมการ
เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมจริยธรรม สอดส่อง ดูแล รณรงค์ส่งเสริมให้มีการ
ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมของหน่วยงาน
อย่างน้อยประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงานที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
และผลงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม รวมถึงมีความเข้าใจในบทบาทภารกิจของหน่วยงาน โดยพิจารณาจาก
บุคคลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติ มีความซื่อสัตย์ สุจริต

(๒) หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือรองหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบเกี่ยวกับ
การรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงาน

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกหน่วยงาน โดยพิจารณาจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่า
เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีความซื่อสัตย์ สุจริต เป็นที่ยอมรับของหน่วยงาน

(๔) กรรมการและเลขานุการ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐพิจารณาอนุมัติให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน
ที่รับผิดชอบงานด้านจริยธรรม ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

การกำหนดหน้าที่และอำนาจ จำนวน และการสรรหาคณะกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม หรือหน่วยงานของรัฐกำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการ
ควรมีระยะเวลาดำรงตำแหน่งอย่างน้อยคราวละ ๓ ปี เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความต่อเนื่อง

ข้อ ๑๔ กลุ่มงานจริยธรรมหรือส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล
หรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ดำเนินการดังนี้

(๑) พัฒนาระบบ เครื่องมือและกลไกที่จะสนับสนุนการส่งเสริมจริยธรรมในหน่วยงาน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานให้มีความรู้
ความเข้าใจ และมีความตระหนักในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม

(๓) จัดทำข้อกำหนดจริยธรรมของหน่วยงาน หรือพฤติกรรมที่พึงกระทำหรือไม่พึงกระทำของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของหน่วยงาน

(๔) ให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนะนโยบายและมาตรการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และ
การยกระดับธรรมาภิบาลของหน่วยงาน รวมถึงแนวทางการนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการ
บริหารงานบุคคลของหน่วยงาน

(๕) รณรงค์ ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนจรรยาบรรณเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่าง
หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

(๖) รับและดำเนินการข้อร้องเรียนเรื่องการฝ่าฝืนจริยธรรม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ รวมถึงข้อกล่าวชมเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรม
และกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน

(๗) ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมและข้อกำหนดจริยธรรม และทุกสิ้นปี
งบประมาณให้จัดทำรายงานประจำปีตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ม.จ. กำหนด เสนอต่อ ก.ม.จ. โดยให้หน่วยงานของรัฐ
เสนอรายงานประจำปีผ่านองค์กรกลางบริหารงานบุคคล หรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม
แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การประกาศ เผยแพร่ และการประชาสัมพันธ์

ข้อ ๑๙ ให้องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมประกาศประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในราชกิจจานุเบกษา รวมถึงเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ต่อสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบและมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลการประพฤติปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ข้อ ๒๐ ให้องค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมและหน่วยงานของรัฐดำเนินการประกาศใช้ประมวลจริยธรรมหรือข้อกำหนดจริยธรรม รวมทั้งกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบรับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

ข้อ ๒๑ ให้มีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม กระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อสาธารณะ เพื่อให้ประชาชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีช่องทางในการสอดส่องดูแลการประพฤติปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ อาจจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และเป็นการส่งเสริมและรักษาจริยธรรมทั้งในระดับบุคคล องค์กร และสังคม ตลอดจนใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหรือพัฒนามาตรฐานการดำเนินงานขององค์กร ที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมและหน่วยงานของรัฐในการขับเคลื่อนจริยธรรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคล หรือองค์กรที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมได้มีการจัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบแล้ว แต่ยังไม่ได้กำหนดกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมประจำหน่วยงานของรัฐ ส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล หรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล หรือคณะกรรมการและกลุ่มงานจริยธรรมหรือส่วนงานที่มีหน้าที่และภารกิจในด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาลหรือที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่มีอยู่แล้ว ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่มีอยู่เดิมต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ จนกว่าจะมีการกำหนดกระบวนการรักษาจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๒๓๖ ง หน้า ๑ วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๓)

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๙)

พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ ลงวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการให้กับกองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ นั้น

เนื่องจากได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๓ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยจัดตั้งกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยีในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบกับได้มีการแก้ไขการแบ่งส่วนราชการภายในกองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ ส่งผลให้การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๒) ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่สอดคล้องกับส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และแก้ไขเปลี่ยนแปลงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาและกฎกระทรวงดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๕ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการต่าง ๆ ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกการกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการในส่วนของกองบังคับการสืบสวนสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล ท้ายประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกการกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการในส่วนของกองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙ ท้ายประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๓ ให้กำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

ข้อ ๔ ให้กำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ โดยมีรายละเอียดตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง หน้า ๑๕๐ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๓)

บัญชีแสดงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล

หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	เขตอำนาจการรับผิดชอบหรือ เขตพื้นที่การปกครอง
<u>กองบังคับการ</u> <u>สืบสวนสอบสวน</u>	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
กองกำกับการสืบสวน ๑	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
กองกำกับการสืบสวน ๒	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
กองกำกับการสืบสวน ๓	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
กองกำกับการสืบสวน ๔	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
กองกำกับการวิเคราะห์ข่าว และเครื่องมือพิเศษ	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร
กลุ่มงานสอบสวน	กรุงเทพมหานคร	ภายในเขตกรุงเทพมหานคร

บัญชีแสดงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของตำรวจภูธรภาค ๑ ถึง ๙

หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	เขตอำนาจการรับผิดชอบหรือ เขตพื้นที่การปกครอง
<u>กองบังคับการ</u> <u>สืบสวนสอบสวน</u>	ตามที่ตั้งของแต่ละ ตำรวจภูธรภาค	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่ การปกครองของแต่ละตำรวจภูธรภาค (เฉพาะตำรวจ ภูธรภาค ๙ ให้มีเขตอำนาจการรับผิดชอบและเขตพื้นที่ การปกครองในเขตจังหวัดสงขลา ตรัง สตูล พัทลุง)
กองกำกับการสืบสวน ๑	ตามที่ตั้งของ กองบังคับการ สืบสวนสอบสวน	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของ แต่ละตำรวจภูธรภาค
กองกำกับการสืบสวน ๒	ตามที่ตั้งของ กองบังคับการ สืบสวนสอบสวน	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของ แต่ละตำรวจภูธรภาค
กองกำกับการสืบสวน ๓	ตามที่ตั้งของ กองบังคับการ สืบสวนสอบสวน	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของ แต่ละตำรวจภูธรภาค

บัญชีแสดงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของตำราวจุฬารภาค ๑ ถึง ๙

หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	เขตอำนาจการรับผิดชอบหรือ เขตพื้นที่การปกครอง
กองกำกับการวิเคราะห์ข่าวและ เครื่องมือพิเศษ	ตามที่ตั้งของ กองบังคับการ สืบสวนสอบสวน	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของ แต่ละตำรวจภูธรภาค
กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ	ตามที่ตั้งของ กองบังคับการ สืบสวนสอบสวน	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของ แต่ละตำรวจภูธรภาค
กลุ่มงานสอบสวน	ตามที่ตั้งของ กองบังคับการ สืบสวนสอบสวน	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการสืบสวนสอบสวนของ แต่ละตำรวจภูธรภาค

บัญชีแสดงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	เขตอำนาจการรับผิดชอบหรือ เขตพื้นที่การปกครอง
กองบัญชาการ ตำรวจสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กองบังคับการ ตำรวจสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กองบัญชาการตำรวจนครบาล
กองกำกับการ ๑	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑
กองกำกับการ ๒	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑
กองกำกับการ ๓	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	เป็นไปตามเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่ การปกครองของกองบังคับการตำรวจสืบสวนสอบสวน อาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๑

บัญชีแสดงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของกองบัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี

หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	เขตอำนาจการรับผิดชอบหรือ เขตพื้นที่การปกครอง
กองบังคับการ ตรวจสอบและวิเคราะห์ อาชญากรรมทางเทคโนโลยี	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กลุ่มงานตรวจพิสูจน์ พยานหลักฐานดิจิทัล	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กลุ่มงานสนับสนุน ทางไซเบอร์	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กลุ่มงานป้องกันอาชญากรรม ทางเทคโนโลยี	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กลุ่มงานรักษาความมั่นคง ปลอดภัยทางไซเบอร์	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กลุ่มงานต่อต้าน การล้วงละเมิดทางเพศ ต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง วิธีการและสถานที่ในการชำระค่าปรับ
ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการและสถานที่ในการชำระค่าปรับสำหรับผู้ขับขี่ เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถ ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับรถและการใช้ทาง และเจ้าพนักงานจราจรได้ออกใบสั่งให้แก่ผู้ขับขี่นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๑ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงกำหนดวิธีการและสถานที่ในการชำระค่าปรับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง วิธีการและสถานที่ในการชำระค่าปรับตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยวิธีการชำระค่าปรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนและการส่งใบอนุญาตขับขี่คืนให้แก่ผู้ได้รับใบสั่ง พ.ศ. ๒๕๔๖

(๒) ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การชำระค่าปรับ การชำระค่าปรับทางไปรษณีย์ และวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิตหรือวิธีการอื่น โดยผ่านธนาคารหรือหน่วยบริการรับชำระเงิน และกำหนดจำนวนค่าปรับตามที่เปรียบเทียบสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการชำระค่าปรับ การชำระค่าปรับทางไปรษณีย์ และวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิตหรือวิธีการอื่น โดยผ่านธนาคารหรือหน่วยบริการรับชำระเงิน

(๓) ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง สถานที่ในการชำระค่าปรับโดยวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิต หรือวิธีการอื่น ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ ผู้ขับขี่ เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถซึ่งได้รับใบสั่งตามมาตรา ๑๔๐ ต้องชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนดไว้ในใบสั่งด้วยวิธีการและสถานที่อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ชำระค่าปรับที่สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่ออกใบสั่ง โดยให้ชำระตามจำนวนที่กำหนดไว้ในใบสั่งหรือตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบ

(๒) ชำระค่าปรับที่สถานีตำรวจอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) ได้ที่วราชอาณาจักร

(๓) ชำระค่าปรับโดยการส่งธนาคัตหรือการส่งตัวแลกเงินของธนาคาร ตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนสั่งจ่ายแก่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พร้อมด้วยสำเนาใบสั่งไปยังผู้บังคับการตำรวจจราจร หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่มีระดับตั้งแต่สารวัตรขึ้นไป แล้วแต่กรณี ตามข้อมูลที่ระบุไว้ในใบสั่ง

(๔) ชำระค่าปรับโดยวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิต หรือวิธีการอื่น ตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง ณ สถานที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ธนาคาร

(ข) เครื่องรับจ่ายเงินอัตโนมัติ (ATM)

(ค) หน่วยบริการรับชำระเงิน

(ง) สถานที่หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถเข้าถึงการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

ข้อ ๕ หากเป็นกรณีที่ไม่สามารถระบุจำนวนค่าปรับไว้ การชำระค่าปรับตามข้อ ๔ (๓) (๔) ให้ชำระค่าปรับสำหรับข้อหาที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติประกาศกำหนด

ข้อ ๖ เมื่อได้ชำระค่าปรับตามวิธีการ และขั้นตอน ที่กำหนดในประกาศนี้แล้ว ให้คดีเป็นอันเลิกกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๒๓/๓ หน้า ๑๔ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ดร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๓/๐

ที่ ๐๐๐๖.๓/๓๐

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง กำหนดแนวทางและกำกับการปฏิบัติ

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปรากฏเป็นข่าวว่าข้าราชการตำรวจซึ่งถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้กลับคืนสู่ฐานะเดิมและกลับเข้ารับราชการ เนื่องจากการพิจารณาสั่งการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจไม่แล้วเสร็จภายในกำหนด เป็นเหตุให้เกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์เป็นวงกว้างเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งเป็นกรณีที่ประชาชนให้ความสนใจและกระทบต่อภาพลักษณ์ของ ตร.

ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก จึงให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการทางวินัยให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๓ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยไม่จำเป็นต้องสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหากลับคืนสู่ฐานะเดิมก่อน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ท.

(จารุวัฒน์ ไวกษยะ)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... สกพ. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๔๓/๑ โทรสาร ๐ ๒๒๐๕ ๒๔๓/๗

ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๔๓/๓๐ วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง... แนวทางปฏิบัติการถอดยศตำรวจ.....

เรียน ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/ว ๑๑ ลง ๒๐ มี.ค. ๖๑ กำหนดแนวทางให้แต่ละหน่วยปฏิบัติในการดำเนินการเรื่องยศตำรวจ โดยในส่วนของ การถอดยศ การให้ออกจากว่าที่ยศ และการเสนอขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศ จะต้องตรวจสอบว่าการดำเนินการทางวินัย คดีอาญา และคดีปกครองถึงที่สุดแล้ว

เนื่องจากยังมีบางหน่วยได้เสนอเรื่องขอถอดยศผู้ที่ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการซึ่งทางวินัยถึงที่สุดแล้วไปยัง ตร. โดยมีได้ตรวจสอบให้ชัดเจนว่า ผู้ที่ถูกไล่ออกจากราชการดังกล่าวมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกรณีถูกไล่ออกจากราชการหรือไม่ อย่างไร กรณีเช่นนี้ แม้การถอดยศจะกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพราะเป็นผู้ถูกไล่ออกจากราชการซึ่งเป็นการประพัตินไม่เหมาะสมที่จะดำรงอยู่ในยศตำรวจ มีเหตุที่สามารถถอดยศได้ตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็ตาม แต่หากศาลปกครองพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากการนั้น ย่อมทำให้เหตุแห่งการถอดยศหมดสิ้นไปและจะต้องไปดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงการถอดยศในภายหลัง ฉะนั้น เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นได้ ตร. จึงมีบันทึกลง ๑๔ ส.ค. ๖๓ ท้ายหนังสือ สกพ. ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๔๓๒๙ ลง ๑๔ ส.ค. ๖๓ กำชับแต่ละหน่วยให้ตรวจสอบข้อมูลคดีปกครองที่เกี่ยวข้องให้ละเอียดรอบคอบตามแนวทางปฏิบัติที่ ตร. ได้วางไว้ข้างต้น ก่อนที่จะดำเนินการถอดยศทุกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.ต.

(อนุชา รมะนันท์)

รอง ผบช.๗ พรท.ผบช.สกพ.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... สกพ. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๔๖๕

ที่..... ๐๐๐๙.๒๕๔/๔๓๒๙ วันที่..... ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง..... ร.ต.ต.พิชัย ช้ายเล้ง ร้องทุกข์กรณีถูกถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์

เรียน ผบ.ตร. (ผ่าน ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ปร ๒))

๑. ต้นเรื่อง

๑๓. มีหนังสือ ลับ ที่ ๐๐๑๓.๑๕๑/๒๓/๘๖ ลง ๒๒ เม.ย. ๖๓ ให้ สกพ. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่กรณี ร.ต.ต.พิชัย ช้ายเล้ง (ผู้ร้องทุกข์) มีหนังสือ ลับ ลง ๑๑ เม.ย. ๖๓ ร้องทุกข์ ตร. เรื่องพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศตำรวจและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลง ๒ มี.ค. ๖๓ โดยเห็นว่าผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจหน้าที่อาจใช้อำนาจหน้าที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย หรือแนวทางปฏิบัติกรดำเนินการเรื่องการถอดยศตำรวจและตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี จึงร้องทุกข์มาเพื่อขอให้แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วแจ้งผลให้ จต. และ ร.ต.ต.พิชัย (ผู้ร้องทุกข์) ทราบ (เอกสารหมายเลข ๑)

๒. ข้อเท็จจริง

๒.๑ การถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามข้อ ๑ ปรากฏข้อเท็จจริง ตามลำดับดังนี้

๒.๑.๑ ภ.๙ มีหนังสือที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๔๔๔๖ ลง ๒๐ พ.ย. ๖๐ และที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๕๔๔๔ ลง ๑ ก.พ. ๖๒ เสนอขอถอดยศ ร.ต.ต.พิชัย เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๓/ข้อ ๑ (๔) และการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้ว (เอกสารหมายเลข ๒)

๒.๑.๒ ทพ. มีหนังสือที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๒๒๒๒ ลง ๑๓ มี.ค. ๖๒ ขอให้ ภ.๙ ตรวจสอบข้อมูลกรณีที่ ร.ต.ต.พิชัย ถูกไล่ออกจากราชการได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองหรือไม่ อย่างไร และภายหลังจากที่แจ้งผลการตรวจสอบไปแล้ว หากยังมีได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศปรากฏว่ามีการยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ ภ.๙ แจ้งข้อมูลให้ ทพ. ทราบโดยด่วน (เอกสารหมายเลข ๓)

๒.๑.๓ บก.อก.ภ.๙ มีหนังสือที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๒๔๓๓ ลง ๒๕ มี.ค. ๖๒ แจ้งว่า ไม่ปรากฏการฟ้องคดีต่อศาลปกครองในราย ร.ต.ต.พิชัย แต่อย่างไร (เอกสารหมายเลข ๔)

๒.๑.๔ สกพ. มีหนังสือที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๑๑๒๘๙ ลง ๒ มี.ค. ๖๒ ประมวลเรื่องเสนอ ตร. ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศตำรวจและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ราย ร.ต.ต.พิชัย รวมทั้งรายอื่น ๆ ที่เข้าหลักเกณฑ์การถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์อีก ๒ ราย รวมเป็น ๓ ราย (เอกสารหมายเลข ๕)

๒.๑.๕ ตร. มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๙.๒๕๔/๔๐๖๓/ลง ๒๕ ธ.ค. ๖๒ เรียน เลขาธิการ กรม. ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศตำรวจและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ร.ต.ต.พิชัย กับพวก รวม ๓ ราย (**เอกสารหมายเลข ๖**)

๒.๑.๖ สำนักเลขาธิการ กรม. มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๑๓๐๒ ลง ๓ มี.ค. ๖๓ แจ้งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลง ๒ มี.ค. ๖๓ เรื่อง พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ถอดยศตำรวจและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ราย ร.ต.ต.พิชัย กับพวก รวม ๓ ราย (**เอกสารหมายเลข ๗**)

๒.๑.๗ สกพ. มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๑๕๓๔ ลง ๑๒ มี.ค. ๖๓ แจ้ง ภ.๙ กรณีมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ถอดยศตำรวจและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ราย ร.ต.ต.พิชัย ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลง ๒ มี.ค. ๖๓ เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง (**เอกสารหมายเลข ๘**)

๒.๒ กรณีตามข้อ ๑ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนประกอบการพิจารณาดำเนินการ ทพ. จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/๓๐๙๔ ลง ๑๐ มี.ย. ๖๓ ให้ ภ.๙ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องนี้โดยละเอียดอีกครั้งว่าการเสนอถอดยศราย ร.ต.ต.พิชัย มีประเด็นใดที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือแนวทางปฏิบัติการดำเนินการเรื่องการถอดยศหรือไม่ อย่างไร โดยเฉพาะหากมีกรณีการฟ้องคดีปกครองก็ขอให้ตรวจสอบกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและระบุรายละเอียดให้ชัดเจนว่ามีกรฟ้องเมื่อใด ฟ้องที่ไหน อย่างไร ปัจจุบันคดีอยู่ในขั้นตอนใด ผลคดีเป็นอย่างไร แล้วแจ้งผลให้ ตร. (ผ่าน ทพ.สกพ.) ทราบโดยด่วน (**เอกสารหมายเลข ๙**)

๒.๓ ภ.๙ มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๒๖๕๙ ลง ๒๖ มี.ย. ๖๓ แจ้งการเสนอขอถอดยศ ร.ต.ต.พิชัย ด้วยเหตุกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่ง ภ.จว.สงขลา ที่ ๕๘/๒๕๖๐ ลง ๒๓ ม.ค. ๖๐ อยู่ในหลักเกณฑ์การถอดยศตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ (๔) โดยได้ตรวจสอบข้อมูลการฟ้องคดีปกครองไปยัง คพ. แล้ว ไม่ปรากฏว่ามีกรณีอยู่ระหว่างการฟ้อง ตร. หรือถูก ตร. ฟ้องเป็นคดีปกครองแต่อย่างใด ต่อมา ทพ. ได้มีหนังสือให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามข้อ ๒.๒ อีกครั้ง ผลการตรวจสอบจากหน่วยที่เกี่ยวข้อง (ภ.จว.สงขลา) พบว่า มีข้อมูลการยื่นฟ้อง ผบก.ภ.จว.สงขลา ผู้ถูกฟ้องที่ ๑ และ ก.ตร. ผู้ถูกฟ้องที่ ๒ ต่อศาลปกครองสงขลาเป็นคดีหมายเลขดำที่ บ.๕/๒๕๖๐ ลง ๒๔ ก.พ. ๖๐ ขอให้ศาลปกครองสงขลาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และศาลปกครองสงขลา มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ บ.๓๖/๒๕๖๒ ลง ๒๔ พ.ค. ๖๒ พิพากษายกฟ้อง ต่อมา ร.ต.ต.พิชัย กับพวก ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาศาลปกครองสงขลาต่อศาลปกครองสูงสุด เป็นคดีหมายเลขดำที่ อบ.๑๔๔/๒๕๖๒ ลง ๒๔ มี.ย. ๖๒ ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด (**เอกสารหมายเลข ๑๐**)

๓. ข้อกฎหมายและระเบียบ

๓.๑ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ม.๒๘ การถอดหรือออกจากยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติและให้ทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ (**เอกสารหมายเลข ๑๑**)

๓.๒ ระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ (**เอกสารหมายเลข ๑๒**)

๓.๓ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ (**เอกสารหมายเลข ๑๓**)

๓.๔ หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๙.๒๕๔/ว ๑๑ ลง ๒๐ มี.ค. ๖๑ เรื่อง แนวทางปฏิบัติการดำเนินการเรื่องยศตำรวจ (เอกสารหมายเลข ๑๔)

๓.๕ หนังสือ สำนักเลขาธิการ ครม. มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๘/๕๔๙๓ ลง ๑๔ ก.ย. ๕๙ ขอความร่วมมือ ตร. ให้ สรุปได้ว่า ในการเสนอขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้เสนอขอเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไปในคราวเดียวกัน (เอกสารหมายเลข ๑๕)

๓.๖ หนังสือ สำนักเลขาธิการ ครม. ที่ นร ๐๕๐๘/ว ๑๐๑ ลง ๒๓ ก.พ. ๖๑ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการเสนอเรื่องที่ต้องนำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระมหากษัตริย์ (เอกสารหมายเลข ๑๖)

๔. ข้อพิจารณา

๔.๑ การถอดยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นไปตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ม.๒๘ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “การถอดหรือออกจากยศตำรวจชั้นสัญญาบัตร ให้เป็นไปตามระเบียบ ตร. และให้ทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ” ในกรณีนี้ ตร. ได้กำหนดหลักเกณฑ์การถอดยศไว้ คือ ระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยตามระเบียบนี้ หากผู้ใดมีพฤติการณ์และการกระทำอันไม่เหมาะสมที่จะดำรงอยู่ในยศตำรวจโดยมีเหตุต่าง ๆ ตามที่กำหนด ได้แก่ ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เป็นต้น ก็เป็นเหตุให้ดำเนินการถอดยศได้ และสำนักเลขาธิการ ครม. ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ว่า หากมีการเสนอขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรก็ให้เรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไปในคราวเดียวกัน สำหรับเหตุแห่งการเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยหากถูกลงโทษไล่ออกจากราชการโดยทางวินัยถึงที่สุดแล้ว ก็เป็นเหตุแห่งการเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้

๔.๒ กรณี ร.ต.ต.พิชัยฯ ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุด ซึ่ง ฎ.๙ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าอยู่ในหลักเกณฑ์การเสนอขอถอดยศตามระเบียบ ตร. ข้างต้น ข้อ ๑ (๔) กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ พร้อมทั้งได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่า ร.ต.ต.พิชัยฯ ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองแต่อย่างใด จึงได้เสนอ ตร. พิจารณาดำเนินการเสนอขอถอดยศ ต่อมา ตร. ได้พิจารณาประกอบกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า ร.ต.ต.พิชัยฯ ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกระทั่งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ทางวินัยถึงที่สุดแล้ว ไม่สมควรดำรงอยู่ในยศตำรวจ มีเหตุถอดยศตามระเบียบ ตร. ว่าด้วยการถอดยศตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑ (๔) กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ และมีเหตุเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๗ (๔) กรณีเป็นผู้ถูกลงโทษไล่ออกโดยคำสั่งอันถึงที่สุด จึงได้มีหนังสือนำเรียนเลขาธิการ ครม. เพื่อขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศตำรวจและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบทั้ง ๒ ฉบับ กระทั่งได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ดังนั้น การถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของ ร.ต.ต.พิชัยฯ จึงชอบด้วยกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ดังที่กล่าวมาแล้ว เนื่องจากมีเหตุถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์

ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบทั้ง ๒ ฉบับทุกประการ ไม่มีเหตุที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามที่ ร.ต.ต.พิชัยฯ ร้องทุกข์แต่อย่างใด ในชั้นนี้จึงสมควรยุติเรื่อง และมอบหมายให้ สกพ. แจ้ง จต. และผู้ร้องทราบ

๔.๓ กรณีปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังว่า ร.ต.ต.พิชัยฯ ได้มีการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณี ถูกไล่ออกจากราชการโดยศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากรับฟังได้ว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจริง และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดนั้น มิใช่เหตุตามระเบียบที่จะไม่สามารถถอดยศและ เรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้แต่อย่างใด หากแต่เป็นเหตุที่จะนำมาพิจารณาชะลอการดำเนินการหรือ กระบวนการถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไว้ก่อน เพื่อป้องกันการหมดเหตุถอดยศและเรียกคืน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ในภายหลังในกรณีที่ต่อมาศาลปกครองได้พิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนคำสั่งไล่ ออกเท่านั้น มิได้ส่งผลให้การถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเสียไปแต่อย่างใด อย่างไรก็ดี เพื่อป้องกันปัญหาการหมดเหตุถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ตาม คำพิพากษาศาลปกครองถึงที่สุดในภายหลัง ในชั้นนี้ จึงสมควรเวียนกำชับหน่วยต่าง ๆ ให้ตรวจสอบข้อมูล คดีปกครองให้ละเอียดรอบคอบก่อนที่จะดำเนินการเสนอขอถอดยศและเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ทุกครั้ง โดยให้ สกพ. มีหนังสือแจ้งเวียนหน่วยต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

๕. ข้อเสนอ

เห็นควรดำเนินการตามข้อ ๔.๒ และ ๔.๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พล.ต.ต.

(อนุชา รมยะนันท์)

รอง ผบช.๗ พรท.ผบช.สกพ.

- ส่งมอบจากแม่กอง

พล.ต.ท.

2/0
(ปิยะ ภูทาโย)

ผู้ช่วย ผบ.ดร.พรท.ผบ.ดร.

ส.ก. ๗/๑๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... ต.ร. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๐๓๕

ที่ ๐๐๐๙.๑๔/ว ๓๕ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง..... แนวทางปฏิบัติในการขอเทียบตำแหน่งและรับรองการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัด
..... สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี

จตช. รอง ผบ.ต.ร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
ผู้ช่วย ผบ.ต.ร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า
ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ต.ร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ตามระเบียบ ก.ต.ร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี พ.ศ. ๒๕๖๓ และบัญชีตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่ ๕ พ.ค. ๖๓ นั้น

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการตามระเบียบ ก.ต.ร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการขอเทียบตำแหน่งและรับรองการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาคุณสมบัติในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

๑. กรณีที่ ก.ต.ร. ยังไม่ได้กำหนดให้เป็นตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี ให้ส่วนราชการดังกล่าวเสนอขอเทียบตำแหน่งไปยัง ต.ร. (ผ่าน สกพ.) หรือให้ สกพ.(อต.) พิจารณาเสนอเรื่องการขอเทียบตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเสนอ ก.ต.ร. พิจารณาอนุมัติ

๒. กรณีที่ ก.ต.ร. ได้กำหนดตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดีไว้แล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ กรณีข้าราชการตำรวจผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่พ้นจากราชการไปแล้ว มีความประสงค์ขอให้ ต.ร. รับรองการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี ให้เสนอเรื่องไปยัง สกพ.(ทพ.) ตามแบบฟอร์มที่กำหนด (ผนวก ก) เมื่อ สกพ. ได้รับเรื่องแล้วให้ตรวจสอบข้อมูล และให้ สกพ. รับรองการดำรงตำแหน่งดังกล่าว แล้วแจ้งผลให้ผู้ขอรับรองทราบ

๒.๒ กรณีหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานอื่นภายนอก ต.ร. ร้องขอให้รับรองการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี ให้ สกพ.(ทพ.) ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลและรับรองการดำรงตำแหน่งดังกล่าวเช่นเดียวกับข้อ ๒.๑

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ

พล.ต.อ.

(จักรทิพย์ ชัยจินดา)

ผบ.ต.ร.

แบบแจ้งความประสงค์ขอรับรองการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการ
ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี

เขียนที่
วันที่ เดือน พ.ศ.

ยศ - ชื่อ - สกุล

หมายเลขประจำตัวประชาชน

วัน เดือน ปี เกิด อายุ สัญชาติ

สถานะปัจจุบัน ข้าราชการตำรวจ นอกราชการ

ตำแหน่งปัจจุบัน/ตำแหน่งก่อนพ้นจากราชการ

ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ หมู่ อาคาร/หมู่บ้าน

ซอย/ตรอก ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต

จังหวัด รหัสไปรษณีย์ โทรศัพท์ที่บ้าน

โทรศัพท์มือถือ E-mail

ประวัติการดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เทียบเท่าอธิบดี

ตำแหน่ง	หน่วยงาน/สังกัด	คำสั่ง/ประกาศ	วัน เดือน ปี (เริ่มต้น - สิ้นสุด)	หมายเหตุ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

เอกสารประกอบคำขอ

- สำเนาบัตรข้าราชการ
- สำเนา ก.พ.๗ หรือสำเนาคำสั่ง/ประกาศแต่งตั้ง
- อื่น ๆ (ถ้ามี)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สง.จตช.

โทร. ๐ ๒๕๐๙ ๑๙๑๐

ที่ ๐๐๐๑(จตช)/๐๓๕

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง กำชับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปัจจุบันได้ปรากฏหรือมีการเผยแพร่ข้อมูลทางสื่อสังคมออนไลน์ กรณีมีข้าราชการตำรวจใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ เช่น “Tik Tok” “Facebook” “Twitter” แสดงพฤติกรรมหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในลักษณะไม่เหมาะสม เป็นการประพาดิตนไม่สมควร ไม่รักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด และไม่ประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณและระเบียบแบบแผนของตำรวจ ส่งผลให้เกิดความเสียหายและกระทบต่อภาพลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยรวม

ดังนั้น เพื่อป้องกันมิให้ข้าราชการตำรวจใช้สื่อสังคมออนไลน์ไปในทางที่ไม่เหมาะสม เกิดความเสียหาย จึงให้ทุกหน่วยถือปฏิบัติดังนี้

๑. ให้กำชับข้าราชการตำรวจในสังกัด มิให้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่องทางต่าง ๆ เช่น “Tik Tok” “Facebook” “Twitter” แสดงพฤติกรรมหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในลักษณะไม่เหมาะสม อันส่งผลให้เกิดความเสียหายและกระทบต่อภาพลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยรวม

๒. ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเอาใจใส่สอดส่องดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๑ โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่ง ตร. ที่ ๑๒๑๒/๒๕๓๓/ ลง ๑ ต.ค. ๓๓/ อย่างเคร่งครัด

๓. หากพบหรือปรากฏข้อมูลว่ามีข้าราชการตำรวจนายใดใช้สื่อสังคมออนไลน์แสดงพฤติกรรมหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในลักษณะไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดความเสียหายและกระทบต่อภาพลักษณ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยรวม ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจดังกล่าวและผู้บังคับบัญชาตามคำสั่ง ตร. ที่ ๑๒๑๒/๒๕๓๓/ ลง ๑ ต.ค. ๓๓/ ไปภายในอำนาจหน้าที่โดยเร็ว

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป

พล.ต.อ.

(วิสิฐ ปราสาททองไอสิต)

จตช.

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๘๓

ที่ ๐๐๑๑.๒๔/๓๓๓๔

วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรฯ

เรียน ผบ.ตร.

จตช. รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อโปรดทราบ

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย ตร. มีคำสั่ง ที่ ๕๕๘/๒๕๖๓ ลง ๓๐ ต.ค. ๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรและคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งดังกล่าว ซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้ที่ <https://bit.ly/3mYnrsw> หรือ QR Code ท้ายหนังสือนี้

อนึ่ง คดีที่พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนไว้ก่อนที่คำสั่งนี้จะมีผลใช้บังคับ หากยังทำการสอบสวนไม่เสร็จสิ้นให้ถือปฏิบัติตามแนวทางตามคำสั่งนี้

เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

พล.ต.อ.

(ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๕๕๘/๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และ
คณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

ด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาเห็นสมควรแก้ไข ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ และคณะกรรมการพิจารณาคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ให้สอดคล้องกับโครงสร้างของหน่วยที่จัดตั้งขึ้นใหม่ และการพิจารณาเห็นชอบหรือเห็นแย้งกับคำสั่งไม่ฟ้องไม่อุทธรณ์ หรือไม่ฎีกาของพนักงานอัยการ ตามมาตรา ๑๔๕/๑ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อีกทั้งเพื่อให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๑ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๗/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ จึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิก

๑.๑ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ และคณะกรรมการพิจารณาคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

๑.๒ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๑๑.๒๔/๘๕ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑.๓ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๐๑๑.๒๔/๕๓๓๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. ในคำสั่งนี้

(๑) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หมายถึง ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ตามประมวลกฎหมายอาญาลักษณะที่ ๑ และลักษณะที่ ๑/๑ ตามลำดับ รวมถึงความผิดอื่นที่ต่อเนื่องเกี่ยวพันกัน และการกระทำที่มีลักษณะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๓) และมาตรา ๑๕ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาลักษณะดังกล่าว)

(๒) ผู้บัญชาการ หมายถึง ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และให้หมายความรวมถึง ผู้บัญชาการหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

(๓) ผู้บังคับการ หมายถึง ผู้บังคับการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และให้หมายความรวมถึง ผู้บังคับการหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร

๓. เมื่อปรากฏพฤติการณ์จากข่าวสาร สื่อมวลชน หรือสื่อสังคมออนไลน์ ว่ามีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ให้หัวหน้าสถานีตำรวจ หรือหัวหน้าหน่วยที่รับผิดชอบตรวจสอบ รายงานข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานและเสนอความเห็นไปยังผู้บัญชาการเพื่อพิจารณาว่าพฤติการณ์การกระทำดังกล่าวเข้าข่ายเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือไม่ หากเข้าข่ายเป็นความผิดให้ดำเนินการจัดให้มีคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษตามระเบียบ แล้วทำการสอบสวนดำเนินคดีตามข้อ ๔ ต่อไป หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่เข้าข่ายเป็นความผิดให้รายงานข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมความเห็นไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านกองคดีอาญา) เพื่อพิจารณาโดยเร็ว

๔. เมื่อมีการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือเมื่อมีการจับกุมผู้ต้องหาที่กระทำความผิดดังกล่าวเพราะเหตุกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอย่างอื่นให้จับได้โดยไม่มีหมายจับ ให้ดำเนินการดังนี้

๔.๑ ให้ผู้บังคับการมีคำสั่งแต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน เพื่อทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในคดีดังกล่าว โดยมอบหมายให้ รองผู้บังคับการ (ที่รับผิดชอบงานความมั่นคงและกิจการพิเศษ) เป็นหัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน เมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้นให้ผู้บังคับการเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังผู้บัญชาการ เพื่อพิจารณา

๔.๒ กรณีคดีมีความสำคัญ ยุ่งยาก ซับซ้อน หรือเกี่ยวพันกันหลายท้องที่ ให้ผู้บัญชาการพิจารณามีคำสั่งแต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน เพื่อทำการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในคดีดังกล่าว โดยมอบหมายให้ รองผู้บัญชาการ (ที่รับผิดชอบงานความมั่นคงและกิจการพิเศษ) เป็นหัวหน้าคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน เมื่อทำการสอบสวนเสร็จสิ้นให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังผู้บัญชาการเพื่อพิจารณา

๕. การรายงานเหตุเบื้องต้น ให้พนักงานสอบสวนสรุปรายงานโดยให้ปรากฏชื่อผู้กล่าวหา ชื่อผู้ต้องหา ความผิดที่กล่าวหา วันเดือนปีที่เกิดเหตุ สถานที่เกิดเหตุ และพฤติการณ์แห่งคดีโดยละเอียด เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผ่านกองคดีอาญา) ภายใน ๓ วันนับแต่วันรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

๖. ให้ผู้บัญชาการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ประกอบด้วย

๖.๑ รองผู้บัญชาการ (ที่รับผิดชอบงานกฎหมายและคดี)	เป็นประธานกรรมการ
๖.๒ รองผู้บัญชาการ (ที่รับผิดชอบงานสืบสวนสอบสวน)	เป็นรองประธานกรรมการ
๖.๓ ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน	เป็นกรรมการ
๖.๔ ผู้บังคับการท้องที่เกิดเหตุ	เป็นกรรมการ
๖.๕ รองผู้บังคับการท้องที่เกิดเหตุ (งานสอบสวน)	เป็นกรรมการ

๖.๖ ผู้กำกับการท้องถิ่นที่เกิดเหตุ

เป็นกรรมการ

๖.๗ ผู้บังคับการกฎหมายและคดี

เป็นกรรมการ/เลขานุการ

๖.๘ ผู้กำกับการอำนาจการ กองบังคับการกฎหมายและคดี

เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หากกองบัญชาการใดไม่มีกองบังคับการกฎหมายและคดี ให้แต่งตั้งผู้บังคับการอำนาจการ หรือผู้บังคับการสืบสวนสอบสวน หรือผู้ที่เหมาะสม เป็นกรรมการ/เลขานุการ และแต่งตั้งผู้กำกับการอำนาจการ หรือผู้ที่เหมาะสม เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๗. ให้คณะกรรมการพิจารณาคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ประชุมพิจารณาสำนวนการสอบสวนและมีความเห็นเสนอผู้บัญชาการ เพื่อให้ผู้บัญชาการมีความเห็นทางคดีเสนอไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาต่อไป

๘. กำหนดชั้นความลับในการเสนอเรื่องเป็น “ลับมาก” ทุกกรณี

๙. เมื่อมีการดำเนินการปรับปรุงประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีให้นำแนวทางตามคำสั่งนี้ไปกำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวด้วย

๑๐. บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในคำสั่งนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ใช้คำสั่งนี้แทน

๑๑. วิธีปฏิบัติเรื่องใดที่มีได้กำหนดในคำสั่งนี้ไว้โดยเฉพาะ ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

พลตำรวจเอก

(สุวิทย์ แจ้งยอดสุข)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๓/๐

ที่ ๐๐๐๖.๓/๕๓๓๒

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

เรื่อง กำชับการปฏิบัติตามมติ ก.ตร. ให้ผู้บังคับบัญชาสอดส่องดูแลพฤติกรรมผู้ใต้บังคับบัญชาที่ต้องสงสัยว่าอาจเป็นโรคหรือมีอาการทางจิตประสาท

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. ได้กำชับผู้บังคับบัญชากรณีข้าราชการตำรวจในสังกัด มีปัญหาสุขภาพจิตหรือสงสัยอาจเป็นโรคหรือมีอาการทางจิตประสาท

๑. หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒/ว ๐๖๙ ลง ๑ พ.ค. ๕๐ เรื่อง กำชับกวดขันสอดส่องดูแลพฤติกรรมข้าราชการตำรวจ โดยให้รีบดำเนินการส่งแพทย์ตรวจรักษาทันที

๒. หนังสือ วน. ที่ ๐๐๐๖.๓/๖๓๓/๕ ลง ๑๐ ต.ค. ๖๒ แจ้งข้อสังเกตในการประชุม อ.ก.ตร.วินัย ประจำปี ๒๕๖๑ ข้อ ๒ โดยให้รีบดำเนินการส่งแพทย์ตรวจรักษาอย่างต่อเนื่อง หากป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ ให้พิจารณาสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุสุดแต่แทนตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๐๐ ต่อไป

๓. หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๙.๓๓๑/ว ๓/๒ ลง ๒๖ พ.ย. ๖๒ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดข้าราชการตำรวจกระทำอัตวินิบาตกรรม (ฆ่าตัวตาย) โดยให้ผู้บังคับบัญชาสังเกตพฤติกรรมที่ส่งผลเครียดรุนแรงกับปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งสุขภาพจิต ให้มีการตรวจสุขภาพกายและสุขภาพจิตเป็นประจำทุกปี

ด้วย อ.ก.ตร.วินัย ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ก.ตร. อย่างเด็ดขาด ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๓ เมื่อ ๑๔ ส.ค. ๖๓ ตั้งข้อสังเกตว่า ข้าราชการตำรวจกระทำความผิดจากสาเหตุของสภาวะอาการทางจิตบกพร่องผิดปกติอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่ต้องสอดส่องดูแล หากทางแก้ไข มิให้ก่อเหตุกระทำความผิดขึ้นจนอาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง จึงให้ ตร. กำชับให้ผู้บังคับบัญชาสอดส่องดูแลพฤติกรรมผู้ใต้บังคับบัญชาที่ต้องสงสัยว่าอาจเป็นโรคหรือมีอาการทางจิตประสาท ซึ่งหากพบผู้ใต้บังคับบัญชาที่ต้องสงสัยดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการส่งแพทย์ตรวจรักษาอย่างต่อเนื่อง และให้พิจารณา มอบหมายการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง หรืองานด้านที่ไม่ต้องพกพาอาวุธปืน ในการปฏิบัติหน้าที่ หรือหากเห็นว่าอาการป่วยนั้นไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ให้พิจารณา สั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุสุดแต่แทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๐๐ ต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อกำชับการปฏิบัติในการกวดขัน สอดส่อง ดูแลช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาตามมาตรการ แนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด หากปล่อยปละละเลยจะถือว่าเป็นความบกพร่อง

พล.ต.ท.

(กิตติพงษ์ เกามุข)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

คอลัมน์ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๖/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๖๒

วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

}	ศาลแขวงพระนครใต้	ผู้ร้อง
	-	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๓/ และมาตรา ๒๒๓/๑
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

ศาลแขวงพระนครใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ (นายจิรพันธ์ ศรีปัญญากุล) ในคดีหมายเลขดำที่
อ ๔๓๙/๒๕๖๑ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตาม
หนังสือส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ และเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

นายสมชาย พิงคิลป์ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นางรัชนี กาญจนวิเศษ ที่ ๑ และ นายจิรพันธ์ ศรีปัญญากุล
ที่ ๒ เป็นจำเลยต่อศาลแขวงพระนครใต้ ในความผิดอาญาฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอมว่า จำเลย
ทั้งสองเป็นสามีภริยาและเคยเป็นตัวแทนขายประกันของบริษัท อเมริกันอินเตอร์เนชั่นแนล แอสซัวร์นส์ จำกัด
(บริษัท เอไอเอ จำกัด) ต่อมาวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยทั้งสองร่วมกันกรอกข้อความอันเป็นความเท็จ
ลงในใบคำขอเอาประกันชีวิต แล้วนำไปยื่นต่อบริษัท เอไอเอ จำกัด เพื่อแสดงว่าโจทก์ซึ่งเป็นบิดาของ เด็กชาย
ธนชัชย พิงคิลป์ และ เด็กหญิง รลิตา พิงคิลป์ สมควรใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตให้แก่บุตรทั้งสอง โดยที่
โจทก์เพียงแต่ลงลายมือชื่อไว้ในเอกสารแบบฟอร์มของบริษัทเพื่อขอรับเงินประกันชีวิตของภริยาของโจทก์
ที่เสียชีวิตเท่านั้น โดยจำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าธรรมเนียมประกันชีวิตแทนโจทก์ทั้งที่โจทก์มิได้ร้องขอ
แล้วมาเรียกเก็บเงินจากโจทก์ แต่โจทก์ปฏิเสธ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ จำเลยทั้งสองร่วมกันทำบันทึกข้อความ

อันเป็นที่จูงใจต่อบริษัท เอไอเอ จำกัด เพื่อแสดงว่าโจทก์ประสงค์ยกเลิกการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของบุตรทั้งสอง และบริษัทคืนเงินโดยส่งจ่ายเช็คระบุชื่อโจทก์เป็นผู้รับเงิน จำเลยทั้งสองนำเช็คดังกล่าวมาให้โจทก์ลงลายมือชื่อ สลักหลังเพื่อจำเลยทั้งสองนำไปเรียกเก็บเงิน แต่โจทก์ไม่ยินยอม การกระทำของจำเลยทั้งสองทำให้โจทก์เสียหาย ทำให้บริษัท เอไอเอ จำกัด หรือบุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเอกสารที่จำเลยทั้งสองทำขึ้นเป็นเอกสารที่แท้จริง ของโจทก์ ในวันนัดไต่สวนมูลฟ้อง โจทก์ไม่มาศาล ทนายโจทก์มาศาลและอ้างตนเองเป็นพยานเข้าเบิกความ ต่อศาล ศาลมีคำสั่งประทับฟ้อง

จำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และ มาตรา ๒๒๗/๑ ซึ่งห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่าและห้ามศาลพิพากษาลงโทษจำเลยจนกว่าจะแน่ใจว่า มีการกระทำผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำผิดนั้น การซึ่งนำพยานบอกเล่าต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย แต่การที่บทบัญญัติดังกล่าวมิใช่บทบังคับเด็ดขาด ยังให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยซึ่งนำพยานหลักฐานทั้งปวง แล้วนำพยานบอกเล่ามาประกอบสำนวนคดีได้ ในคดีนี้ศาลจึงรับฟังทนายโจทก์ซึ่งเป็นพยานบอกเล่า แล้วมีคำสั่งประทับฟ้อง ซึ่งหากจำเลยทั้งสองไม่มี เงินประกันตัวหรือไม่ได้รับการช่วยเหลือจากกองทุนยุติธรรมจะต้องถูกควบคุมตัวและถูกจำกัดเสรีภาพ บทบัญญัติ ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อหลักนิติธรรม หลักความเสมอภาคและเสรีภาพของบุคคล และหลักการสันนิษฐานว่า ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดในคดีอาญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

ศาลแขวงพระนครใต้เห็นว่า จำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง ซึ่งเป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลแขวงพระนครใต้จะใช้บังคับ แก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับหนังสือส่ง คำโต้แย้งนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า ศาลแขวงพระนครใต้ ส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง ซึ่งบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ศาลแขวงพระนครใต้จะใช้บังคับ แก่คดี เมื่อจำเลยที่ ๒ ได้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๒ และเอกสารประกอบแล้วเห็นว่า คดีเป็นปัญหา ข้อกฎหมายและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง และกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง และมาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ บททั่วไป โดยมาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ และความผาสุกของประชาชนโดยรวม” และมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ปวงชนชาวไทย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญเสมอกัน”

มาตรา ๒๙ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย บัญญัติว่า “ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีการปรับปรุงกฎหมายลักษณะพยานหลักฐานครั้งสำคัญ ในปี ๒๕๕๑ หลายมาตรา โดยมีเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับพยานหลักฐานให้ทันสมัยและ สอดคล้องกับสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการพัฒนาด้านเทคโนโลยีของประเทศในปัจจุบัน เพื่อแก้ไข ปัญหาความไม่ชัดเจนและขัดข้องขัดแย้งเกี่ยวกับการรับฟังพยานหลักฐาน ทั้งในส่วนของความหมายของพยาน บทตัดพยาน และการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน โดยเฉพาะการรับฟังพยานบอกเล่ามีข้อยกเว้นให้การรับฟังพยาน มีความยืดหยุ่นมากขึ้น บทบัญญัติมาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ อยู่ในภาค ๕ พยานหลักฐาน หมวด ๑ หลักทั่วไป มาตรา ๒๒๖/๓ กำหนดหลักการของการรับฟังพยานบอกเล่า วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ข้อความซึ่งเป็นการบอกเล่าที่พยานบุคคลใดนำมาเปิดเผยต่อศาลหรือที่บันทึกไว้ในเอกสารหรือวัตถุอื่นใด ซึ่งอ้างเป็นพยานหลักฐานต่อศาล หากนำเสนอเพื่อพิสูจน์ความจริงแห่งข้อความนั้น ให้ถือเป็นพยานบอกเล่า” วรรคสอง บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่า เว้นแต่ (๑) ตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริง แวดล้อมของพยานบอกเล่าที่น่าเชื่อว่าจะพิสูจน์ความจริงได้ หรือ (๒) มีเหตุจำเป็น เนื่องจากไม่สามารถนำ บุคคลซึ่งเป็นผู้ที่ได้เห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเกี่ยวในเรื่องที่จะให้การเป็นพยานนั้นด้วยตนเองโดยตรง มาเป็นพยานได้ และมีเหตุผลสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะรับฟังพยานบอกเล่า” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าไม่ควรรับไว้ซึ่งพยานบอกเล่าใด และคู่ความฝ่ายที่เกี่ยวข้องร้องคัดค้านก่อน ที่ศาลจะดำเนินคดีต่อไป ให้ศาลจดยางานระบุนาม หรือชนิดและลักษณะของพยานบอกเล่า เหตุผลที่ไม่ ยอมรับ และข้อคัดค้านของคู่ความฝ่ายที่เกี่ยวข้องไว้ ส่วนเหตุผลที่คู่ความฝ่ายคัดค้านยกขึ้นอ้างนั้น ให้ศาลใช้ดุลพินิจจดลงไว้ในรายงานหรือกำหนดให้คู่ความฝ่ายนั้นยื่นคำแถลงต่อศาลเพื่อรวมไว้ในสำนวน” มาตรา ๒๒๗ กำหนดมาตรฐานการพิสูจน์ในคดีอาญา วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน ทั้งปวง อย่างพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำความผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่ง ความสงสัยนั้นให้จำเลย” และมาตรา ๒๒๗/๑ กำหนดหลักการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐาน วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการวินิจฉัยชั่งน้ำหนักพยานบอกเล่า พยานขัดทอด พยานที่จำเลยไม่มีโอกาสถามค้าน หรือพยานหลักฐาน ที่มีข้อบกพร่องประการอื่นอันอาจกระทบถึงความน่าเชื่อถือของพยานหลักฐานนั้น ศาลจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน” และวรรคสอง บัญญัติว่า “พยานหลักฐานประกอบตามวรรคหนึ่ง หมายถึง พยานหลักฐานอื่นที่รับฟังได้ และมีแหล่งที่มาเป็นอิสระต่างหาก

จากพยานหลักฐานที่ต้องการพยานหลักฐานประกอบนั้น ทั้งจะต้องมีคุณค่าเชิงพิสูจน์ที่สามารถสนับสนุนให้พยานหลักฐานอื่นที่ไปประกอบมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นด้วย”

การรับฟังพยานหลักฐานในคดีอาญามีหลักการสำคัญว่าพยานหลักฐานทุกชนิดที่มีคุณสมบัติบ่งชี้ถึงข้อเท็จจริงในคดีย่อมรับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีนั้นได้ โดยพยานหลักฐานใดจะรับฟังได้เพียงใดขึ้นอยู่กับคุณค่าในเชิงพิสูจน์ข้อเท็จจริงของพยานหลักฐานชนิดนั้น ถ้ามีคุณค่าเชิงพิสูจน์ข้อเท็จจริงมาก พยานหลักฐานนั้นจะรับฟังได้มาก ถ้ามีคุณค่าเชิงพิสูจน์ข้อเท็จจริงน้อย พยานหลักฐานนั้นอาจถูกตัดออกไป บทบัญญัติมาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ เป็นเครื่องมือในการค้นหาความจริงในคดีอาญาที่กำหนดให้ศาลเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพิสูจน์ความจริง และเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการแสวงหาข้อเท็จจริงให้ได้ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด การรับฟังพยานหลักฐานและบทตัดพยานจึงมิได้เคร่งครัด ศาลสามารถรับฟังพยานวัตถุ พยานเอกสาร หรือพยานบุคคลที่สามารถพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของจำเลยในคดีอาญาได้แม้เป็นพยานบอกเล่าก็ตาม โดยมีหลักการสำคัญที่เป็นข้อห้ามในการรับฟังพยานหลักฐานว่า ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานที่เกิดจากการจูงใจ มีคำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่นเท่านั้น

สำหรับพยานบอกเล่าอาจอยู่ในรูปของพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุก็ได้ แต่ต้องแสดงถึงค่ากล่าวของประจักษ์พยานที่ได้กระทำไว้นอกศาลและนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานในศาล โดยที่ไม่ได้นำตัวประจักษ์พยานมาเปิดความต่อศาลโดยตรง อย่างไรก็ตาม โดยสภาพของพยานบอกเล่ามีข้อบกพร่องหรือข้อจำกัด เนื่องจากภาษามนุษย์ไม่สามารถสื่อสารได้สมบูรณ์ อาจมีความคลาดเคลื่อน ขาดเกิน หรือเปียงเบน น้ำหนักของพยานบอกเล่าจึงไม่มั่นคง มาตรา ๒๒๖/๓ จึงห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่า แต่มิได้ห้ามรับฟังอย่างเคร่งครัด ยังมีข้อยกเว้นไว้ว่าหากเป็นกรณีตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริงแวดล้อมของพยานบอกเล่าที่น่าเชื่อว่าจะพิสูจน์ความจริงได้ หรือมีเหตุจำเป็น เนื่องจากไม่สามารถนำบุคคลซึ่งเป็นผู้ที่ได้เห็น ได้ยิน หรือทราบข้อความเกี่ยวในเรื่องที่จะให้การเป็นพยานนั้นด้วยตนเองโดยตรงมาเป็นพยานได้ และมีเหตุผลสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะรับฟังพยานบอกเล่านั้น ให้ศาลรับฟังพยานบอกเล่าได้ นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้คู่ความฝ่ายที่เกี่ยวข้องร้องคัดค้านในกรณีที่ศาลเห็นว่าไม่ควรรับไว้ซึ่งพยานบอกเล่าได้อันเป็นการให้สิทธิคู่ความคัดค้านการรับฟังพยานบอกเล่าของศาลได้ และเนื่องจากสภาพของพยานบอกเล่าที่มีน้ำหนักไม่มั่นคงและคุณค่าเชิงพิสูจน์ข้อเท็จจริงน้อย มาตรา ๒๒๗/๑ จึงบัญญัติเน้นย้ำให้ศาลจะต้องรับฟังพยานบอกเล่าด้วยความระมัดระวัง ยังไม่ควรเชื่อพยานบอกเล่านั้นโดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน สอดคล้องกับหลักการรับฟังและชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญาเพื่อคุ้มครองจำเลยตามมาตรา ๒๒๗ ที่บัญญัติให้ศาลใช้ดุลพินิจวินิจฉัยชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานทั้งปวง อย่าพิพากษาลงโทษจนกว่าจะแน่ใจว่ามีการกระทำผิดจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น หากศาลยังมีข้อสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย ดังนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตร ๒๒๗/๑ เป็นบทบัญญัติที่วางหลักการรับฟังและชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญาไว้อย่างชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในกระบวนการค้นหาความจริงในคดีอาญา บทบัญญัติแห่งกฎหมายทั้งสามมาตราดังกล่าวจึงเป็นไปตามหลักนิติธรรม ใช้บังคับแก่คู่ความทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน โดยให้ความคุ้มครองคู่ความในการต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ มิได้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคล มิได้ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล อีกทั้งมิได้เป็นบทบัญญัติที่มีลักษณะเป็นการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยมีความผิดก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลได้กระทำความผิด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓ มาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๗/๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ และมาตรา ๒๙ วรรคสอง

นายวรวิทย์ กังคศิเทียม
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปัญญา อุดชาชน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายวิรุฬห์ แสงเทียน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจirinดี ทะวานนท์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนภดล เทพพิทักษ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๗ ตอนที่ ๔๙ ก หน้า ๒ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓)

คอลัมน์

“คำพิพากษาฎีกาย่อ”

เรื่อง ชิงทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ, ลักทรัพย์

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๑๓/๒๕๖๒

(พนักงานอัยการจังหวัดพิษณุโลก โจทก์ นาย ก. จำเลย)

อายุ	ลักทรัพย์	(ม.๓๓๔)
	ชิงทรัพย์	(ม.๓๓๙ (๒))
	ชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	(ม.๓๓๙ วรรคสาม)
	ชิงทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะ	(ม.๓๔๐ ตีร)
วิธีพิจารณาความอาญา	พิพากษาไม่เกินฟ้อง	(ม.๑๙๒)

จำเลยขับรถจักรยานยนต์ติดตามผู้เสียหายมาจนถึงที่เกิดเหตุ ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์ไปจอดที่ลานจอดรถในมหาวิทยาลัย น. ผู้เสียหายยังไม่ได้ลงจากรถ จำเลยเดินมาจากด้านหลังของผู้เสียหาย แล้วถามผู้เสียหายว่ามีเงินเท่าใด จากนั้นเข้าประชิดตัวผู้เสียหายพร้อมกับทำท่าจะล้วงอาวุธจากขอบกางเกงข้างหลัง ลักษณะการกระทำของจำเลยดังกล่าวเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการข่มขู่คุกคามผู้เสียหาย โดยเฉพาะจำเลยเป็นชาย อยู่ในวัยฉกรรจ์ ร่างกายล่ำกำยำ สูงกว่าผู้เสียหายมาก ส่วนผู้เสียหายเป็นหญิง กำลังศึกษา ย่อมเกิดความเกรงกลัวจำเลย พฤติการณ์ของจำเลยถือได้ว่าเป็นการขู่เข็ญผู้เสียหายว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย การที่จำเลยกระทำและพูดกับผู้เสียหายเช่นนั้น เพื่อให้ผู้เสียหายส่งเงินให้แก่จำเลย เมื่อผู้เสียหายส่งเงินให้ ๒๔๐ บาท การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์โดยใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิด หรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ (๒) วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๔๐ ตีร โดยไม่ต้องคำนึงว่าจำเลยเป็นผู้หยิบเอาทรัพย์นั้นเอง หรือผู้เสียหายเป็นผู้หยิบส่งให้ไป

การที่ผู้เสียหายเบิกความว่า หลังจากส่งเงินให้จำเลยแล้ว จำเลยกอดปล้ำพยายามดึงกางเกงผู้เสียหาย ผู้เสียหายกลัวจำเลยจะข่มขืนกระทำความชำเรา จึงถอดสร้อยคอทองคำที่สวมให้จำเลยไปเอง โดยไม่ปรากฏว่า จำเลยขู่เข็ญหรือใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อมุ่งประสงค์ต่อสร้อยคอทองคำของผู้เสียหายแต่อย่างใด หากแต่ผู้เสียหายคิดว่าเมื่อจำเลยได้สร้อยคอทองคำแล้ว จะปล่อยตัวผู้เสียหายไป การที่จำเลยรับสร้อยคอทองคำไป จึงเป็นเจตนาทุจริตที่เกิดขึ้นภายหลัง การกระทำของจำเลยในส่วนนี้ไม่เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ แต่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ อีกกระทงหนึ่งแยกต่างหากจากฐานชิงทรัพย์เงิน ๒๔๐ บาท เมื่อความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นความผิดที่รวมการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์อยู่ด้วย แม้โจทก์ฟ้องให้ลงโทษจำเลยฐานชิงทรัพย์เงินสดและสร้อยคอทองคำ แต่เมื่อพิจารณาได้ความว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์สร้อยคอทองคำ ศาลย่อมมีอำนาจปรับบทความผิดและบทลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์ได้ตามประมวล

กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ ความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย, มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง, มาตรา ๒๒๕ แต่เนื่องจากโจทก์มิได้อุทธรณ์ หรือฎีกา ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานลักทรัพย์อีกกระหนงได้ เพราะจะเป็นการพิพากษาเพิ่มโทษ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๒ ประกอบ ๒๒๕

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๒๓๗, ๒๔๑, ๒๙๕, ๓๓๙, ๓๔๐ ตีให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินรั้อยคองค่าง ๑๐,๗๔๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ข้อหากระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปี โดยใช้กำลังประทุษร้ายต่อหน้าธารกำนัล ส่วนข้อหาอื่นให้การ ปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗, ๒๙๕, ๓๓๙(๒) วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๔๐ ตี การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรม เป็นกระหนงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานกระทำอนาจารแก่บุคคลกว่าสิบห้าปี โดยใช้กำลังประทุษร้ายต่อหน้าธารกำนัล จำคุก ๓ ปี ฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายและ จิตใจ กับฐานชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ โดยใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิดหรือ พาทรัพย์นั้นไปหรือเพื่อให้พ้นการจับกุม เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษชิงทรัพย์ฯ อันเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑๘ ปี จำเลยให้การรับสารภาพ ฐานกระทำอนาจารฯ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา ๓๗ คงจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน ทางนำสืบของจำเลยในความผิดฐานชิงทรัพย์ฯ เป็นประโยชน์แก่ การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗ คงจำคุก ๑๒ ปี รวมจำคุก ๑๓ ปี ๖ เดือน ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยคืนเงินหรือใช้ราคาทรัพย์สิน ๑๐,๗๔๐ บาท แก่ผู้เสียหาย เนื่องจากจำเลยชดใช้ค่าเสียหายจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้เสียหาย และผู้เสียหายไม่ติดใจเรียกร้อง ค่าเสียหายได้อีก คำขอในส่วนนี้ให้ยก

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ พิพากษาขึ้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า ตามวัน เวลา และ สถานที่เกิดเหตุในห้อง จำเลยทำร้ายร่างกายและกระทำอนาจารนางสาว อ. ผู้เสียหาย โดยใช้กำลังประทุษร้าย ชกต่อย ตบตีผู้เสียหายที่ใบหน้า ลำตัว และศีรษะหลายครั้ง เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บอันตราย แก่กายหรือจิตใจตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์และภาพถ่ายประกอบคดี สำหรับความผิดฐาน กระทำอนาจารผู้อื่นและทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ หรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๖ นาฬิกา ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์ไปจอดที่ลานจอดรถในมหาวิทยาลัย น. ที่เกิดเหตุ ผู้เสียหายยังไม่ได้ลงจากรถ จำเลยเดินมาจากด้านหลังสอบถามผู้เสียหายว่ามีสายชาร์จโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือไม่ ผู้เสียหายตอบว่าไม่มี จำเลยถามว่ามีเงินเท่าใด ผู้เสียหายตอบว่ามี ๒๔๐ บาท จำเลยเข้าประชิดตัวผู้เสียหายมากขึ้น ผู้เสียหายเปิดกระเป๋ายื่นเงินให้จำเลย จำเลยยื่นมือขอมารับเงินจากผู้เสียหาย ส่วนมือซ้ายทำท่าจะล้วงอาวุธจากขอบกางเกงด้านหลัง หลังจากได้รับเงินแล้ว จำเลยจับแขนผู้เสียหายไว้ ผู้เสียหายใช้หมวกนิรภัยตีจำเลย จำเลยต้อยที่ท้อง ลำตัว และศีรษะผู้เสียหาย แล้วหลุดกระชากจากตัวผู้เสียหายไปที่ลานจอดรถอีกช่องทางหนึ่งซึ่งมีรถกระบะจอดอยู่ จำเลยผลักและเหวี่ยงผู้เสียหายที่พื้นและบอกให้ถอดกางเกง ผู้เสียหายขัดขืนดึงกางเกงไว้ จำเลยกอดปล้ำและพยายามดึงกางเกงผู้เสียหายออก ผู้เสียหายกลัวจำเลยจะข่มขืนจึงถอดสร้อยคอทองคำน้ำหนัก ๕๐ สตางค์ ที่สวมอยู่ให้จำเลยไป โดยคิดว่าเมื่อจำเลยได้สร้อยแล้วจะปล่อยตัวผู้เสียหาย หลังจากจำเลยเอาสร้อยคอไปแล้ว ผู้เสียหายพยายามลุกขึ้นจะหลบหนี แต่จำเลยกระชากผู้เสียหายไว้และชกต้อยผู้เสียหายอีก จำเลยถอดกางเกงชายาวและกางเกงชั้นในของผู้เสียหายออก แล้วใช้มือจับอวัยวะเพศของผู้เสียหายและพยายามใช้นิ้วสอดเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย ผู้เสียหายขัดขืนและร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ จำเลยใช้มือบีบคอผู้เสียหาย ระหว่างนั้นมีชายเก็บขยะเดินมา จำเลยจึงปล่อยตัวผู้เสียหายแล้วขับรถจักรยานยนต์หลบหนีไป เห็นว่า โจทก์มีผู้เสียหายเป็นประจักษ์พยานเบิกความโดยมีรายละเอียดข้อเท็จจริงเป็นลำดับขั้นตอนสมเหตุสมผล ผู้เสียหายไม่เคยรู้จักจำเลยหรือมีเหตุโกรธเคืองกับจำเลยมาก่อน ข้อระวางว่าจะแก้งเปิดความกลั่นแกล้งปรักปรำจำเลย ก็ไม่มี คำเบิกความของผู้เสียหายจึงมีน้ำหนักให้รับฟัง คำเบิกความของผู้เสียหายดังกล่าวยังสอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนของจำเลย ซึ่งจัดทำขึ้นภายหลังเกิดเหตุไม่นาน เชื่อว่าจำเลยให้การไปตามจริง โดยไม่มีเวลาคิดปรุงแต่งให้ตนเองพ้นผิด เมื่อรับฟังประกอบคำเบิกความของผู้เสียหายแล้วยอมมีน้ำหนักให้รับฟังได้ อีกทั้งจำเลยยังเบิกความรับว่าได้พูดขออิมสายชาร์จโทรศัพท์เคลื่อนที่จากผู้เสียหายและรับเงินที่ผู้เสียหายส่งให้จริง อันเป็นการเบิกความเจือสมกับคำเบิกความของผู้เสียหาย ยิ่งสนับสนุนให้คำเบิกความของผู้เสียหายมีน้ำหนักรับฟังมากขึ้น ที่จำเลยนำสืบทำนองว่าผู้เสียหายส่งเงินให้จำเลยเอง มีเพียงจำเลยเบิกความลอย ๆ ทั้งยังขัดต่อเหตุผลที่ไม่ปรากฏเพราะเหตุใดผู้เสียหายจะส่งเงินให้ หากจำเลยไม่สอบถามผู้เสียหายว่ามีเงินเท่าใด ดังที่ผู้เสียหายเบิกความ พยานหลักฐานของจำเลยมีน้ำหนักน้อย ไม่อาจรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักมั่นคงรับฟังได้โดยปราศจากสงสัยว่า จำเลยเข้ามาทางด้านหลังของผู้เสียหาย แล้วถามผู้เสียหายว่ามีเงินเท่าใด จากนั้นเข้าประชิดตัวผู้เสียหายพร้อมทั้งทำท่าจะล้วงอาวุธจากขอบกางเกงด้านหลัง ซึ่งลักษณะการกระทำของจำเลยดังกล่าวเห็นได้อย่างชัดเจนว่าเป็นการข่มขู่คุกคามผู้เสียหาย โดยเฉพาะจำเลยเป็นชายอยู่ในวัยฉกรรจ์ ได้รับความจากผู้เสียหายเบิกความตอบคำถามด้านของทนายจำเลยว่า จำเลยมีร่างกายลำก้ำยำและสูงกว่าผู้เสียหายมาก ส่วนผู้เสียหายเป็นหญิงและกำลังศึกษาย่อมเกิดความเกรงกลัว จำเลย พฤติการณ์ของจำเลยดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการขู่เข็ญผู้เสียหายว่า ในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย การที่จำเลยกระทำและพูดกับผู้เสียหายเช่นนั้น เห็นได้ว่าเพื่อให้ผู้เสียหายส่งเงินให้แก่จำเลยนั่นเอง เมื่อผู้เสียหายส่งเงินให้เพราะเกิดความกลัวเนื่องจากถูกจำเลยขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์เงิน ๒๔๐ บาท ของผู้เสียหาย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๓๙ (๒) วรรคสาม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจำเลยเป็นผู้หยิบเอาทรัพย์สินนั้นเองหรือผู้เสียหายเป็นผู้หยิบส่งให้ไป และ

การที่จำเลยขับรถจักรยานยนต์ติดตามผู้เสียหายถึงที่เกิดเหตุแล้วชิงทรัพย์สินของผู้เสียหายไป ย่อมเป็นการใช้ยานพาหนะเพื่อกระทำความผิด หรือพาทรัพย์สินนั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๐ ตรี สำหรับสร้อยคอทองคำนั้น ได้ความจากผู้เสียหายเบิกความว่าผู้เสียหายกลัวจำเลยจะข่มขืนกระทำความชำเรา จึงถอดสร้อยคอทองคำที่สวมอยู่ให้จำเลยไปเอง โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยขู่ขู่ขู่หรือใช้กำลังประทุษร้ายผู้เสียหายเพื่อมุ่งประสงค์ต่อสร้อยคอทองคำของผู้เสียหายแต่อย่างใด หากแต่ผู้เสียหายคิดว่าเมื่อจำเลยได้สร้อยคอทองคำแล้ว จะปล่อยตัวผู้เสียหายดังที่ผู้เสียหายเบิกความ การที่จำเลยรับเอาสร้อยคอทองคำจากผู้เสียหายไป จึงเป็นเจตนาทุจริตที่เกิดขึ้นภายหลังการกระทำของจำเลย ในส่วนนี้จึงไม่เป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ แต่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ อีกกระทงหนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงตามทางพิจารณาได้ความว่า นอกจากจำเลยมีเจตนาชิงเงินของผู้เสียหายแล้ว จำเลยยังลักสร้อยคอทองคำของผู้เสียหายอันเป็นความผิดอีกกรรมหนึ่งแยกต่างหากจากกัน เมื่อมีความผิดฐานชิงทรัพย์เป็นความผิดที่รวมการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์อยู่ด้วย แม้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยฐานชิงทรัพย์เงินสดและสร้อยคอทองคำ แต่เมื่อพิจารณาได้ความว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์สร้อยคอทองคำ ศาลย่อมมีอำนาจปรับบทความผิดและบทลงโทษจำเลยฐานลักทรัพย์ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้ายได้ ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้ไม่มีคู่ความฎีกาศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕ เนื่องจากโจทก์มิได้อุทธรณ์หรือฎีกา ศาลฎีกาไม่อาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานลักทรัพย์อีกกระทงหนึ่งได้ เพราะจะเป็นการพิพากษาเพิ่มโทษต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๒ ประกอบมาตรา ๒๒๕ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยบางส่วน”

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๔ (เดิม) อีกกระทงหนึ่ง ส่วนโทษและนอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๖

(อธิคม อินทุภูติ พิชัย เพ็งผ่อง จรัญ เนาวพนานนท์)

เรื่อง ความผิดมูลฐาน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๙๙๙/๒๕๖๒

(พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้ร้อง นาย จ. กับพวก ผู้คัดค้าน)

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ความผิดมูลฐาน (ม.๓ (๕))

ความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ แม้ศาลจะไม่ได้วินิจฉัยว่าเป็นการกระทำโดยทุจริต ก็เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๕)

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน ๖ รายการ ราคาประมาณ ๑๘,๓๘๖,๒๔๔.๗๓ บาท คือ

๑. เงินสด ๘,๕๙๙,๐๐๐ บาท
๒. เงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ 037-2-02xxx-x ชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๒,๑๒๗,๘๖๙.๙๒ บาท
๓. เงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ 347-2-08xxx-x ชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๙๓๑,๘๙๒.๖๐ บาท
๔. เงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ 037-2-03xxx-x ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๑,๘๔๒,๔๑๗.๗๖ บาท
๕. เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน เลขที่ 01-0121-60-008xxx-x ชื่อผู้คัดค้านที่ ๑ จำนวน ๑,๐๕๓,๖๐๖.๓๖ บาท และ
๖. เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน เลขที่ 01-0121-60-007xxx-x ชื่อผู้คัดค้านที่ ๒ จำนวน ๒,๘๓๑,๔๕๘.๐๙ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว ผู้คัดค้านทั้งสองยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นไต่สวนแล้วมีคำสั่งว่า ให้เงินสด จำนวน ๘,๕๙๙,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย เงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ 347-2-08xxx-x จำนวน ๑,๙๓๑,๘๙๒.๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย เงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ 037-2-03xxx-x จำนวน ๑,๘๔๒,๔๑๗.๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน เลขที่ 01-0121-60-008xxx-x จำนวน ๑,๐๕๓,๖๐๖.๓๖ บาท พร้อมดอกเบี้ย เงินในบัญชีเงินฝาก ธนาคารออมสิน เลขที่ 01-0121-60-007xxx-x จำนวน ๒,๘๓๑,๔๕๘.๐๙ บาท พร้อมดอกเบี้ย ตกเป็นของแผ่นดิน และเงินในบัญชีเงินฝากประจำ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เลขที่ 037-2-02xxx-x ที่ฝากเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๔ จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๗ จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ตามข้อตกลงในการฝากเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนที่เหลือจากบัญชีนี้ให้คืนแก่ผู้คัดค้านที่ ๑ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้คัดค้านทั้งสองฎีกา

ศาลฎีกาคณะคดีปกครองวินิจฉัยว่า “ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติในชั้นฎีกาว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช.

มีมติชี้มูลความผิดผู้คัดค้านที่ ๑ ในขณะที่ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมเจ้าท่า กับพวก ซึ่งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างและคณะกรรมการส่วนผู้ควบคุมงานต่อสร้างเรือ รวม ๗ คน ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาลอาญาในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการเป็นคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๔/๒๕๔๗ และคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๗/๔/๒๕๔๗ คดีถึงที่สุด โดยศาลฎีกามีคำพิพากษาที่ ๔๕๖๐ - ๔๕๖๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก รวม ๗ คน มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ให้จำคุกคนละ ๒ ปี สำนักงาน ป.ป.ช. รายงานให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตรวจสอบธุรกรรมและทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก พบทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงยึดและหรืออายัดไว้ ต่อมาผู้คัดค้านที่ ๑ กับพวก ชี้แจงแสดงหลักฐานต่อคณะกรรมการธุรกรรม และคณะกรรมการธุรกรรมพิจารณาแล้วมีมติให้ยึดทรัพย์สินบางส่วนรวม ๗ รายการ เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้แจ้งต่อพนักงานอัยการเพื่อให้ร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดิน พนักงานอัยการพิจารณาแล้วขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สิน ๖ รายการ ราคารวม ๑๘,๓๘๖,๒๔๔.๗/๓ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน ผู้คัดค้านทั้งสองอยู่กันฉันสามีภริยากันโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส มีบุตรสาว ๒ คน เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๔ นางอุบล มารดาของผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงแก่ความตาย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งตั้งผู้คัดค้านที่ ๑ กับนางมาลินี เป็นผู้จัดการมรดกเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔

คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านทั้งสองประการแรกว่า ศาลอุทธรณ์นำพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับย้อนหลังกับคดีนี้เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นกฎหมายที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินซึ่งมีโทษทางอาญาและมาตรการทางแพ่งที่ให้อำนาจศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมูลฐานตกเป็นของแผ่นดิน โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงว่าทรัพย์สินนั้นผู้เป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินจะได้มาก่อนพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวใช้บังคับหรือไม่ หากพิจารณาได้ความว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมูลฐาน ศาลย่อมมีอำนาจสั่งให้ทรัพย์สินตามคำร้องตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้ เนื่องจากมาตรการดังกล่าวไม่ใช่โทษทางอาญา จึงใช้บังคับย้อนหลังได้ ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว ฎีกาของผู้คัดค้านทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้คัดค้านทั้งสองประการต่อไปว่า ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้คัดค้านทั้งสองที่ว่า การกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เป็นการกระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ จึงไม่มีความผิดมูลฐานนั้น เป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๕) บัญญัติว่า “ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น” เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๖๐ - ๔๕๖๑/๒๕๕๔

ว่า การกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑ ในคดีดังกล่าว เป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ ซึ่งความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓ เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ การกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ จึงเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ (๕) แม้ศาลฎีกาในคดีดังกล่าวไม่ได้วินิจฉัยว่าการกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นการกระทำโดยทุจริต ก็ไม่ทำให้การกระทำของผู้คัดค้านที่ ๑ ไม่เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการฟอกเงินได้ ส่วนปัญหาว่าผู้คัดค้านที่ ๑ จะได้ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินจากการกระทำความผิดฐานเป็นเจ้าของงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ อันจะถือเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือไม่ นั้น เป็นปัญหาที่ศาลจะได้รับคำวินิจฉัยในคดีนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๖๐ - ๔๕๖๑/๒๕๕๔ วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ในฐานะอธิบดีกรมเจ้าท่าได้แก้ไขสัญญาในงวดที่ ๕ โดยฝ่าฝืนต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๖ และเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทผู้ขาย ดังนี้ แม้ศาลฎีกาจะไม่ได้วินิจฉัยว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต แต่การเอื้อประโยชน์ให้แก่บริษัทผู้ขายอาจเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดมาจากการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งเมื่อการกระทำความผิดของผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นความผิดมูลฐาน คณะกรรมการตุรกรรมย่อมมีอำนาจตรวจสอบตุรกรรมหรือทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ ว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือไม่ ตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อเห็นว่าทรัพย์สินของผู้คัดค้านที่ ๑ และบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินย่อมมีอำนาจร้องขอให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินได้ตามมาตรา ๔๗ ที่ศาลอุทธรณ์ไม่รับวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้คัดค้านทั้งสองในประเด็นนี้นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล”

พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

(สมชาติ ธัญญาวิรัชกุล นิรัตน์ จันทพัฒน์ สมเกียรติ ตั้งสกุล)

คอลัมน์ คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๘/๒๕๖๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม
เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓ ถึง สถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม ขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บันทึกประจำวันการตั้งจุดตรวจของวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓

รายการที่ ๒ รายชื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายงานจราจรทุกนาย

รายการที่ ๓ สำเนาการเข้าเวรปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอก ข. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ – ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓

สถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๙(มค).๓/๕/๒๓/๑๓/ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๓ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่เจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ซึ่งเป็นเอกสารราชการอันเป็นข้อมูลที่มีอาจให้เปิดเผย อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การขอข้อมูลข่าวสารมิใช่การขอเอกสารหลักฐานประการใดประการหนึ่ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่อยู่ในข่ายที่ผู้ร้องจะขอตรวจสอบหรือรับทราบ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องทุกข้อ ดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามและตกเป็นผู้ต้องหาในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา การขอเอกสารหลักฐานดังกล่าวจึงต้องใช้อำนาจทางศาลเพื่อออกหมายเรียกพยานเอกสารตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓/๑ ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๓ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น คู่กรณีกับร้อยตำรวจเอก ข. โดยได้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีกันทั้งสองฝ่าย ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสถานี ตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ ประกอบด้วยบันทึกประจำวันการตั้งจุดตรวจ ของวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ รายชื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายงานจราจรทุกนาย และสำเนาการเข้าเวรปฏิบัติงานของ ร้อยตำรวจเอก ข. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ แต่สถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามปฏิเสธ การเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์เป็นการขอข้อมูลในฐานะคู่กรณีกับร้อยตำรวจเอก ข. ซึ่งข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยเป็นเอกสารที่ร้อยตำรวจเอก ข. ใช้เป็นพยานเอกสารยืนยันความบริสุทธิ์ของ ตนเองในชั้นอัยการและชั้นศาลต่อไป ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลเอกสารดังกล่าวออกไป อาจทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนคดีอาญาระหว่างร้อยตำรวจเอก ข. ผู้กล่าวหา กับผู้อุทธรณ์ ผู้ต้องหา ไปให้พนักงานอัยการจังหวัดมหาสารคามเพื่อพิจารณาคดีแล้ว ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารหลักฐาน ตามคำขอ สามารถใช้สิทธิผ่านช่องทางศาลเพื่อให้ศาลออกหมายเรียกพยานเอกสารได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๙(มค).๗๕/๔๕๖๑ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงสรุปได้ความว่า การขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์เป็นการขอข้อมูลในฐานะคู่กรณีกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานี ตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม (ร้อยตำรวจเอก ข.) ซึ่งข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยเป็นเอกสารที่ร้อยตำรวจเอก ข. ใช้เป็นพยานเอกสารยืนยันความบริสุทธิ์ของตนเองในชั้นอัยการและชั้นศาล ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูล เอกสารดังกล่าวออกไป อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพในการฟ้องคดีตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนคดีอาญา ที่ ๒๗/๕/๒๕๖๓ ระหว่างร้อยตำรวจเอก ข. ผู้กล่าวหา กับผู้อุทธรณ์ ผู้ต้องหา ไปให้พนักงานอัยการจังหวัดมหาสารคาม เพื่อพิจารณาคดีแล้ว ตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๙(มค).๗๕/๓๓๒๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารหลักฐานดังกล่าว สามารถใช้สิทธิผ่านช่องทางศาลเพื่อให้ศาลออกหมายเรียก พยานเอกสารตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓/๑ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาลังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บันทึกประจำวันการตั้งจุดตรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบันทึกประจำวันดังกล่าวเป็นการบันทึกการปฏิบัติหน้าที่การตั้งจุดตรวจของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ การเปิดเผยจะเป็นไปเพื่อให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้ เปิดเผยก็ได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจะถูกใช้เป็นพยานเอกสารยืนยันความบริสุทธิ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นคู่กรณีกับผู้อุทธรณ์ในชั้น

อัยการและชั้นศาลก็ตาม แต่ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยื่นขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม มิได้ยื่นขอเอกสารไปที่อัยการหรือศาลแต่อย่างใด เมื่อพิจารณาถึงความเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับเอกสารดังกล่าวจากสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานหรือตรวจสอบด้วยเช่นกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่อาจทำให้ข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญในเอกสารเปลี่ยนแปลงไปได้ จึงไม่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยบันทึกประจำวันการตั้งจุดตรวจของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายชื่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายงานจราจรทุกนาย และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนาการเข้าเวรปฏิบัติงานของร้อยตำรวจเอก ข. วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๒ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลในการปฏิบัติราชการตามปกติของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสตรวจสอบได้ในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคาม จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเมืองมหาสารคามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทจิรา เอี่ยมมยุรา
นายณที ทับมณี
พลตำรวจโท วรารุช ทวีชัยการ
นายมานะ วีระอาชากุล
นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓/ สิงหาคม ๒๕๖๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๔/๒๕๖๓
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลตำรวจ
เกี่ยวกับใบแสดงความคิดเห็นแพทย์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ยื่นแบบคำขอข้อมูลด้านเวชระเบียน ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ถึง โรงพยาบาลตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบแสดงความคิดเห็นแพทย์รายนาย ข. (ผู้เสียชีวิต) เพื่อนำไปยื่นกับบริษัท ค. จำกัด เนื่องจากเป็นผู้รับประโยชน์ตามกฎหมาย

กองบังคับการอำนาจการ โรงพยาบาลตำรวจ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๖.๑๒๑/๐๘๒๕ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๓ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การที่ผู้อุทธรณ์ขอให้แพทย์กรอกข้อความซึ่งเป็นรายงานทางการแพทย์ของนาย ข. อันเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และจากการตรวจสอบหลักฐานประกอบคำร้องขอปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีความเกี่ยวพันตามกฎหมายกับผู้เสียชีวิตตามมาตรา ๒๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ (ข้อ ๔) ที่จะเป็นเหตุให้โรงพยาบาลตำรวจจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้น โรงพยาบาลตำรวจจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลตำรวจดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของโรงพยาบาลตำรวจ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อโรงพยาบาลตำรวจขอใบแสดงความคิดเห็นแพทย์ผู้ทำการรักษาของนาย ข. (ผู้เสียชีวิต) เพื่อนำไปประกอบการยื่นขอรับประโยชน์ตามกฎหมายประกันชีวิตต่อบริษัท ค. จำกัด โดยระบุสถานะในแบบคำร้องว่าเป็นภรรยาของผู้เสียชีวิตและเป็นผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต แต่โรงพยาบาลตำรวจแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นรายงานทางการแพทย์ของนาย ข. อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อตรวจสอบหลักฐานประกอบคำขอ ไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีความเกี่ยวพันตามกฎหมายกับผู้เสียชีวิตแต่อย่างใด จึงมิใช่บุคคลผู้มีสิทธิดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลได้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โรงพยาบาลตำรวจจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลตำรวจมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พท ๐๐๓๖.๑๒/๑๕๓/๐ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มาเพื่อประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับที่ปฏิเสธการเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบแสดงความเห็นแพทย์ผู้ทำการรักษาของนาย ข. ผู้เสียชีวิต ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิต ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ว่า ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประกอบการดำเนินการขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันชีวิตของนาย ข. ที่ได้ทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบริษัท ค. จำกัด โดยที่สัญญาประกันชีวิตเป็นสัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก กล่าวคือ ผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิตจะมีผลเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลง ซึ่งโดยสภาพของสัญญาประกันชีวิตไม่เปิดช่องให้ผู้เอาประกันภัยขอข้อมูลการรักษาพยาบาลหรือเวชระเบียนของตนได้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ และเป็นไปไม่ได้ที่ผู้เอาประกันภัยจะยื่นขอข้อมูลการรักษาพยาบาลของตนหลังจากที่ตนได้เสียชีวิตไปแล้ว ดังนั้น การใช้สิทธิในกรณีนี้จึงเป็นการใช้สิทธิตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูลตามเจตนารมณ์ที่ปรากฏในสัญญาประกันชีวิต จึงเป็นการขอข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงและเป็นไปตามเจตนารมณ์ตามสัญญาประกันชีวิตของผู้เอาประกันภัยโดยตรง ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลตำรวจเปิดเผยใบแสดงความเห็นแพทย์ผู้ทำการรักษานาย ข. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยกำหนดเงื่อนไขให้ผู้อุทธรณ์นำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้เฉพาะกรณีกับการยื่นขอรับค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันชีวิตของนาย ข. ที่ได้ทำสัญญาประกันชีวิตไว้กับบริษัท ค. จำกัด เท่านั้น

พลเอก กฤษณะ บวรรัตนารักษ์	หัวหน้าคณะที่ ๓
พลตำรวจตรี ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิกิติ	กรรมการ
นายธนกฤต วรธนัชชากุล	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณภา ทิระสังขะ	กรรมการ
นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓/ สิงหาคม ๒๕๖๓

คอลัมน์ “คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย ฝ่ายตรวจสอบสำนวนคดีฎีกา ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา สำนักงานกฎหมายและคดี

ความผิดฐาน ร่วมกันพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากรหรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง บทกฎหมาย ข้อจำกัดและข้อห้ามอันเกี่ยวแก่การส่งไม้หวงห้าม (ไม้พะยุง) ออกไปนอกราชอาณาจักร โดยเจตนาจะหนีค่าอากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น และร่วมกันมีไม้แปรรูปหวงห้าม (ไม้พะยุง) ไว้ในความครอบครองในเขตควบคุมการแปรรูปไม้มีปริมาตรไม่เกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตร และรวมปริมาตรไม้เกินกว่า ๒.๐ ลูกบาศก์เมตร โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และร่วมกันมีไว้ในความครอบครองไม้หวงห้าม (ไม้พะยุง) อันยังมีไม้แปรรูปเป็นต้นหรือท่อนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินกว่า ๒๐ ต้นหรือท่อน และรวมปริมาตรไม้เกิน ๔ ลูกบาศก์เมตร โดยไม่มีรอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลชายโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และร่วมกันรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น จำหน่าย หรือช่วยพาเอาไปเสียให้พ้นซึ่งไม้ที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้ที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และร่วมกันส่งออกไป (ไม้พะยุง) ซึ่งเป็นสินค้าต้องขออนุญาตในการส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย

คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสามร่วมกันมีไม้พะยุงแปรรูป ๙๘ แผ่น/เหลี่ยม ปริมาตร ๗.๘๕ ลูกบาศก์เมตร อันเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก ซึ่งมีปริมาตรเกิน ๐.๒๐ ลูกบาศก์เมตร และรวมปริมาตรไม้เกินกว่า ๒ ลูกบาศก์เมตร ไว้ในครอบครองภายในเขตควบคุมการแปรรูปไม้ โดยจำเลยทั้งสามไม่ได้รับอนุญาตและไม่เห็นเหตุอันควรได้รับยกเว้นโทษตามกฎหมาย และจำเลยทั้งสามร่วมกันนำไม้หวงห้ามดังกล่าวบรรจุใส่ตู้คอนเทนเนอร์พาเข้ามาไว้ที่ท่าเรือกรุงเทพเพื่อลักลอบส่งออกไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น และช่วยพาเอาไปเสียให้พ้นซึ่งไม้ที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และจำเลยทั้งสามร่วมกันมีไม้พะยุงท่อนอันยังมีไม้แปรรูป ๒๘๕ ท่อน ปริมาตร ๒๑.๗๗ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งเป็นไม้หวงห้ามประเภท ก โดยเป็นไม้หวงห้ามที่ไม่มีรอยตราค่าภาคหลวงหรือรอยตรารัฐบาลชายประทับไว้จำนวนเกินกว่า ๒๐ ต้นหรือท่อน รวมปริมาตรไม้เกิน ๔ ลูกบาศก์เมตร ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตและพิสูจน์ไม่ได้ว่าจำเลยทั้งสามได้ไม้หวงห้ามอันยังมีไม้แปรรูปดังกล่าวมาโดยชอบด้วยกฎหมาย และจำเลยทั้งสามร่วมกันนำไม้หวงห้ามดังกล่าวมาบรรจุใส่ตู้คอนเทนเนอร์พาเข้ามาไว้ที่ท่าเรือกรุงเทพเพื่อลักลอบส่งออกไปนอกราชอาณาจักร อันเป็นการรับไว้ด้วยประการใด ซ่อนเร้น และช่วยพาเอาไปเสียให้พ้นซึ่งไม้ที่ตนรู้อยู่แล้วว่าเป็นไม้หรือของป่าที่มีผู้ได้มาโดยการกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ต่อมาวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ เวลากลางวัน จำเลยทั้งสามร่วมกันพยายามลักลอบส่งออกไปไม้พะยุงแปรรูป ๙๘ แผ่น/เหลี่ยม ปริมาตร ๗.๘๕ ลูกบาศก์เมตร และไม้พะยุงท่อน ๒๘๕ ท่อน ปริมาตร ๒๑.๗๗ ลูกบาศก์เมตร รวมราคาไม้ทั้งหมด ๘๒๖,๖๑๓ บาท คิดเป็นอากรขาออก ๓๓๐,๖๔๕.๒๐ บาท ซึ่งเป็น

สินค้าหรือของต้องกำกัต้องห้ามออกนอกราชอาณาจักรตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งข้าว ช้าง และไม้ออกไปนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๙ และตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ไม้เป็นสินค้าต้องขออนุญาตในการส่งออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๕ และเป็นของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องออกไปนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาต และเป็นของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ จำเลยทั้งสามนำของทั้งหมดบรรจุไว้ใน ตู้คอนเทนเนอร์ ๒ ตู้ และนำเข้าสู่ท่าเรือกรุงเทพเพื่อนำขึ้นเรือส่งออกนอกราชอาณาจักร โดยจำเลยทั้งสาม ร่วมกันจัดทำและยื่นใบกำกับคอนเทนเนอร์อันเป็นเท็จ ๒ ฉบับ โดยสำแดงเท็จว่าชื่อผู้ส่งออกคือ “ห้างหุ้นส่วน จำกัด ค.” และของดังกล่าวเป็นสินค้า “กระเจกแผ่น” ต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากร อันเป็นการสำแดงเท็จเพื่อชักนำ เจ้าพนักงานกรมศุลกากรให้ผิดหลงในรายการสินค้าว่าของที่จำเลยทั้งสามส่งออกนอกราชอาณาจักรนั้น เป็นของที่ต้อง จำเลยทั้งสามลงมือกระทำความผิดไปโดยตลอดแล้ว แต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจพบการกระทำความผิดนั้นและอายัดตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ดังกล่าวไว้ ทำให้จำเลย ทั้งสามไม่สามารถนำของออกไปจากท่าเรือได้ อันเป็นการพยายามลักลอบส่งออกสินค้าหรือพาของ ต้องกำกัต้องห้ามนำออกนอกราชอาณาจักร ของที่ยังมิได้เสียภาษีและที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องออกไป นอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาต

ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๕๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๓, ๒๔๔, ๒๕๒ พระราชบัญญัติส่งออกนอกรและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๕, ๗, ๒๐ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๔๔ มาตรา ๔, ๗, ๔๗, ๔๘, ๖๙, ๗๐, ๗๓, ๗๔ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๐, ๘๓, ๙๑ ธิบของกลางทั้งหมด

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ

โจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๐ นาย พ. กับพวกเจ้าหน้าที่ศุลกากรไปตรวจสอบสินค้า ในตู้คอนเทนเนอร์หมายเลข PANU 1234567 และหมายเลข STXU 8910111 ซึ่งวางอยู่ที่ลานวางตู้สินค้า ขาออกท่าเรือกรุงเทพในลักษณะพร้อมส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยทางเรือ ตามที่ได้รับแจ้งจากสายลับว่า มีการลักลอบนำไม้พะยุงมาซุกซ่อนไว้ในตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ดังกล่าว โดยมีตัวแทนของบริษัท ย. จำกัด ร่วมตรวจสอบด้วย จากการตรวจสอบพบไม้ท่อนและไม้แปรรูปจำนวนมาก ซึ่งใบกำกับคอนเทนเนอร์ของทั้งสองตู้ ระบุว่าผู้ส่งออกคือห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. โดยสำแดงสินค้าเป็นกระเจกแผ่น เมื่อตรวจสอบหมายเลขใบขนสินค้า ดังกล่าวปรากฏว่าเป็นเลขที่ใบขนสินค้าของบริษัท ก. (ประเทศไทย) จำกัด ดังนั้น ใบกำกับคอนเทนเนอร์ของ ตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ดังกล่าวจึงเป็นการสำแดงเท็จ โดยระบุเลขที่ใบขนและประเภทสินค้าที่ส่งออกเป็นเท็จ ต่อมาเจ้าพนักงานได้ตรวจสอบไม้ของกลางที่ยึดไว้พบว่า เป็นไม้พะยุงท่อนอันยังมิได้แปรรูป ๒๔๕ ท่อน ปริมาตร ๒๑.๗๗ ลูกบาศก์เมตร และไม้พะยุงแปรรูป ๙๘ แผ่น/เหลี่ยม ปริมาตร ๗.๘๕ ลูกบาศก์เมตร ประเมินราคา ไม้ของกลางทั้งหมดได้ ๘๒๖,๖๑๓ บาท คิดเป็นอากรขาออก ๓๓๐,๖๔๕.๒๐ บาท จากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐาน ว่าบริษัท ย. จำกัด และบริษัท ก. (ประเทศไทย) จำกัด มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด แต่พบหลักฐาน เชื่อมโยงว่าจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท อ. จำกัด เป็นผู้ติดต่อขอของของ ตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ของบริษัท ย. จำกัด ที่ตรวจค้นพบไม้พะยุงของกลางในคดีนี้ผ่านบริษัท ล. จำกัด และ เป็นผู้นำชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. มาให้ใช้เป็นชื่อผู้ส่งออกสินค้าดังกล่าว โดยมีนางสาว พ. เป็นผู้ติดต่อว่าจ้าง จำเลยที่ ๓ ให้จองตู้คอนเทนเนอร์และหาเช่าชื่อผู้ส่งออกสินค้า ซึ่งนางสาว พ. ให้การว่าจำเลยที่ ๑ เป็นคนติดต่อ

ว่าจ้างนางสาว พ. ให้ดำเนินการดังกล่าวอีกทอดหนึ่ง ส่วนการขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้เข้ามาวางไว้ที่ท่าเรือกรุงเทพมีห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการรถบรรทุกหั่วลากได้รับการว่าจ้างจากนางสาว ก. ซึ่งนางสาว ก. ให้การว่ามินาย ฅ. เป็นคนว่าจ้าง และนาย ฅ. ให้การว่าจำเลยที่ ๑ เป็นคนติดต่อว่าจ้างให้รถบรรทุกหั่วลากมารับตู้คอนเทนเนอร์เปล่ามาส่งมอบ และเมื่อบรรจุสินค้าเสร็จแล้วก็ให้มารับคอนเทนเนอร์ไปส่งที่ท่าเรือกรุงเทพ ในส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ที่มีชื่อเป็นผู้ส่งออกในใบกำกับคอนเทนเนอร์นั้นปรากฏว่ามีชื่อนาย ช. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ แต่จากการสอบสวนปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ เป็นคนนำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ช. ไปเป็นหลักฐานในการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว และได้ลงลายมือชื่อในเอกสารต่าง ๆ แทนนาย ช.

จำเลยที่ ๑ นำสืบว่า จำเลยที่ ๑ เคยทำงานเป็นชิปปิงอยู่ที่จังหวัดชลบุรีตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๙ จนถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๐ จึงได้ลาออกกลับไปทำธุรกิจส่วนตัวที่จังหวัดอุบลราชธานี จำเลยที่ ๑ รู้จักกับนางสาว พ. และนาย ฅ. แต่จำเลยที่ ๑ ไม่ได้ว่าจ้างบุคคลทั้งสองเกี่ยวกับการขนส่งสินค้าในคดีนี้ตามที่บุคคลทั้งสองให้การ จำเลยที่ ๑ เพิ่งได้ทราบเรื่องเกี่ยวกับคดีนี้เมื่อพนักงานสอบสวนมีหมายเรียกให้ไปให้การในฐานะพยานเมื่อปี ๒๕๕๔ และจำเลยที่ ๑ ไม่เคยรู้จักกับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มาก่อน

จำเลยที่ ๒ นำสืบว่า จำเลยที่ ๒ นำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ช. ไปใช้เป็นหลักฐานในการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. โดยใช้ชื่อนาย ช. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ แต่จำเลยที่ ๒ เป็นคนลงลายมือชื่อของนาย ช. ในเอกสารที่เกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวเองทั้งหมด หลังจากจดทะเบียนจัดตั้งแล้วจำเลยที่ ๒ ได้มอบเอกสารและตราประทับของห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวให้แก่จำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นเพื่อนของจำเลยที่ ๒ นำไปใช้จดทะเบียนเป็นผู้ส่งออกของไปนอกราชอาณาจักร และให้จำเลยที่ ๓ นำชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวไปให้บุคคลอื่นเข้าชื่อในการส่งออก โดยจำเลยที่ ๒ ไม่มีส่วนรู้เห็นในการดำเนินการของจำเลยที่ ๓

จำเลยที่ ๓ นำสืบว่า นางสาว พ. เป็นคนว่าจ้างจำเลยที่ ๓ ให้ติดต่อขอจองตู้คอนเทนเนอร์ระวางเรือ และหาเช่าชื่อผู้ส่งออกเพื่อส่งสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ออกไปนอกราชอาณาจักร จำเลยที่ ๓ จึงติดต่อไปที่บริษัท ล. จำกัด ให้จองตู้คอนเทนเนอร์และระวางเรือให้ ซึ่งบริษัท ล. จำกัด ได้จองตู้คอนเทนเนอร์และระวางเรือจากบริษัท ข. จำกัด ให้ และจำเลยที่ ๓ ยังได้ให้นางสาว พ. เช่าชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ใช้เป็นชื่อผู้ส่งออกสินค้านี้ด้วย จำเลยที่ ๓ ไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับสินค้าที่จะส่งออกและไม่เคยรู้จักกับจำเลยที่ ๑ มาก่อน

ศาลชั้นต้น เห็นว่า เมื่อเอกสารสำเนาชิปปิงออเดอร์ (SHIPPING ORDER) ตามเอกสารหมายเลข ๙ ซึ่งเป็นเอกสารที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับการจองระวางเรือและตู้คอนเทนเนอร์เพื่อส่งสินค้านี้ออกไปนอกราชอาณาจักร มีข้อความปรากฏว่านางสาว พ. ในนามของบริษัท ท. ชิปปิง จำกัด เป็นผู้จัดส่งเอกสารฉบับนี้ทางโทรสารไปยังพนักงานของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นพยานหลักฐานที่ยืนยันได้ว่านางสาว พ. มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการติดต่อจองระวางเรือและตู้คอนเทนเนอร์ และทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดส่งสินค้านี้ออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ที่นางสาว พ. เบิกความว่าจำเลยที่ ๑ เป็นคนว่าจ้างให้นางสาว พ. ดำเนินการดังกล่าวนั้นนางสาว พ. ไม่มีหลักฐานอื่นใดมาแสดงไม่ว่าจะเป็นสัญญาว่าจ้างหรือเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับรายละเอียดของสินค้าที่จะจัดส่ง ซึ่งหากจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างนางสาว พ. จริงก็น่าจะมีหลักฐานเกี่ยวกับการติดต่อว่าจ้างหรือการแจ้งรายละเอียดของสินค้าให้นางสาว พ. หรือบริษัทของนางสาว พ. ไว้เป็นหลักฐานบ้าง อีกทั้งในเรื่องของการจ่ายเงินค่าจ้างระหว่างจำเลยที่ ๑ และนางสาว พ. นั้นนางสาว พ. เบิกความว่ายังไม่ได้รับค่าจ้างจากจำเลยที่ ๑ เนื่องจากจัดส่งสินค้าไม่สำเร็จ แต่ตามบันทึกคำให้การชั้นสอบสวนครั้งแรกนางสาว พ.

กลับให้การว่าจำเลยที่ ๑ นำเงินสดมาจ่ายให้แก่นางสาว พ. ด้วยตนเอง และในชั้นสอบสวนเพิ่มเติมนางสาว พ. ยังคงให้การยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ มาพบที่บริษัทเพื่อว่าจ้างให้จัดหาของตู้คอนเทนเนอร์ให้ และจำเลยที่ ๑ เป็นคนจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่นางสาว พ. ด้วยตนเอง นอกจากนี้นางสาว พ. ยังไม่เคยให้การในเรื่องของนาย ธ. ต่อพนักงานสอบสวน ทั้งที่ได้ความจากนาย ธ. เบิกความตอบโจทก์ถามว่านาย ธ. ทำงานอยู่ที่บริษัท พ. ซิปป์ จำกัด ของนางสาว พ. ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ และนาย ธ. ยังเบิกความตอบคำถามด้านของทนายจำเลยที่ ๑ ด้วยว่านางสาว พ. เป็นคนจัดการชำระเงินค่าขนส่งให้แก่นางสาว ก. อันเป็นการแสดงให้เห็นว่านางสาว พ. น่าจะมีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการให้นาย ธ. ดำเนินการจัดหาบรรทุกหั่วลากพร้อมคนขับในการขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ของกลางในคดีนี้ด้วย ดังนี้ หากเจ้าพนักงานตำรวจไม่สามารถสืบสวนได้ตัวเจ้าของหรือผู้ส่งออกไม้พะยูนของกลางในคดีนี้ ซึ่งเป็นบุคคลอื่นใด นางสาว พ. และนาย ธ. ซึ่งเป็นผู้ติดต่อบุคคลต่าง ๆ และดำเนินการเกี่ยวกับคดีนี้ทั้งหมด ย่อมต้องตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้มีส่วนรู้เห็นกับเจ้าของไม้พะยูนในคดีนี้ หรืออาจตกเป็นผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นเจ้าของไม้พะยูนของกลางเสียเอง ดังนี้ การที่พยานทั้งสองเบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลที่ว่าจ้างพยานทั้งสองให้กระทำการดังกล่าว จึงมีลักษณะเป็นคำขัดทอดที่จะทำให้พยานทั้งสองหลุดพ้นจากการตกเป็นผู้ต้องสงสัยไปได้ คำเบิกความของพยานทั้งสองจึงมีน้ำหนักน้อยและต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใดมาสนับสนุนให้คำเบิกความของพยานทั้งสองมีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ข้อเท็จจริงจึงยังไม่อาจรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ ๑ กระทำความผิดตามฟ้องโจทก์

สำหรับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่า โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาสนับสนุนให้เห็นว่านอกเหนือจากการที่จำเลยที่ ๓ ติดต่อบริษัทตู้คอนเทนเนอร์และระวางเรือจากบริษัท พ. จำกัด ผ่านทางบริษัท ล. จำกัด และนำชื่อของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ซึ่งมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้จัดตั้งขึ้นมาใช้เป็นชื่อผู้ส่งออกแล้ว จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเจ้าของไม้พะยูนของกลางหรือมีส่วนรู้เห็นกับการบรรจุไม้พะยูนของกลางเข้าไปไว้ในตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ในคดีนี้ แม้การที่จำเลยที่ ๒ นำชื่อของบุคคลอื่นมาใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด และนำชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวมาให้บุคคลอื่นเข้าชื่อเป็นผู้ส่งออกสินค้าแทน และการที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ได้ให้การถึงเรื่องที่นางสาว พ. เป็นคนว่าจ้างให้ดำเนินการเกี่ยวกับการส่งสินค้ารายนี้ออกไปนอกราชอาณาจักร ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนจะเป็นการกระทำที่มีข้อพิรุธ แต่ลำพังเพียงข้อพิรุธดังกล่าวยังไม่ถือเป็นพยานหลักฐานที่เพียงพอจะรับฟังโดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีส่วนร่วมรู้เห็นว่าการส่งสินค้าที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในคดีนี้เป็นไม้พะยูน พยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบยังมีข้อสงสัยตามสมควรว่าจำเลยทั้งสามกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗/๑ วรรคสอง พิพากษายกฟ้อง ธิปไตยพะยูนแปรรูปและไม้พะยูนท่อนของกลาง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนยกฟ้องโจทก์ เนื่องจากเห็นว่าในส่วนของจำเลยที่ ๑ แม้นางสาว พ. และนาย ธ. จะเบิกความสอดคล้องกันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นคนว่าจ้างให้พยานทั้งสองดำเนินการในเรื่องดังกล่าวก็ตาม แต่ก็ได้ความว่าพยานทั้งสองไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการบรรจุสินค้าใส่ตู้คอนเทนเนอร์แต่อย่างใด พยานทั้งสองไม่อาจยืนยันได้ว่าไม้พะยูนของกลางเป็นของผู้ใด การที่พยานทั้งสองต่างเบิกความกล่าวอ้างลอย ๆ ว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างโดยไม่มีพยานหลักฐานใดมาสนับสนุนเช่นนี้ไม่น่าจะมีข้อควรสงสัยอยู่ เมื่อจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธมาโดยตลอดว่าไม่ได้จ้างนางสาว พ. และนาย ธ. ให้ดำเนินการเช่นนั้น และโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นใด

มาสนับสนุนให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ เป็นคนติดต่อกับจำนางสาว พ. และนาย ธ. ตามที่พยานเบิกความจริง พยานหลักฐานโจทก์ในส่วนขอจำเลยที่ ๑ จึงยังมีข้อควรสงสัยอยู่

สำหรับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เห็นว่า เมื่อโจทก์ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมานำสืบสนับสนุนให้เห็นว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นเจ้าของไม้พะยูนของกลางหรือมีส่วนร่วมรู้เห็นกับการบรรจุไม้พะยูนของกลางเข้าไปไว้ในตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ในคดีนี้อย่างไร ลำพังเพียงได้ความว่าจำเลยที่ ๒ นำชื่อของบุคคลอื่นมาใช้ในการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด และนำชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวมาให้บุคคลอื่นเช่าชื่อเป็นผู้ส่งออกสินค้า แทนก็ตาม จะรับฟังให้เป็นผลร้ายแก่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ถึงขนาดที่รับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีส่วนร่วมรู้เห็นว่าเป็นสินค้าที่จะส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในคดีนี้เป็นไม้พะยูน พยานหลักฐานที่โจทก์ นำสืบยังมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่ง ความสงสัยให้แก่จำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง

พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่ฎีกา

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วยังไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งไม่ฎีกาของพนักงานอัยการ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ข้อเท็จจริงทางคดีรับฟังได้เป็นที่ยุติโดยคู่ความไม่ได้โต้แย้งกันว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุเจ้าหน้าที่ ศุลกากรร่วมกันตรวจค้นตู้คอนเทนเนอร์หมายเลข PANU 1234567 และหมายเลข STXU 8910111 ที่ลานวาง ตู้สินค้าขาออกท่าเรือกรุงเทพ พบไม้ท่อนและไม้แปรรูปบรรจุอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ดังกล่าวจึงยึดไว้ เป็นของกลาง ต่อมาเจ้าพนักงานได้ตรวจสอบพบว่าเป็นไม้พะยูนท่อนอันยังมีไม้แปรรูป ๒๔๕ ท่อน ปริมาตร ๒๑.๗๗ ลูกบาศก์เมตร และไม้พะยูนแปรรูป ๙๘ แผ่น/เหลี่ยม ปริมาตร ๗.๘๕ ลูกบาศก์เมตร ประเมินราคา ไม้ของกลางทั้งหมดได้ ๘๒๖,๖๑๓ บาท คิดเป็นอากรขาออก ๓๓๐,๖๔๕.๒๐ บาท ใบกำกับคอนเทนเนอร์ ของตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ระบุผู้ส่งออกคือห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. โดยสำแดงสินค้าเป็นกระจกแผ่น ส่วนเลขที่ ใบขนสินค้าที่ระบุไว้ในใบกำกับคอนเทนเนอร์เป็นเลขที่ใบขนสินค้าที่บริษัท ก. (ประเทศไทย) จำกัด เป็นผู้ส่งออก ใบกำกับคอนเทนเนอร์ของตู้คอนเทนเนอร์ดังกล่าวสำแดงเท็จโดยระบุเลขที่ใบขนและประเภทสินค้าที่ส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรไม่เกี่ยวข้องกับตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ของกลาง และจากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐาน ว่าบริษัท ย. จำกัด และบริษัท ก. (ประเทศไทย) จำกัด มีส่วนร่วมในการกระทำความผิด

ทางคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าพยานหลักฐานที่โจทก์นำสืบเพียงพอที่จะรับฟังว่าจำเลยทั้งสาม กระทำความผิดตามฟ้องโจทก์หรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๑ เห็นว่าพยานที่โจทก์นำสืบต่างเบิกความถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการส่งออกสินค้าในคดีนี้ไปตามข้อเท็จจริงในส่วนที่พยานแต่ละคนมีส่วนเกี่ยวข้องรู้เห็น โดยเฉพาะ อย่างยิ่งพยานโจทก์ปากนางสาว พ. เป็นพยานเบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างให้พยานดำเนินการ เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าในคดีนี้ โดยเริ่มตั้งแต่จำเลยที่ ๑ ว่าจ้างให้นางสาว พ. จองตู้คอนเทนเนอร์ ระวังเรือ และหาเช่าชื่อผู้ส่งออกเพื่อส่งสินค้า นางสาว พ. จึงโทรศัพท์ติดต่อไปยังจำเลยที่ ๓ เพื่อให้ดำเนินการตามที่ จำเลยที่ ๑ ว่าจ้าง และโจทก์ยังมีพยานปากนาย ธ. เบิกความยืนยันว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ว่าจ้างให้ติดต่อหา รถบรรทุกห้วงเวลามารับตู้คอนเทนเนอร์เปล่ามาส่งมอบ และเมื่อบรรจุสินค้าเสร็จแล้วก็ให้มารับตู้คอนเทนเนอร์ ไปส่งที่ท่าเรือกรุงเทพ ทั้งยังเป็นผู้ติดต่อเคาน์เตอร์เซอร์วิสเพื่อออกใบขนสินค้าขาออกสำหรับสินค้าดังกล่าว เห็นได้ว่าพยานโจทก์ทั้งสองปากได้เบิกความตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นโดยไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยที่ ๑ มาก่อน ทั้งยังปรากฏว่าพยานทั้งสองได้ให้การดังกล่าวต่อพนักงานสอบสวนตั้งแต่ครั้งแรกที่ถูกรับไปให้ปากคำ

จึงน่าจะเชื่อว่าพยานทั้งสองให้การและเบิกความไปตามความจริงโดยไม่ได้มีการปรุงแต่ง แม้การว่าจ้างระหว่าง จำเลยที่ ๑ กับนางสาว พ. และนาย ธ. จะไม่มีการทำสัญญาเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานอย่างอื่นก็ตาม แต่เมื่อปรากฏจากคำเบิกความของนางสาว พ. ว่า ก่อนเกิดเหตุนางสาว พ. เคยรับงานจากจำเลยที่ ๑ แล้วติดต่อให้ จำเลยที่ ๓ รับงานต่อหลายครั้ง โดยการส่งออกสินค้า ในครั้งนี้นางสาว พ. ก็ดำเนินการให้โดยที่ไม่ได้ถาม รายละเอียดเกี่ยวกับลูกค้า เนื่องจากนางสาว พ. และจำเลยที่ ๑ รู้จักกันมาก่อน แสดงให้เห็นว่าการติดต่อว่าจ้าง ระหว่างจำเลยที่ ๑ กับนางสาว พ. นั้นมีการอาศัยความไว้วางใจระหว่างกัน การติดต่อว่าจ้างกันจึงไม่จำเป็นต้อง ทำเป็นหนังสือสัญญาก็ได้ น่าเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ ว่าจ้างให้นางสาว พ. จองผู้คอนเทนเนอร์ ระวังเรือ และหาเช่า ชื่อผู้ส่งออกเพื่อส่งสินค้าจริง ประกอบกับจำเลยที่ ๑ เคยทำงานเป็นชิปปิงอยู่ที่จังหวัดชลบุรีมาก่อนประมาณ ๔ เดือน จำเลยที่ ๑ คงต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องขั้นตอนการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศได้ดีในระดับหนึ่ง โดยต้องรู้ว่าสินค้าใดส่งออกได้หรือไม่ได้ เป็นสินค้าต้องห้ามต้องจำกัด หรือต้องได้รับอนุญาตเป็นพิเศษหรือไม่ จากพฤติการณ์ดังกล่าวจึงรับได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนร่วมรู้เห็นกับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กระทำความผิดตามฟ้อง

สำหรับจำเลยที่ ๒ โจทก์มีจำเลยที่ ๓ เบิกความยืนยันว่าก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ ได้นำหนังสือรับรอง ของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. มาหาจำเลยที่ ๑ และแจ้งว่าประสงค์ที่จะให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกสินค้า จำเลยที่ ๓ จึงได้รวบรวมเอกสารและนำห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวไปขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออก ซึ่งกรมศุลกากรได้รับขึ้นทะเบียนให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวเป็นผู้ส่งออกสินค้า และมีข้อเท็จจริงปรากฏว่า จำเลยที่ ๒ นำสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ช. ไปใช้เป็นหลักฐานในการจดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วน จำกัด ค. โดยใช้ชื่อนาย ช. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ มีจำเลยที่ ๒ เป็นคนลงลายมือชื่อของนาย ช. ในเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ ห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวเองทั้งหมด และนำชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวมาให้จำเลยที่ ๑ เช่าชื่อเป็นผู้ส่งออก สินค้าแทน แสดงให้เห็นว่าหากห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวไปกระทำความผิดกฎหมาย จำเลยที่ ๒ ซึ่งไม่ได้เป็น หุ้นส่วนผู้จัดการย่อมไม่ต้องรับผิดชอบในการกระทำนั้นแต่อย่างใด อันมีลักษณะเป็นการหลีกเลี่ยงกฎหมาย เพื่อให้ตนเองพ้นผิด ย่อมแสดงให้เห็นในตัวว่าจำเลยที่ ๒ ได้จดทะเบียนจัดตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. เพื่อไว้ใช้ ชื่อห้างในการกระทำความผิดในลักษณะต่าง ๆ นอกจากนี้ การที่จำเลยที่ ๒ จะให้บุคคลใดใช้ชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. แจ้งกับทางบริษัทเดินเรือว่าเป็นผู้ส่งออกสินค้านั้น ตามปกติทางการค้าทั่วไปก็ย่อมต้องมีการสอบถามชนิดของ สินค้าและปริมาณ แล้วทำการตรวจสอบว่าเป็นสินค้าใด เป็นสิ่งของผิดกฎหมายหรือไม่ เพราะหากเป็นสิ่งของ ผิดกฎหมายแล้วถูกเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพบก็จะต้องถูกดำเนินคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ดังนี้ จำเลยที่ ๒ คงไม่ได้ให้จำเลยที่ ๑ เช่าชื่อของห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ไปเป็นผู้ส่งออกสินค้าได้อย่างง่าย ๆ ตามที่จำเลยที่ ๒ กล่าวอ้างว่าภายหลังจากที่จำเลยที่ ๒ นำเอกสารหนังสือรับรอง ตราประทับ และบัตรประจำตัวประชาชนไปมอบ ให้แก่จำเลยที่ ๓ เพื่อให้นำไปขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกต่อกรมศุลกากรแล้ว จำเลยที่ ๒ ไม่ทราบจำเลยที่ ๓ ได้นำห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวออกให้ผู้อื่นเช่าชื่อผู้ส่งออกบ้าง ทั้งการส่งออกในครั้งนี้จำเลยที่ ๒ เพิ่งทราบว่าจำเลยที่ ๓ นำชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด ค. ไปให้บุคคลอื่นเช่าชื่อในการส่งออกกระทั่งถูกจับกุมสินค้า และ เจ้าพนักงานตำรวจมีหมายเรียกให้จำเลยที่ ๒ ไปพบนั้น เห็นได้ว่าการกล่าวอ้างของจำเลยที่ ๒ เป็นการกล่าว อ้างลอย ๆ เพื่อให้ตนเองพ้นผิด จากพฤติการณ์และเหตุผลดังกล่าวมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วน ร่วมรู้เห็นกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ในการกระทำความผิดในครั้งนี้

ในส่วนของจำเลยที่ ๓ โจทก์มีนางสาว พ. เบิกความยืนยันว่าภายหลังจากที่นางสาว พ. ได้รับแจ้ง จากจำเลยที่ ๑ ว่าต้องการส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร นางสาว พ. จึงติดต่อไปยังจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็น

เจ้าของบริษัท อ. จำกัด ประกอบการส่งสินค้าไปต่างประเทศให้ของตู้คอนเทนเนอร์และขอเช่าชื่อผู้ส่งออกสินค้าแทน จากนั้นจำเลยที่ ๓ จึงดำเนินการเกี่ยวกับการส่งออกดังกล่าวให้ ซึ่งการประกอบการเป็นผู้ส่งออกสินค้าหรืออาชีพซึ่งมีหน้าที่ดูแลให้ความสะดวกในเรื่องการจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า ทั้งต้องมีการตรวจสอบสินค้าก่อนที่จะมีการนำส่งให้แก่ลูกค้า หากสินค้ามีการชำรุดเสียหายหรือสูญหายไปผู้ขนส่งย่อมต้องรับผิดชอบกับความเสียหายหรือสูญหายดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยที่ ๓ ทำงานในตำแหน่งผู้จัดการทั่วไปของบริษัท อ. จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่รับเดินพิธีการทางศุลกากรทั้งขาเข้าและขาออก และติดต่อเช่าตู้คอนเทนเนอร์เพื่อขนส่งสินค้าเป็นอาชีพ จำเลยที่ ๓ จึงมีหน้าที่ในการตรวจสอบความเรียบร้อยของสินค้าก่อนที่จะมีการขนส่ง โดยเริ่มตั้งแต่การรับตู้คอนเทนเนอร์มาบรรจุสินค้า การบรรจุสินค้าลงในตู้คอนเทนเนอร์จนกระทั่งปิดซีลตู้คอนเทนเนอร์พร้อมที่จะขนส่ง แม้ลูกค้าจะบรรจุสินค้าและปิดซีลเอง แต่ผู้ที่เป็นชิปปิ้งยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องร่วมตรวจสอบความเรียบร้อยในการนำสินค้าบรรจุตู้คอนเทนเนอร์ด้วย เพื่อดูว่าสินค้าที่จะขนส่งมีประเภทและจำนวนตรงกับใบกำกับคอนเทนเนอร์และใบส่งสินค้าขาออกหรือไม่ เพราะหากสินค้าที่จะขนส่งนั้นเป็นสินค้าผิดกฎหมายหรือมีการบรรจุที่ไม่ตรงตามความต้องการของลูกค้า ผู้ขนส่งย่อมต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา โดยไม่อาจปฏิเสธว่าไม่มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวข้องเพื่อให้พ้นผิดได้ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๓ เบิกความว่าไม่ทราบว่าเป็นสินค้าที่บรรจุอยู่ในตู้คอนเทนเนอร์ทั้งสองตู้ของกลางเป็นไม้พะยูนอันเป็นสินค้าต้องห้ามต้องจำกัดตามกฎหมาย เนื่องจากจำเลยที่ ๓ เพียงแต่เป็นคนกลางในการติดต่อของตู้คอนเทนเนอร์ ระวังเรือและให้จำเลยที่ ๑ เช่าชื่อเป็นผู้ส่งออกสินค้าเท่านั้น คำเบิกความดังกล่าวย่อมไม่อาจรับฟังและจำเลยที่ ๓ ย่อมไม่อาจปฏิเสธให้พ้นความผิดได้ ประกอบกับห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จำเลยที่ ๓ นำมาให้จำเลยที่ ๑ เช่าชื่อเป็นผู้ส่งออกก็เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จำเลยที่ ๒ เป็นผู้จัดตั้งขึ้นโดยใช้ชื่อของบุคคลอื่นเป็นผู้จัดตั้ง เมื่อจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รู้จักสนิทสนมกันมานาน และจำเลยที่ ๒ ยังเป็นผู้มอบหนังสือรับรอง ตราประทับ และบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่จำเลยที่ ๓ นำไปขึ้นทะเบียนเป็นผู้ส่งออกต่อกรมศุลกากรเพื่อให้จำเลยที่ ๓ นำออกให้บุคคลอื่นใช้เช่าชื่อเป็นผู้ส่งออก พฤติการณ์ดังกล่าวจึงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมรู้เห็นกับจำเลยที่ ๒ ในการนำห้างหุ้นส่วนจำกัดที่จำเลยที่ ๒ จัดตั้งขึ้นไปทำการค้าให้เกิดรายได้แก่ตนเอง เมื่อจำเลยที่ ๓ นำห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวออกให้จำเลยที่ ๑ เช่าชื่อ จึงสอดแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๓ มุ่งจะกระทำความผิดอาญาโดยหลีกเลี่ยงภาษีอากรถือได้ว่าจำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมรู้เห็นกับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในการกระทำความผิดครั้งนี้

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้ฎีกา

โรคไข้หวัดและไข้หวัดใหญ่

จาก thaihealthlife.com (รวมสาระสุขภาพกายและจิต)

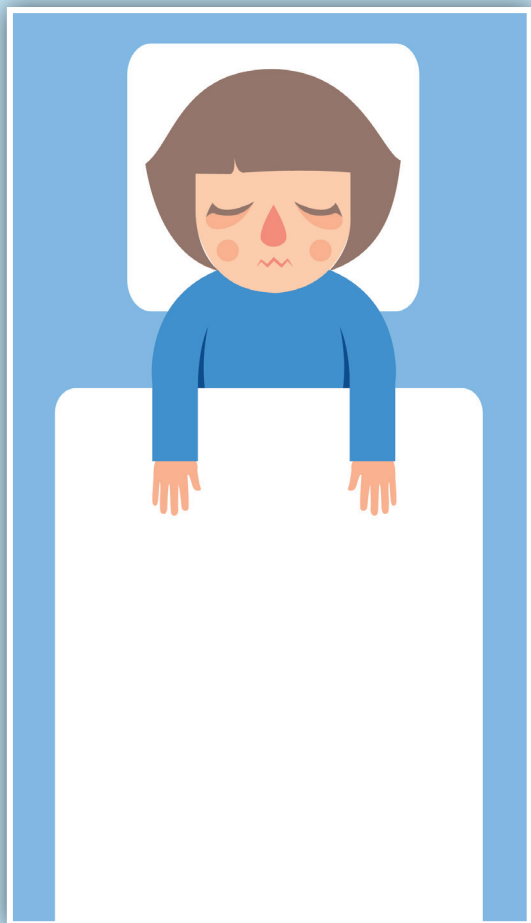
โรคไข้หวัด (Common cold) สาเหตุเกิดจากการติดเชื้อไรโนไวรัส (Rhinoviruses) มากถึง ๓๐ - ๔๐% และโคโรนาไวรัส ๑๐ - ๒๐% และรวมถึงไวรัสชนิดอื่น ๆ กว่า ๒๐๐ สายพันธุ์ที่มีผลทำให้เกิดโรคหวัด ส่วนไข้หวัดใหญ่ (Influenza) เกิดจากการติดเชื้อไวรัส Influenza virus โดยการเกิดโรคและการแพร่ระบาดเกิดผ่านการสัมผัสและการเข้าสู่ร่างกายทางจมูก ปาก ตา ซึ่งเชื้อเหล่านี้อยู่ในละอองเสมหะ น้ำมูก น้ำลายของผู้ป่วยที่ไอ จาม ออกมา และการสัมผัสภาชนะหรือเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ ที่มีเชื้อโรคนี้ปะปนอยู่

โรคนี้สามารถแพร่กระจายได้ง่ายในบริเวณพื้นที่ที่มีคนแออัดและมีอากาศถ่ายเทไม่สะดวก โดยโรคชนิดนี้มักเกิดกับเด็กมากที่สุด

อาการ

อาการของไข้หวัดจะเริ่มจากการมีไข้ ตัวร้อน ปวดเมื่อย รู้สึกอ่อนเพลีย หนาว ปวดศีรษะ ไอ จาม เจ็บหรือแสบคอ และมีน้ำมูก มีเสมหะซึ่งอาจจะไม่มีสีหรือมีสีเขียว สีเหลือง ซึ่งเป็นการอาการบ่งบอกถึงภาวะการติดเชื้อ โดยเป็นอาการเบื้องต้นของ

คนที่เป็นไข้หวัดธรรมดาที่อาการจะไม่รุนแรงนัก ในส่วนคนที่เป็นไข้หวัดใหญ่จะมีอาการเหมือนเป็นไข้หวัดธรรมดา แต่จะมีอาการที่รุนแรงกว่าถึงขนาดผู้ป่วยสามารถช็อกได้ ได้แก่ อาการตัวร้อนจัด หนาวสั่น และมีอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรง ปวดตื้อ กล้ามเนื้อ ปวดตามข้อกระดูก และอาจมีอาการคลื่นไส้ อาเจียนร่วมด้วย แต่หากผู้ป่วยมีการรักษาสุขภาพ และการกินยาอย่างถูกต้อง ผู้ป่วยก็มักจะหายภายใน ๓ – ๗ วัน แต่ในระยะของการเกิดโรคจะทำให้ภูมิคุ้มกันของร่างกายต่ำลง และมักเกิดโรคแทรกซ้อนตามมาด้วย ได้แก่ โรคปอดบวม หลอดลมอักเสบ เป็นต้น

ซึ่งโรคที่แทรกซ้อนเหล่านี้้อาจเป็นอันตรายต่อคนตั้งครรรค์ คนที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังต่าง ๆ โรคปอด โรคหลอดเลือดและหัวใจ โรคเบาหวาน โรคตับ โรคไต โรคที่เกี่ยวกับภูมิคุ้มกันต่ำ โรคธาลัสซีเมีย โรคลมชัก ซึ่งมีส่วนส่งเสริมระบบภูมิคุ้มกันให้ต่ำลงและการเพิ่มความรุนแรงของโรคต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย

การป้องกันและรักษาตัวเองเบื้องต้น

๑. หลีกเลี่ยงการสัมผัสและคลุกคลีกับผู้ป่วย รวมถึงการสัมผัสภาชนะเครื่องใช้หรือเครื่องนุ่งห่มของผู้ป่วย หรือการใช้สิ่งของต่าง ๆ ร่วมกับผู้ป่วย เช่น จาน ชาม ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้า เป็นต้น

๒. ล้างมือให้สะอาดด้วยสบู่หรือน้ำสะอาด อยู่เสมอก่อนมีการรับประทานอาหาร

๓. หมั่นทำความสะอาดสิ่งของเครื่องใช้หรือเครื่องนุ่งห่มอยู่เสมอ

๔. ขณะที่มีการระบาดของโรค ควรหลีกเลี่ยงสถานที่ที่มีคนแออัดหรือมีผู้ป่วยโรคนี้อยู่

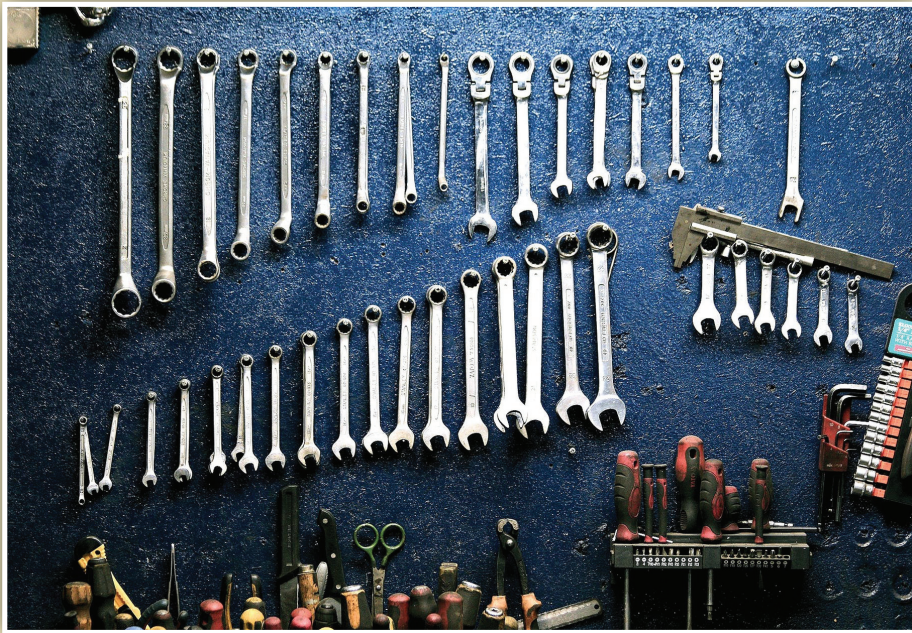
๕. หมั่นดูแลสุขภาพด้วยการกินอาหารที่มีประโยชน์ และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

๖. สำหรับผู้ที่เริ่มมีอาการป่วยควรกินยาให้สม่ำเสมอ และหลีกเลี่ยงการตากแดด การทำงานหนัก หรือการอยู่ในสถานที่ที่มีอากาศเย็นหรือหนาวจัด ซึ่งอาจทำให้อาการของโรครุนแรงขึ้น

๗. เมื่อเริ่มมีอาการไข้หวัดใหญ่ ควรดื่มน้ำมาก ๆ และพักผ่อนให้มาก ถ้าตัวร้อนมากให้ใช้น้ำอุ่นเช็ดตัว และถ้าอาการไม่ดีขึ้น เช่น มีอาการไอมากขึ้น มีอาการแน่นหน้าอกเกิน ๒ วัน ให้ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงที่มีโรคเรื้อรังประจำตัวดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้หากมีการกำเริบของโรคประจำตัวในขณะที่เป็นโรคหวัดนี้

ดูใบเสร็จค่าซ่อม ก่อนขับรถออกจากอู่

จาก ชาว สคบ. กองเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตร

“โอ้โฮ !!! ทำไมแพงอย่างนี้ล่ะช่าง ? ไหนบอกว่า เสียนิดเดียว” ลูกค้าประจำอู่ช่างซ่อมรถอย่างหัวเสีย “ก็อะไหล่ล้นอกมันแพง นี่ผมคิดราคากันเองแล้วนะ” ช่างซ่อมรถตอบ “อะไหล่ยี่ห้อไหน ไม่เห็นบอกก่อนเลย ราคานี้ผมดาวนัรรถใหม่ได้เลย เฮ้อ ! แต่จ่ายก็จ่าย” ลูกค้าตัดบท พร้อมกับถามว่า “หวังว่าซ่อมคราวนี้ จะไม่มีปัญหาอีกแล้วนะช่าง ?” ไม่มีคำตอบใด ๆ จากช่างซ่อมรถนอกจากรอยยิ้มเท่านั้น

ผู้บริโภคคงเคยเจอกับเหตุการณ์แบบนี้ด้วยความที่เป็นช่างซ่อมรถประจำประจำ ซ่อมแล้วก็ซ่อมเสร็จกันไป บางอู่ไม่มีใบเสร็จค่าซ่อมให้ หรือบางอู่ออกใบเสร็จให้ แต่ไม่มีรายละเอียดอะไรเลยนอกจากจำนวนเงินค่าซ่อม ทำให้เจ้าของอู่ซ่อมรถมีอำนาจต่อรองเหนือกว่าผู้บริโภค ซึ่งไม่มีความรู้ด้านเครื่องยนต์เท่าที่ควร โดยอู่ซ่อมรถ

สามารถกำหนดราคาค่าบริการ อะไหล่รถยนต์ อย่างไม่เป็นธรรมและไม่มีการรับประกันหลังการซ่อม ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาภายหลังไม่ว่าจะเจออะไหล่ปลอมหรือซ่อมแล้วยังเสียอีก ผู้บริโภคจึงไม่สามารถเรียกร้องอะไรได้ เพราะไม่มีหลักฐานมายืนยัน ทำให้ผู้บริโภคเสียเปรียบและตกเป็นเหยื่อในที่สุด

เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว ผู้บริโภคต้องขอใบเสร็จรับเงินจากอู่ซ่อมรถทุกครั้งและสังเกตด้วยว่ามีรายละเอียดที่สำคัญครบถ้วนหรือไม่ ซึ่งรายละเอียดต้องเป็นไปตามประกาศของ สคบ. เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการซ่อมรถยนต์เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ โดยประกาศดังกล่าวกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีหลักฐาน

การรับเงินและมอบให้แก่ผู้บริโภคนั้นทันทีที่รับเงินหรือค่าตอบแทนการให้บริการซ่อมรถยนต์ และหลักฐานการรับเงินที่ออกให้แก่ผู้บริโภคนั้นต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่ต่ำกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้ ๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบธุรกิจและของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน ๒) วัน เดือน ปี ที่ผู้บริโภคนำรถมาซ่อม ๓) วัน เดือน ปี ที่ผู้บริโภครับรถคืน ๔) รายละเอียดเกี่ยวกับยี่ห้อ รุ่น หมายเลขเครื่องยนต์ หมายเลขตัวถัง และหมายเลขทะเบียนของรถยนต์ที่ทำการซ่อม ๕) ระยะทางการใช้ของรถยนต์ในวันที่รับมอบเพื่อซ่อมและในวันที่ซ่อมเสร็จ ๖) รายการที่ทำการซ่อม ๗) ราคาค่าบริการซ่อมรถยนต์ (ค่าแรง) ๘) กรณีที่มีการเปลี่ยนอะไหล่ต้องระบุรายการ ยี่ห้อ และสภาพของอะไหล่ที่เปลี่ยน ราคาอะไหล่ ๙) ระยะเวลาหรือระยะทางสำหรับ

การรับประกันความชำรุดบกพร่องหรือคุณภาพงานซ่อม และหรือการรับประกันอะไหล่ที่เปลี่ยน และ ๑๐) ลายมือชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงินในเอกสารหลักฐานการรับเงินและหรือเอกสารแนบท้ายหลักฐานการรับเงินทั้งหมด

ทั้งนี้ หลักฐานการรับเงินต้องไม่มีข้อความที่มีลักษณะหรือความหมายเป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจที่เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการให้บริการซ่อมรถยนต์ของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลอื่น ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจต้องรับผิดชอบ นานเท่าไรแล้วที่ผู้บริโภคนั้นถูกเอาเปรียบ ถึงเวลาที่ทุกท่านต้องใส่ใจรักษาสวัสดิภาพของตนเอง ไม่ตกเป็นเหยื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่สุจริตอีกต่อไป หากผู้ประกอบธุรกิจใดไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องให้ผู้บริโภค ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และสามารถร้องเรียนได้ที่ สคบ. สายด่วน ๑๑๖๖

เดิม สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ก่อสร้างสถานพักผ่อนและบ้านพักตากอากาศ (บางละมุง) บนที่เนื้อที่กว่า ๑๐๖ ไร่ ตั้งอยู่หมู่ ๓ ถนนสุขุมวิท ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งมีสภาพทรุดโทรมไปตามการใช้งานตามธรรมชาติ และปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างศูนย์ฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและสวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทดแทนสถานพักผ่อนเดิม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นศูนย์กลางรองรับการฝึกอบรม สัมมนาที่ได้มาตรฐานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานในสังกัด รวมทั้งเป็นสถานที่ให้บริการด้านสวัสดิการและสนันทนาการแก่ข้าราชการตำรวจและหน่วยงานในสังกัด

ศูนย์ฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรและสวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “THE COP SEMINAR & RESORT” จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางของการอบรมสัมมนาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและหน่วยงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนเป็นสถานที่ให้บริการด้านที่พัก งานจัดเลี้ยงสังสรรค์ งานมงคลสมรส รวมทั้งงานสนันทนาการอื่น ๆ ของข้าราชการตำรวจและครอบครัว ประกอบไปด้วย อาคารห้องพัก โรงแรม ๘๐ ห้อง บ้านพักวิลล่า อาคารประชุมสัมมนา และพื้นที่สำหรับการจัดเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน

THE COP SEMINAR & RESORT

อาคารห้องพักโรงแรม ๘๐ ห้อง

ห้องพักจัดแต่งสไตล์โมเดิร์น ประกอบด้วยห้องพักแบบสแตนดาร์ด ห้องสวีท และ แชนดิแคป ห้องอาหารอยู่บริเวณชั้น ๑ ของอาคารโรงแรม เพื่อให้ท่านได้ดื่มด่ำกับวิวชายทะเลอันสวยงามแบบ ๑๘๐ องศา อีกทั้งยังมีห้องออกกำลังกายและสระว่ายน้ำขนาดมาตรฐานไว้ให้บริการ

มีพื้นที่กว้างใหญ่ โอบอ้อม อากาศภายในมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน อาคารต้อนรับที่ออกแบบหลังคาเหมือนเสากระโดงเรือ ทำให้อากาศถ่ายเทโปร่งสบาย บริเวณโดยรอบมีต้นไม้ที่ให้ความร่มรื่นให้ท่านได้พักผ่อนแบบใกล้ชิดธรรมชาติแบบเต็มที่

อาคารศูนย์สัมมนาประสารราชกิจที่รองรับผู้เข้าสัมมนาได้ถึง ๓๐๐ ท่าน และยังมีห้องประชุมขวัญดาวสำหรับการประชุมเล็ก จำนวน ๔ ห้อง

บ้านพักแบบวิลล่า

ประกอบด้วย บ้านพักวิลล่าแบบ ๑ ห้องนอน จำนวน ๒๐ หลัง บ้านพักวิลล่าแบบ ๒ ห้องนอน จำนวน ๑๐ หลัง และบ้านพักวิลล่าแบบ ๓ ห้องนอน จำนวน ๔ หลัง ซึ่งเหมาะสำหรับพักแบบครอบครัว ปิ้งย่าง ปาร์ตี้เล็ก ๆ เป็นส่วนตัว

THE COP SEMINAR & RESORT ถือเป็นศูนย์กลางแหล่งท่องเที่ยวในโซนพัทยามีสถานที่ท่องเที่ยวใกล้เคียงมากมาย มีความสะดวกสบาย สระว่ายน้ำ ฟิตเนส สนามเทนนิสพื้นที่สำหรับออกกำลังกาย

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๓๘๒๔-๐๒๓/๕

Facebook: www.facebook.com/thecopresort

๐๙-๕๙๑๗-๒๒๖๖/๐-๓๘๒๔-๐๒๗๕ ฟรุ๊นท์		อัตราค่าบริการห้องพักและบ้านพักวิลล่า			๐๙-๖๘๘๒-๐๓๗๓ ฝ่ายขาย	
ประเภทห้องพัก (รวมอาหารเช้า)	ราคา/คืน					
	ข้าราชการตำรวจ	ข้าราชการส่วนอื่นหรือพนักงานของรัฐ			ประชาชนทั่วไป	
		จันทร์-อาทิตย์	อาทิตย์-พฤษ	ศุกร์-เสาร์(นักชดถุกษ์)	อาทิตย์-พฤษ	ศุกร์-เสาร์(นักชดถุกษ์)
Standard Room (ธรรมดา)	๘๐๐	๑,๒๐๐	๑,๔๐๐	๑,๔๐๐	๑,๖๐๐	
Suit Room (สูท)	๑,๕๐๐	๒,๒๐๐	๒,๔๐๐	๒,๕๐๐	๒,๘๐๐	
Junior Villa ๑ ห้องนอน/๑ ห้องน้ำ พักได้ ๒ ท่าน	๑,๘๐๐	๒,๕๐๐	๒,๘๐๐	๒,๘๐๐	๓,๐๐๐	
Family Villa ๒ ห้องนอน/๒ ห้องน้ำ พักได้ ๔ ท่าน	๒,๕๐๐	๓,๐๐๐	๓,๕๐๐	๓,๕๐๐	๔,๐๐๐	
Pool Villa ๓ ห้องนอน/๓ ห้องน้ำ พักได้ ๖ ท่าน + สระว่ายน้ำ	๖,๐๐๐	๙,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	

หมายเหตุ : การเข้าพักหากมีการเพิ่มบุคคลที่ ๓ ข้าราชการตำรวจคิดเพิ่มท่านละ ๕๐๐.- ข้าราชการส่วนอื่นและประชาชนทั่วไป คิดเพิ่มท่านละ ๖๒๐.-
(ทางโรงแรมของสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า) อัตราค่าบริการ ๑ เม.ย.-๓๑ ก.ค.๖๓

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ ตร. จัดพิธีรับ – ส่งมอบหน้าที่ ผบ.ตร. พร้อมให้ข้าราชการตำรวจในสังกัดได้ร่วมแสดงความเคารพส่งผู้บังคับบัญชาที่เกษียณอายุราชการประจำปี ๒๕๖๓ เนื่องในโอกาสที่ พล.ต.อ.จักรทิพย์ ชัยจินดา ผบ.ตร. คนที่ ๑๑ เกษียณอายุราชการ

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. พร้อม พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์, ผบช.สยศ.ตร., ผบช.ตชด. ร่วมการประชุม ผบ.เหล่าทัพ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ โดยมี ผบ.ทสส. เป็นประธาน พร้อมด้วย ผบ.ทบ., ผบ.ทร., ผบ.ทอ. และนายทหารผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม จากนั้น ผบ.ทสส. นำ ผบ.เหล่าทัพ และ ผบ.ตร. ร่วมแถลงข่าวกับสื่อมวลชนในประเด็นที่น่าสนใจ

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. เป็นประธานสัมมนาผู้บริหารระดับ ผบช., รอง ผบช., ผบก. หรือ ตำแหน่งเทียบเท่า ที่ได้รับการแต่งตั้งในวาระประจำปี ๒๕๖๓ ระหว่าง วันที่ ๕ - ๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.มนู เมฆหมอก รอง ผบ.ตร. พร้อมด้วย ผบช.ภ.๑, พล.ต.ต.สุภจิรย์ บุญครอง รอง ผบช.ภ.๑, ผบก.ภ.จ.สมุทรปราการ และ พล.ต.อ.ศุภากรณ์ จันทาบุตร รอง ผบก.ภ.จ.สระบุรี ร่วมแถลงข่าว การจับกุมขบวนการค้ายาเสพติดรายสำคัญ พร้อมของกลางยาบ้า จำนวน ประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ เม็ด และยาเสพติดประเภทอื่นอีกหลายรายการ

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.อำพล บัวรับพร ผบช.ภ.๑ ประธานในพิธีฯ พร้อมด้วย รอง ผบช.ภ.๑, ผบก.ภ.ก.๑, ผบ.ก.ส.ภ.๑, รอง ผบ.ก.อก.ภ.๑, รอง ผบ.ก.ส.ภ.๑ และข้าราชการตำรวจในสังกัด บก.ก.ก.๑, บก.ส.ส.ภ.๑ ร่วมพิธีบำเพ็ญกุศลเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล เนื่องในวันคล้ายวันสวรรคตรัชกาลที่ ๙ ณ ห้องประชุมอมรวิวัฒน์ อาคารอเนกประสงค์ ภ.๑

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.สุชาติ ชีระสวัสดิ์ พร้อมด้วย ผบช.ภ.๑, และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดสืบสวนจับกุมร่วมกันแถลงข่าวจับนายสม (นามสมมติ) โจรบุกเดี่ยวชิงทรัพย์ร้านทองห้างดังย่านรัตนวาณิชศรีตามหมายจับ ศาลจังหวัดนนทบุรีในข้อหาชิงทรัพย์โดยมีอาวุธปืนโดยใช้ยานพาหนะ เพื่อกระทำความผิด พร้อมของกลาง แหวนสีทองน้ำหนักประมาณ ๓.๗ กรัม ๓ วง เงินสดจำนวน ๕,๕๐๐ บาท โทรศัพท์มือถือและรถจักรยานยนต์ที่ใช้ก่อเหตุ

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.วีระ จีระวิระ ผบช.ภ.๒ เป็นประธาน ในพิธีงาน "วันตำรวจ" ประจำปี ๒๕๖๓ ของ ภ.๒ และมอบโล่ รวมทั้งใบประกาศเกียรติคุณให้กับข้าราชการตำรวจและพลเมืองดี ที่ช่วยเหลือกิจการตำรวจ โดยมี รอง ผบช.ภ.๒, ผบก.อก.ภ.๒, ผู้มีเกียรติ, คณะแม่บ้าน และข้าราชการตำรวจในสังกัด บก.อก.ภ.๒ ณ ห้องประชุมรอดบางยาง ภ.๒ ชั้น ๓

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.ณัฐธร เพระาสุนทร ที่ปรึกษาพิเศษ ตร. เป็นผู้แทน ตร. ร่วมพิธีเนื่องในวันคล้ายวันพระราชสมภพครบ ๑๒๐ ปี สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยมีนายกรัฏมนตรี และภริยา เป็นประธานในพิธีฯ

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.เพิ่มพูน ชิดชอบ ผู้ช่วย ผบ.ตร. ร่วมตรวจเยี่ยม และมอบเงินสวัสดิการแก่ ร.ต.อ.ณัฐพล ทาซุ่ม สังกัด กก.ตชต.๓๓ จว.เชียงใหม่ ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุม กลุ่มผู้ชุมนุมเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ บริเวณแยกนางเลิ้ง กทม.

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.มนู เมฆหมอก รอง ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ต.พีระพงศ์ วงษ์สมาน และ พล.ต.ต.สำราญ นวลมา รอง ผบ.ชน., ผบก.สปพ., ผกก.สายตรวจ บก.สปพ. แล่งจับกุมแก๊งค์เครือข่ายยาเสพติดย่านบางบัวทอง โดยจับกุมผู้ต้องหา ๓ ราย พร้อมของกลางยาบ้า ๕,๕๐๐,๐๐๐ เม็ด เคตามีน น้ำหนักประมาณ ๕๐๐ กรัม ไฟวีไฟวี จำนวนประมาณ ๘๘๕ เม็ด โดยจับกุม ได้บริเวณหมู่บ้านบัวทอง หมู่บ้านคุณภาทร ๗ จว.นนทบุรี

วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.ท.วีระ จีระวิระ ผบช.ภ.๒ และข้าราชการ ตำรวจในสังกัด ภ.๒ เข้าร่วมกิจกรรมน้อมรำลึกเนื่องในวันคล้าย วันสวรรคตพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๓ พิธีวางพวงมาลา ณ บริเวณลานพระบรมรูปราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ ที่กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ (บก.ปพ.) เมืองทองธานี จว.นนทบุรี พล.ต.ท.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบช.ภ.๒ พร้อมด้วย พล.ต.ต.ปัญญา ปินสุข รอง ผบช.ภ.๒, พล.ต.ต.มานะ กลีบสัตบุศย์ ผบก.อก.บช.ภ.๒ แล่งผลปฏิบัติการ "วาพเกยต้น" ปิดล้อมตรวจค้นเป้าหมาย ๗ จุด จับกุมเครือข่ายบ่อนพนันออนไลน์รายใหญ่ ชื่อ "มาวินเบต ดอทคอม"

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.ปิยะ อุทาโย รอง ผบ.ตร. เดินทางตรวจสภาพทรัพย์สินทางราชการที่เสียหาย กล่าวให้โอวาทพร้อมทั้งมอบสิ่งของตรวจเยี่ยมบำรุงขวัญและกำลังใจให้แก่ข้าราชการตำรวจ สภ.เป็ร็ง และครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากเหตุท้อฟ้าระเบิดเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๓ ณ บริเวณหน้า สภ.เป็ร็ง และได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประชุมติดตามกรณีดังกล่าว ณ ห้องประชุม ศปก.สภ.เป็ร็ง จว.สมุทรปราการ

วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.ท.ภักพงษ์ พงษ์ภคตรา ผบ.ช.น. พร้อมด้วย รอง ผบ.ช.น. ที่เกี่ยวข้อง, ผบก.สพพ., รอง ผบ.ก.ส.ช.น. ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ร่วมแถลงข่าวการจับกุมคดีแก๊งเครือข่ายยาเสพติดรายใหญ่ในพื้นที่ กทม. และปริมาณผล พร้อมของกลาง ยาบ้า ๒,๘๐๐,๐๐๐ เม็ด, ยาอี ๔,๕๘๐ เม็ด, ยาเคตามีน ๐.๘๕ กรัม และยาไอซ์ ๑๕ กิโลกรัม ณ ลานแถวแถว ชั้น ๑ อาคาร บช.น.

วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.ท.อภิชาติ ศิริสิริทธิ์ ผบ.ช.ภ.๖ พร้อมด้วย ผบก.ภ.จ.ว.นครสวรรค์, รอง ผบ.ก.๖ และคณะ ได้เดินทางตรวจเยี่ยม ส.ต.ท.สุพศิน วงศ์กระจ่าง ผบ.หมู่ (ป.) สภ.หนองปลิง จ.ว.นครสวรรค์ ที่ได้รับบาดเจ็บขณะปฏิบัติหน้าที่ โดยได้มอบเงินช่วยเหลือพร้อมมอบกระเช้าเพื่อเป็นขวัญกำลังใจ และได้กล่าวชมเชยในความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ ณ โรงพยาบาลสวรรค์ประชารักษ์

วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.อ.มนู เมฆหมอก รอง ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร., พล.ต.ท.ภักพงษ์ พงษ์ภคตรา ผบ.ช.น., รอง ผบ.ช.น. ที่เกี่ยวข้อง, ผบก.น.๕ ตลอดจนหน่วยร่วมที่สนับสนุนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ร่วมชมการสาธิตการตั้งจุดตรวจทดลองตรวจวัดแอลกอฮอล์เพื่อลดอุบัติเหตุ หลังจากนั้น ได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน ณ บริเวณด้านหน้า สน.ทองหล่อ

วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. และคณะ เดินทางมาตรวจเยี่ยม พร้อมมอบสิ่งของบำรุงขวัญแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในสังกัด ภ.จว.อุดรธานี และมอบเงินสนับสนุนแก่หน่วยงานในสังกัด ภ.จว.อุดรธานี จำนวน ๑๐ สภ., หน่วยงานตำรวจในสังกัด บช. อื่น พร้อมมอบโอวาทฯ

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. ให้โอวาทและมอบของที่ระลึกแก่ข้าราชการตำรวจไทยที่ต้องเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ภารกิจรักษาสันติภาพ ณ สาธารณรัฐชูดานใต้ จำนวน ๗ คน ในโอกาสเข้ารายงานตัว โดยมี ผบก.สท. และ ผบ.ก.ตท. เข้าร่วมฯ

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พล.ต.ท.จรรวีวัฒน์ ไวยยะ ผู้ช่วย ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ต.วรวีวัฒน์ วัฒนันครบัญญัติ รอง ผบช.ก., หัวหน้ากลุ่มงานตรวจและวินิจฉัยคำร้องทุกข์ ผู้แทนกรมการจัดหางาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลการปฏิบัติการปราบปรามการแสวงหาประโยชน์จากประชาชนโดยมิชอบในการจัดหางาน

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พล.ต.อ.วิสนุ ปราสาททองโอสถ จเรตำรวจแห่งชาติ (จตช.) ได้รับมอบหมายจาก ผบ.ตร. เป็นประธานในพิธีวางพวงมาลา ณ ลานอนุสาวรีย์ ผู้กล้า บ.ตร. เนื่องในวันคล้ายวันสถาปนา บ.ตร. ครบรอบ ๕๑ ปี โดยมี พล.ต.ท.ชินภัทร สารสิน ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบ.ก.บ.ตร., และผู้แทนหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมในครั้งนี้

วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.ท.ชินภัทร สารสิน ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผบช.ปส. ลงพื้นที่ จว.ราชบุรี โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงาน ป.ป.ส., ภ.๗, ผบ.ก.จว.ราชบุรี, ฝ่ายทหาร, ฝ่ายปกครองจังหวัดราชบุรี, สำนักงาน ป.ปง. ร่วมกันอำนวยความสะดวกสืบสวนเร่งรัดผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อปฏิบัติการสืบสวนปราบปรามยาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล บช.ปส. โดย บก.สกส. จึงบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้การดำเนินการปราบปรามยาเสพติดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดแผนยุทธการสยบไฟรี ๖๔/๑ "เปิดสงครามหนักคำ ล้ำยึดทรัพย์"

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.ท.รณศิลป์ ภู่อสาระ ผบช.ภ.๙/รอง ผอ.รমন.ภ.๓๔ สน. (ตร.) เปิดโครงการฝึกทบทวนยุทธวิธีตำรวจ สบพ.ต.ก.ตร.สน. ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ ณ ศูนย์ฝึกยุทธวิธีตำรวจ บ.บุเกะคละ ต.บุตี อ.เมืองยะลา จว.ยะลา

วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.อ.มนู เมฆหมอก รอง ผบ.ตร., ผบช.ปส. แลกเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติการปิดล้อมตรวจค้นตามแผนปฏิบัติการสยบไฟรี ๖๔/๒ "ตามล่าเครือข่ายค้ายา ระบบโลจิสติกส์"

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ พล.ต.ท.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบช.ก. พร้อมด้วย พล.ต.ต.ปัญญา ปิ่นสุข รอง ผบช.ก., พล.ต.ต.สยาม บุญสม ผบ.ก.คท., พ.ต.อ.ดำรงศักดิ์ อ่อนตา ผกก.๒ บก.ป.คท. และนางวรรณภา สุขคง ผู้อำนวยการกองต่อต้านการค้ายาเสพติด และผลปฏิบัติการปราบปรามเครือข่ายค้ายาเสพติด ร้านสปาค้าประเวณีเยาวชนหญิงอายุระหว่าง ๑๕-๑๘ ปี ในพื้นที่ จว.นนทบุรี พร้อมจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับได้ ๑๑ คน

สาร
ของ

**พลตำรวจเอก สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
เนื่องในวันตำรวจ ประจำปี ๒๕๖๓**

เพื่อนข้าราชการตำรวจ และพี่น้องประชาชนทุกท่าน

เนื่องในโอกาสวันตำรวจได้เวียนมาบรรจบครบรอบอีกวาระหนึ่ง ผมขอส่งความปรารถนาดีมายังข้าราชการตำรวจ และพี่น้องประชาชนทุกท่านด้วยความจริงใจ

วันตำรวจ เป็นวันแห่งเกียรติยศและศักดิ์ศรีของตำรวจ ซึ่งข้าราชการตำรวจจะต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่ามีหน้าที่รับใช้ประชาชน ดูแลทุกข์สุขของพี่น้องประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง ซึ่งข้าราชการตำรวจทุกคนจะต้องมีการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ทันเหตุการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และสามารถขับเคลื่อนเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ในภารกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะภารกิจที่สำคัญที่สุด คือ การพิทักษ์ปกป้องสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เทิดพระเกียรติและสนองพระบรมราโชบายในทุกด้าน ข้าราชการตำรวจต้องเป็นที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง ช่วยปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และต้องดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศและศักดิ์ศรีของตำรวจ เป็นองค์กรบังคับใช้กฎหมายที่น่าสมัยในระดับมาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนเชื่อมั่นศรัทธา

ซึ่งในรอบปีที่ผ่านมา มีเหตุการณ์สำคัญหลายเหตุการณ์ที่เพื่อนข้าราชการตำรวจต้องเผชิญและแก้ไขให้สังคมปกติสุข บรรเทาความทุกข์ยาก ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนในนามสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผมจึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

สุดท้ายนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตลอดจนจนเดชะพระบารมีแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินี ได้โปรดดลบันดาลพระราชทานพร ให้ข้าราชการตำรวจและครอบครัว รวมถึงพี่น้องประชาชนทุกท่าน ประสบแต่ความสุขความเจริญ มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง แคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งปวง และสัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.ท.ภาณุรัตน์ หลักบุญ ผบ.ภ.๓ เป็นประธานในพิธีมอบและสาธิตการใช้อากาศยานไร้คนขับควบคุมระยะไกล (UAV) “โดรน” แบบตรวจจับความร้อน รุ่น Mavic 2 Enterprise สำหรับภารกิจในการลาดตระเวนสกัดกั้นและปราบปรามการลักลอบลำเลียงยาเสพติดในพื้นที่แนวชายแดนของ ภ.๓ ได้แก่ ภ.จว.อุบลราชธานี และ ภ.จว.อำนาจเจริญ

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ พล.ต.ท.สมพงษ์ ชิงดวง ผบ.ช.ตม. พร้อมด้วย ผบ.ภ.ศฝร.ตม., รองโฆษก สตม. และโฆษก บก.ตม.๑, ผกก.ด่าน ตม.ทอ.กรุงเทพฯ บก.ตม.๒ และข้าราชการตำรวจ เข้าร่วมแสดงความยินดีกับสถานีโทรทัศน์ฯ ช่อง ๗ เนื่องในโอกาสครบรอบวันก่อตั้งปีที่ ๕๓ ก้าวเข้าสู่ปีที่ ๕๔ โดยเผยแพร่ข่าวด้านดีให้กับ สตม. มาโดยตลอด และร่วมบริจาคพร้อมมอบอุปกรณ์กีฬาเพื่อที่จะนำไปมอบให้กับเยาวชนต่อไป ณ สถานีโทรทัศน์ฯ ช่อง ๗

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร., พล.ต.ต.จิรสันต์ แก้วแสงเอก รอง ผบ.ชน., ผบ.จร. พร้อมด้วยผู้แทนกรมการขนส่งทางบก, กทม. และกรมควบคุมมลพิษ ทดลองตั้งจุดตรวจวัดควันดำ เป็นความร่วมมือ ๔ ฝ่าย เพื่อลดปัญหาค่าฝุ่นมลพิษ PM 2.5 บริเวณถนนเทพรัตน กม.๔ (ได้ต่างระดับวัดศรีเอี่ยม) เข้า

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.ปิยะ อุทาโย รอง ผบ.ตร. เป็นประธานในพิธีอุปสมบทหมู่ข้าราชการตำรวจ เพื่อน้อมเกล้า น้อมกระหม่อมอุทิศถวายเป็นพระราชกุศลแด่รัชกาลที่ ๙ จำนวน ๑๐๙ คน โดยมี ผู้ช่วย ผบ.ตร., ผู้บังคับบัญชา และญาติร่วมอนุโมทนาบุญครั้งนี้

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ และวันพ่อแห่งชาติ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ผู้บังคับบัญชา คณะแม่บ้าน ตำรวจนครบาล และข้าราชการตำรวจในสังกัด บข.น. ร่วมถวายสักการะพระบรมรูปรัชกาลที่ ๙ ทำบุญตักบาตร ณ ลานอนุสาวรีย์ บข.น.

วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. พร้อมภริยา ร่วมบำเพ็ญกุศลและตักบาตร เนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ รัชกาลที่ ๙ โดยมีนายกรัชมุนตรี เป็นประธานฯ พร้อมด้วยคณะรัฐมนตรี, องคมนตรี, ประธานรัฐสภา, ประธานศาลฎีกา, ผบ.ทสส., ผบ.เหล่าทัพ ฯลฯ ร่วมพิธีฯ